

Udskriftsdato: 24. december 2025

2023/1 LSF 165 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser, lov om fremme af energibesparelser i bygninger og lov om varmeforsyning
Bemyndigelse til at supplere og gennemføre EU-regler om fremme af vedvarende energi, herunder om at fastsætte regler om fravigelse af visse miljø- og naturbeskyttelsesregler, og justering af rammer for etablering af vedvarende energianlæg på havet uden for udbud

Ministerium: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Forsyningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 2023-8973

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om bæredygtige biobrændstoffer og om reduktion af drivhusgasser, lov om fremme af energibesparelser i bygninger og lov om varmeforsyning¹⁾

Bemyndigelse til at supplere og gennemføre EU-regler om fremme af vedvarende energi, herunder om at fastsætte regler om fravigelse af visse miljø- og naturbeskyttelsesregler, og justering af rammer for etablering af vedvarende energianlæg på havet uden for udbud

§ 1

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 6. februar 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016 og lov nr. 328 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning nr. 1024/2012/EU om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1999/2018/EU af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 663/2009/EF og nr. 715/2009/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og 2015/652/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023.«

2. I § 2, *stk. 2*, indsættes efter »Ved vedvarende«: »energi og vedvarende«, og efter »geotermisk energi,«: »osmotisk energi,«.

3. I § 3 indsættes som *stk. 3-7*:

»Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter efter forhandling med vedkommende minister regler på vedkommende ministers ressortområde med henblik på at gennemføre eller fastsætte supplerende bestemmelser til EU-regler om fremme af vedvarende energi.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af stk. 3 kan vedrøre følgende:

- 1) Tilladelsesprocessen for vedvarende energianlæg og netinfrastruktur, herunder regler om tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, offentliggørelse af afgørelser samt regler om at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendt.
- 2) Særlige områder til vedvarende energianlæg og tilhørende netinfrastruktur.
- 3) Områder til fremskyndelse af vedvarende energi og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, herunder regler om udpegning heraf, om afbødende foranstaltninger og om screeningsprocess.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af stk. 3, jf. stk. 4, kan efter forhandling med miljøministeren fravige regler, der gennemfører EU-regler på miljø- og naturbeskyttelsesområdet i det omfang det er nødvendigt for at fremme vedvarende energi.

Stk. 6. Vedkommende minister fastsætter efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren regler med henblik på at gennemføre EU-regler om tilladelsesprocessen for alle relevante administrative tilladelser til at opføre, at foretage repowering af og at drive anlæg til vedvarende energi, herunder regler om tilladelsesprocedurens startdato, tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, offentliggørelse af afgørelser samt regler om, at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendt. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige regler på vedkommende ministers ressortområde, der gennemfører EU-regler på miljø- og naturbeskyttelsesområdet i det omfang det er nødvendigt for at fremme vedvarende energi.

Stk. 7. Ministeren for byer og landdistrikter kan efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om udpegning af områder på land til fremskyndelse af vedvarende energi og om fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, herunder regler om afbødende foranstaltninger.«

4. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 8 som nye numre:

- »9) Områder til fremskyndelse af vedvarende energi: En bestemt lokalitet eller et bestemt område, enten land-, hav- eller indlandsvandområde, som en medlemsstat har udpeget som særlig egnet til installation af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder.
- 10) Osmotisk energi: Energi produceret ved forskellen i saltkoncentration mellem to væsker, herunder fersk- og saltvand.«

Nr. 9-10 bliver herefter nr. 11-12.

5. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 10, der bliver nummer 12, som nyt nummer:

- »13) Solenergiudstyr: Udstyr, der omdanner energi fra solen til termisk eller elektrisk energi, navnlig solvarme- og solcelleudstyr.«

Nr. 11-15 bliver herefter nr. 14-18.

6. § 14, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

7. I § 22, stk. 2, udgår »enten« og »eller efter modtagelse af ansøgning i et område op til 15 km fra kysten«.

8. I § 22, stk. 5, ændres »uden for udbud« til: »om testprojekter efter § 22 a, stk. 1«.

9. I § 22, stk. 6, ændres »forundersøgelser, jf. stk. 7,« til: »testprojekter, jf. § 22 a, stk. 1,«.

10. § 22, stk. 7, ophæves.

Stk. 8-9 bliver herefter stk. 7-8.

11. I § 22, stk. 9, der bliver stk. 8, ændres »stk. 2, 7 og 8« til: »stk. 2 og 7«.

12. § 22, stk. 10, ophæves.

Stk. 11 bliver herefter stk. 9.

13. I § 22, stk. 11, der bliver stk. 9, ændres »stk. 8« til: »stk. 7«.

14. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede tilladelse til test af vedvarende energianlæg på havet med henblik på forskning, udvikling eller demonstration af nye projekter, teknologier og processer i et område på op til 15 km fra kyststrækningen for et tidsrum af op til 3 år.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelser efter stk. 1, herunder om følgende:

- 1) Projekternes kapacitet.
- 2) Krav til oplysninger i ansøgningen.
- 3) Tildelingskriterier for tilladelsen, om myndighedshøring og offentlig høring.
- 4) Vilkår for tilladelsen.
- 5) Offentliggørelse af oplysninger om meddelte tilladelser og projektbeskrivelse.
- 6) Ansøgninger og afgørelser sendes digitalt.

Stk. 3. §§ 6-14 a og regler fastsat i medfør af § 6, stk. 7, § 6 a, stk. 7, § 7, stk. 6, § 9, stk. 11, § 13, stk. 4, § 14, stk. 6, og § 14 a, stk. 2, finder ikke anvendelse på de i stk. 1 nævnte projekter.«

15. § 22 b ophæves.

16. § 23, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

17. I § 25, stk. 1, indsættes efter »klima-, energi- og forsyningsministeren«: », jf. dog § 22 a, stk. 1«.

18. § 27 affattes således:

»§ 27. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter §§ 22 a, stk. 1 og 25.«

19. I § 29, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »jf. dog stk. 5«: »og § 22 a«.

20. I § 29, stk. 3 og 4, ændres »27 og 28 og« til: »28, regler udstedt i medfør af § 27 eller«.

21. I § 58, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 22, stk. 1,«: »§ 22 a, stk. 1,«.

22. I § 67, stk. 1, ændres »§ 25« til: »§ 22 a, stk. 1, og § 25« og »§§ 27 og 28 og« til: »§ 28, regler udstedt i medfør af § 27 eller«.

23. I § 72, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »22,«: »22 a,«.

§ 2

I biobrændstofloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2167 af 29. november 2021, foretages følgende ændring:

1. § 2, nr. 16, affattes således:

»16) Vedvarende energi og vedvarende energikilder: Vedvarende energi og vedvarende energikilder, som defineret i § 2, stk. 2, lov om fremme af vedvarende energi.«

§ 3

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021, foretages følgende ændring:

1. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Energi fra vedvarende energikilder forstås som defineret i § 2, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi.«

§ 4

I lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, foretages følgende ændring:

1. § 1 a, nr. 3, affattes således:

»3) Vedvarende energi eller energi fra vedvarende energikilder: Energi, der fremstilles ved anvendelse af vedvarende energikilder som defineret i § 2, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi.«

§ 5

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 2605 af 28. december 2021, § 3 i lov nr. 745 af 13. juni 2023 og senest ved § 1 i lov nr. 1787 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 22 b, stk. 1, affattes således:

»§ 22 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter § 22 a, stk. 1.«

2. I § 51 a, stk. 2 og 3, ændres »§§ 22 a og 22 b« til: »§ 22 a, regler udstedt i medfør af § 22 b«.

§ 6

I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 9. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 4 b affattes således:

»§ 4 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter § 4 a.«

2. I § 4 d, stk. 1, nr. 4, ændres »§§ 4 a og 4 b« til: »§ 4 a og regler udstedt i medfør af § 4 b«.

3. I § 24 a, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 4, stk. 4,«: »eller«.

4. § 24 a, stk. 1, nr. 3 og 4, ophæves.

Nr. 5 bliver herefter nr. 3.

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Stk. 2. § 1, nr. 6-19, finder ikke anvendelse for ansøgninger om forundersøgelsestilladelse efter § 22, jf. § 23, stk. 4, i lov om fremme af vedvarende energi, som Energistyrelsen har modtaget før lovens ikrafttræden eller på projekter, hvor der er udstedt forundersøgelsestilladelse efter § 22, jf. § 23, stk. 4, i lov om fremme af vedvarende energi, før lovens ikrafttræden. For sådanne projekter finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 22, stk. 11, i lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 06. februar 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 22, stk. 9, i lov om fremme af vedvarende energi, jf. denne lovs § 1, nr. 12.

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Bemyndigelse til fastsættelse af regler om fremme af vedvarende energi, herunder regler om fravigelse af miljø- og naturbeskyttelsesregler
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. VEIII-direktivet
 - 2.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.1.4. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Bemyndigelse til vedkommende minister til fastsættelse af regler om VE-tilladelsesproceduren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Regelforenkling af gennemførelsen af naturbeskyttelsesdirektiverne for elproduktion anlæg og elforsyningsnet på havet
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Lukning af åben dør-ordningen for nye forundersøgelsestilladelser
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Test af vedvarende energianlæg på havet
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
3. Konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen ønsker med lovforslaget at understøtte og fremskynde udbygningen af vedvarende energi

til opfyldelse af det nationale bidrag til Unionens 2030-mål for vedvarende energi og af de nationale målsætninger om 70 pct. CO₂-reduktion i 2030 og videre mod klimaneutralitet senest i 2050.

Den generelle situation, som Ruslands invasion af Ukraine har skabt, og virkningerne af covid-19-pandemien har ført til en stigning af energipriserne i Danmark og i resten af EU. Dette har understreget behovet for at fremskynde energieffektiviteten og øge anvendelsen af vedvarende energi. For at nå det langsigtede mål om et energisystem, der er uafhængigt af tredjelande, fokuserer EU på at fremskynde den grønne omstilling og sikre en emissionsreducerende energipolitik, der mindsker afhængigheden af importerede fossile brændstoffer og som fremmer rimelige og overkommelige priser for EU's borgere og virksomheder i alle økonomiske sektorer.

Med lovforslaget gennemføres dele af to EU-retsakter, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2413/EU af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652) (herefter VEIII-direktivet), og forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og Rådets forordning nr. 2022/2577 af 22. december 2022 om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi som ændret ved Rådets forordning om ændring af forordning 2022/2577 (2024/223) (herefter nødforordningen), som begge understøtter denne dagsorden. EU har bl.a. sat et nyt mål for Unionens andel af vedvarende energi, som blandt andet skal nås gennem en ny balance mellem miljø- og naturhensyn og hensynet til fremskyndelsen af vedvarende energi.

En hurtigere omstilling til grøn energi er vejen ud af både klima- og energikriserne. Langvarige administrative tilladelsesprocedurer, herunder kompleksiteten i og varigheden af vurderingen af miljøvirkninger, er en af de største hindringer for investeringer i projekter vedrørende vedvarende energi og den dertil knyttede infrastruktur. Strømlining af tilladelsesprocesserne til etablering, repowering og drift af anlæg til produktion af vedvarende energi og nødvendig net- og lagringsinfrastruktur, inklusive kortere tidsfrister for projekters miljøscreening er et værktøj til at sikre en øget hastighed i omstillingen. Lovforslaget understøtter dette mål ved at sikre, at EU-retsakter om fremme af energi fra vedvarende energikilder vil kunne implementeres hurtigt, effektivt og smidigt.

Lovforslaget indebærer således, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til, efter forhandling med vedkommende minister, at fastsætte regler, der implementerer og supplerer EU-retsakter, herunder dele af VEIII-direktivet og nødforordningen. Reglerne skal fremme anvendelse og udbredelse af vedvarende energi. Bemyndigelsen forventes blandt andet anvendt til at fastsætte regler om tilladelsesprocesser og om tidsfrister inden for og uden for områder til fremskyndelses af vedvarende energi og såkaldte fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, kortlægning og udpegning af sådanne områder og til at fastsætte supplerende regler for anvendelse af nødforordningen for fremskyndelse af udbygningen med vedvarende energi. Bemyndigelsen forventes også anvendt til at fastsætte regler, der supplerer, undtager og fraviger den danske implementering af fem miljø- og naturdirektiver i overensstemmelse med VEIII-direktivet.

Lovforslaget følger endvidere op på regeringens udmelding af den 19. december 2023 om, at åben dør-ordningen lukkes for nye kommercielle ansøgninger.

Energistyrelsen stillede den 1. februar 2023 sagsbehandlingen af åben dør-ordningen i bero, da det blev vurderet, at tildeling af tilladelser til havvindmølleprojekter og øvrige VE-projekter under åben dør-ordningen kunne være i strid med EU-retten.

Efter berostillelsen er der foretaget en nærmere juridisk vurdering af, om eksisterende eller nye tilladelser meddelt efter åben dør-ordningen til følgende seks kategorier af åben dør-projekter rejser spørgsmål

ift. EU-retten, herunder særligt EU's statsstøttere­gler: Etablerede parker og projekter med etableringstilladelse, projekter med forundersøgelsestilladelse, ansøgninger om forundersøgelsestilladelser, testprojekter, ansøgninger om repowering og ansøgninger om forlængelse af elproduktionstilladelsen (levetidsforlængelser).

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har, i samarbejde med relevante ministerier, vurderet, at operatørerne af de seks etablerede havvindmølleparker under åben dør-ordningen ikke har modtaget ulovlig statsstøtte. Ligeledes er det vurderet, at de to projektudviklere, som har modtaget etableringstilladelse i 2022, ikke har modtaget ulovlig statsstøtte i forbindelse med tildelingen af forundersøgelses- og etableringstilladelser under åben dør-ordningen, og at disse projekter heller ikke vil modtage statsstøtte i forbindelse med en eventuel efterfølgende tildeling af elproduktionstilladelser efter VE-lovens § 29. Endvidere er det vurderet, at fire projektudviklere, som har modtaget forundersøgelsestilladelse i perioden 2014-2019 ikke har modtaget ulovlig statsstøtte, og at disse projekter heller ikke vil modtage ulovlig statsstøtte i forbindelse med en eventuel efterfølgende tildeling af etablerings- og elproduktionstilladelser efter VE-loven.

Endeligt er det vurderet, at vederlagsfrie tilladelser til testprojekter på havet, til repowering og forlængelse af elproduktionstilladelse (levetidsforlængelser) ikke udgør statsstøtte.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Bemyndigelse til fastsættelse af regler om fremme af vedvarende energi, herunder regler om fravigelse af miljø- og naturbeskyttelsesregler

2.1.1. Gældende ret

Der er en række love og bekendtgørelser på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets ressortområde, som fastlægger regler om fremme af vedvarende energi og om beskyttelse af miljø- og natur samt indeholder bemyndigelser til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan gennemføre EU-regler, som har til formål at fremme anvendelsen af vedvarende energi.

Det fremgår af § 3, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 6. februar 2024 med senere ændringer (herefter VE-loven), at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler eller træffer bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af VE-loven, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. VE-lovens § 3, stk. 2, har været en del af VE-loven siden bestemmelserne om elproducerende anlæg på havet i elforsyningsloven blev udskilt til VE-loven, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, L55, side 1563. VE-lovens § 3, stk. 2, er identisk med elforsyningslovens § 2, stk. 2, og § 2 a, og bemærkningerne til VE-lovens § 3, stk. 2, henviser desuden til bemærkningerne til disse bestemmelser i elforsyningsloven. § 2, stk. 2, og § 2 a i elforsyningsloven finder fortsat anvendelse for forhold omfattet af elforsyningslovens anvendelsesområde.

Parallelt hermed fremgår det af § 1 a i lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 9. marts 2023 (herefter lov om Energinet), at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler eller træffer bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. § 1 a finder anvendelse på forhold omfattet af lov om Energinet.

Både VE-lovens § 3, stk. 2, elforsyningslovens § 2 a, og lov om Energinets § 1 a, giver klima-,

energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til administrativt at gennemføre EU-regler. Bemyndigelsen kan anvendes både i tilfælde af udstedelse af nye EU-retsakter, herunder VEIII-direktivet, ændring af eksisterende regler samt ved behov for fastsættelse af yderligere regler for at gennemføre eksisterende EU-retsakter.

Elforsyningslovens § 11 a gennemfører artikel 16 om tilrettelæggelse af og hovedprincipper for tilladelsesproceduren for vedvarende energianlæg i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (herefter VEII-direktivet), hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med relevante ministre kan fastsætte nærmere regler om tidsfrister for tilladelsesprocessen, herunder påbegyndelse og varighed og undtagelser herfra, jf. elforsyningslovens § 11 a, stk. 3.

I medfør af VE-lovens § 29 a, stk. 1, nr. 1 og 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om tidsfrister for tilladelsesprocessen for ansøgninger om tilladelser efter lovens §§ 25 og 29 for anlæg på havet med henblik på produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder. Sådanne regler kan omfatte påbegyndelse, varighed og undtagelser fra tidsfristerne (ansøgning om etablering og drift af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende interne ledningsanlæg på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone) samt regler om, at disse ansøgninger skal behandles samtidig med ansøgninger efter anden lovgivning.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har i medfør af § 18 e i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, (herefter undergrundsloven) hjemmel til at fastsætte regler om, at ansøgninger om godkendelser efter lovens § 10, stk. 2 og 3, og § 28, stk. 1, angående elproducerende geotermianlæg skal afgøres inden for en af ministeren fastsat frist, og at sådanne ansøgninger skal behandles samtidig med andre ansøgninger om tilladelser og godkendelser efter anden lovgivning. Undergrundslovens § 2 a indeholder desuden bemyndigelse for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre eller anvende EU-regler om forhold, der er omfattet af undergrundsloven, herunder forordninger, direktiver og beslutninger om naturbeskyttelse på dansk søterritorium, i dansk eksklusiv økonomisk zone og på dansk kontinentalsokkelområde.

Bemyndigelsen i elforsyningslovens § 11 a, VE-lovens § 29 a og undergrundslovens § 18 e er i dag udmøntet i bekendtgørelse nr. 882 af 20. juni 2023 om kontaktpunkt og tidsfrister for VE-tilladelsesprocessen (herefter kontaktpunktbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen har til formål at lette den administrative proces for opstillere af VE-anlæg ved bl.a. at udpege ét kontaktpunkt, som vejleder om den administrative proces for VE-tilladelser, og ved at indføre en samlet tidsfrist for behandling af ansøgninger om tilladelser omfattet af tilladelsesprocessen, jf. bekendtgørelsens § 1. Begrebet ”den administrative proces”, der er nævnt i bekendtgørelsens § 1, omfatter hele forløbet og alle aspekter for ansøgning om og tildeling af alle tilladelser, og øvrige nødvendige procedurer for opstillere af VE-anlæg, jf. § 4, stk. 1, nr. 3, i kontaktpunktbekendtgørelsen. Den administrative proces dækker således over flere aspekter end tilladelsesprocessen, som ikke omfatter planprocessen eller supplerende, specifikke tilladelser eller dispensationer, som kræves på baggrund af det specifikke projekts beliggenhed eller kontekst.

Tidsfristen for VE-tilladelsesprocessen gælder i dag kun for elproducerende VE-anlæg, jf. kontaktpunktbekendtgørelsens § 2, stk. 2. Elproducerende VE-anlæg omfatter bl.a. landvindmøller, solceller på land, vandkraftværker, saltkraftværker, elproducerende biogasanlæg, elproducerende geotermianlæg og elproducerende anlæg på havet (havvindmøller, bølgeanlæg og flydende solcelleanlæg). Tidsfristen omfatter ikke forpligtelser, som følger af EU-miljøretten, herunder kravet om miljøkonsekvensvurdering og VVM-tilladelse.

Der eksisterer bekendtgørelser på andre ministres ressortområder end klima-, energi- og forsyningsministerens ressortområde, som regulerer tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive elproducerende VE-anlæg, og som indeholder henvisninger til, at de er underlagt reglerne i kapitel 3 i bekendtgørelse om tidsfrister og kontaktpunkt for VE-tilladelser. På Miljøministeriets område drejer det sig om ansøgninger om godkendelse efter § 33 i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024 (herefter miljøbeskyttelsesloven), for anlæg med henblik på produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, jf. § 12 i bekendtgørelse nr. 1083 af 8. august 2023 om godkendelse af listevirksomhed (herefter godkendelsesbekendtgørelsen), og om ansøgninger om tilladelse til, at spildevand tilføres vandløb, søer eller havet efter § 28 i lov om miljøbeskyttelse, for anlæg med henblik på produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, jf. § 68 i bekendtgørelse nr. 1393 af 21. juni 2021 om spildevand m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 (herefter spildevandsbekendtgørelsen). Det omfatter også § 11 a i bygningsreglementet om ansøgning om byggetilladelse for anlæg med henblik på produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder på Social-, Bolig- og Ældreministeriets område.

VE-loven indeholder i dag ikke en bemyndigelse for Ministeren for byer og landdistrikter til at udpege områder på land til fremskyndelse af vedvarende energi eller såkaldte fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur. Udlægning af områder til vedvarende energianlæg og netinfrastruktur på land sker i dag i medfør af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 223 af 1. marts 2024 (herefter planloven). Udpegning af områder til udnyttelse af energi fra vedvarende energikilder på havet sker i medfør af VE-loven. Udpegning af områder til etablering af elforsyningsnet på havet sker i medfør af elforsyningsloven og lov om Energinet.

2.1.1.1. Miljø- og naturbeskyttelsesregler

Der henvises i VEIII-direktivet og nødforordningen til specifikke artikler i miljø- og naturdirektiver. Det drejer sig om VVM-direktivets (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet) artikel 2, stk. 1, artikel 4, artikel 7 og bilag II, punkt 3, litra a) og b). For habitatdirektivet (Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter) drejer det sig om artikel 6, stk. 3 og 4, om områdebeskyttelse og fravigelse herfra, samt artikel 12, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, litra c), om artsbeskyttelse og fravigelse herfra. For fuglebeskyttelsesdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle) vedrører det artikel 5 og artikel 9, stk. 1, litra a, om artsbeskyttelse og fravigelse herfra. For vandrammedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger) henvises der til artikel 4, stk. 7, om fravigelse. De nævnte artikler i miljø- og naturdirektiverne, er implementeret i forskellige regelsæt.

De berørte regler i VVM-direktivet er bl.a. implementeret i lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) (herefter miljøvurderingsloven) og bekendtgørelse om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (herefter miljøvurderingsbekendtgørelsen). Loven har til formål at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og at bidrage til integrationen af miljøhensyn under udarbejdelsen og vedtagelsen af planer og programmer og ved tilladelse til projekter med henblik på at fremme en bæredygtig udvikling, ved at der gennemføres en miljøvurdering af planer, programmer og projekter, som kan få væsentlig indvirkning på miljøet.

En række anlæg til produktion af vedvarende energi samt anlæg til transport af elektricitet er omfattet af miljøvurderingslovens krav om vurdering af, om projektet kan forventes at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet. Hvis et projekt vurderes at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet, vil projektet være omfattet af krav om, at der gennemføres en miljøkonsekvensvurdering, inden der kan meddeles tilladelse til projektet efter miljøvurderingslovens § 25.

De berørte regler i habitat- og fuglebeskyttelsesdirektiverne (herefter naturdirektiverne) om område- og artsbeskyttelse, er dels gennemført ved forskellige regler på Miljøministeriets område, dels ved diverse regler på forskellige sektorområder.

På energiområdet er dele af område- og artsbeskyttelsen implementeret i elforsyningsloven, lov om Energinet og VE-loven samt i bekendtgørelse nr. 803 af 14. juni 2023 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet. Disse og love denne bekendtgørelse vedrører habitatvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt dele af beskyttelse af visse dyrearter.

VE-lovens § 3, stk. 2, elforsyningslovens § 2 a, og lov om Energinets § 1 a, giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om naturbeskyttelse på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone. Bestemmelserne er begrænset til forhold, der er omfattet af hhv. VE-loven, elforsyningsloven, og lov om Energinet. VE-lovens § 3, stk. 2, elforsyningslovens § 2 a, og lov om Energinets § 1 a, sikrer bl.a., at beskyttelsesforanstaltninger efter habitat- og fuglebeskyttelsesdirektiverne kan implementeres i sektorlovgivningen for så vidt angår regulering på havet, hvor de statslige sektormyndigheder er ansvarlige for planlægningen.

I det omfang områdebeskyttelsen i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, ikke er implementeret i Miljøministeriets regler eller er sektorimplementeret, har direktivet direkte virkning. Artsbeskyttelsesreglerne er kun delvist sektorimplementeret, og i det omfang det ikke er tilfældet, gælder de generelle regler i naturbeskyttelsesloven, jagt- og vildtforvaltningsloven og artsfredningsbekendtgørelsen.

Områdebeskyttelsen og dele af artsbeskyttelsen er for hovedparten af reglerne på Miljøministeriets område gennemført ved §§ 6-11 i bekendtgørelse nr. 1098 af 21. august 2023 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter, ved § 19 b i naturbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022 om naturbeskyttelse, og ved § 17 i lov om skove, jf. lovbekendtgørelse nr. 315 af 28. marts 2019.

Områdebeskyttelsen består i hovedtræk af en beskyttelse af naturtyper og levesteder for bestemte arter i udpegede områder (Natura 2000-områder). Beskyttelsen består dels i en beskyttelse mod forringelse af naturtyper og levesteder, dels i et krav om habitatvurdering af planer og projekter. Habitatvurderingen består af en væsentlighedsvurdering, og hvis væsentlig påvirkning ikke kan udelukkes, en habitatvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område i forhold til, om planen eller projektet vil skade områdes integritet. Hvis skade på et Natura 2000-områdes integritet, trods afhjælpende foranstaltninger, ikke kan undgås, kan der kun opnås tilladelse, hvis de tre betingelser for fravigelse er opfyldt, dvs. 1) at der ikke findes alternative løsninger, 2) at der foreligger bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, og 3) at der gennemføres alle nødvendige kompensationsforanstaltninger, der skal være tilendebragt inden skaden indtræffer. Der skal desuden i visse tilfælde indhentes en udtalelse fra EU-Kommissionen, inden der træffes afgørelse, eller EU-Kommissionen skal orienteres.

Artsbeskyttelsen er endvidere gennemført ved § 29 a og § 65, stk. 3, i naturbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022, § 6, § 6 a, § 7 og § 46 i jagt- og vildtforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 26. maj 2023, §§ 4-7, §§ 9-10 og § 12 i bekendtgørelse nr. 521 af 25. marts 2021 om fredning af visse dyre- og plantearter og pleje af tilskadekommet vildt, og § 2 og § 8 i bekendtgørelse nr. 936 af 27. juni 2016 om æg fra vilde fugle og registrering af ægsamlinger.

Artsbeskyttelsen gælder for bestemte dyre- og plantearter og alle vilde fugle overalt i EU. Artsbeskyttelsen består både af en individ- og en levestedsbeskyttelse, der er formuleret som forbudsbestemmelser. Det

er efter gældende EU-domstols praksis i et vist omfang muligt at undgå overtrædelse af forbuddene, hvis man iværksætter afhjælpende foranstaltninger. Beskyttelsen kan kun fraviges, hvis følgende tre betingelser er opfyldt: 1) der ikke findes et tilfredsstillende alternativ, 2) fravigelsen ikke hindrer, at den pågældende bestands gunstige bevaringsstatus opretholdes i dens naturlige udbredelsesområde, og 3) fravigelsen har et anerkendt formål f.eks. at sikre hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed eller andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

Gennemførelsen af habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet er oprindelig sket ved konstatering af normharmoniseringen, men de dagældende regler er efterfølgende suppleret med diverse regelændringer for at sikre tilstrækkelig direktivopfyldelse. Der kan derfor være mange forskellige regler, der implementerer dele af en artikel, ligesom disse regler også kan dække over andre artikler, der ikke henvises til i VEIII og nødforordningen.

Den berørte regel i vandrammedirektivet om fravigelse er implementeret i § 13 i lov om vandplanlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 26. januar 2017, i § 4 i bekendtgørelse nr. 796 af 13. juni 2023 om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand, og i § 7 i bekendtgørelse nr. 797 af 13. juni 2023 om indsatsprogrammer for vandområdedistrikter.

2.1.1.2. Nødforordning om fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi

Nødforordningen gælder direkte i dansk ret og indeholder bl.a. en definition af tilladelsesprocesser, begrænsninger på sagsbehandlingstid for sol på kunstige konstruktioner, repowering og varmepumper under 50 MW og en kategorisering af vedvarende energi som en væsentlig samfundsinteresse. Nødforordningen indeholder også en mulighed for under visse betingelser at undtage VE-, elnet-, og energilagringsprojekter fra krav om miljøkonsekvensvurdering og artsbeskyttelsesvurderinger i særlige områder udlagt til vedvarende energi og netinfrastruktur, som er strategisk miljøvurderet, samt bidrag til myndighedernes vurdering af fravigelsesbetingelsen om, at der ikke må findes alternative løsninger, og mulighed for at fastsætte kompenserende foranstaltninger sideløbende med et projekts gennemførelse.

Nødforordningen blev i december 2023 revideret, hvor nye bestemmelser blev tilføjet og anvendelsesperioden for visse valgfri artikler blev forlænget til 30. juni 2025.

2.1.2. VEIII-direktivet

Der gælder i dag en række bestemmelser om fremme af anvendelse af energi fra vedvarende energikilder i medfør af VE-direktivet. VEII-direktivet er implementeret i dansk ret. VEIII-direktivet udgør et ændringsdirektiv til VEII-direktivet, og ændringer i medfør af VEIII-direktivet skal ligeledes implementeres.

VEIII-direktivet indfører en række nye krav, bl.a. vedr. tilladelsesprocessen for opstilling af vedvarende energianlæg og nødvendig net- og lagringsinfrastruktur til indpasning af vedvarende energi i elsystemet, herunder nye og kortere tidsfrister for myndighedsbehandlingen og udvider anvendelsesområder for bestemmelser om tilrettelæggelse og hovedprincipper for tilladelsesproceduren. VEIII-direktivet indfører også supplerende regler til og undtagelser fra andre EU-direktiver på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, som kun gælder inden for VE-direktivets anvendelsesområde. Disse nye krav gennemgås nedenfor.

VEIII-direktivets artikel 15b indfører et krav om, at der skal gennemføres en koordineret kortlægning af de områder, som er nødvendige for nationale bidrag til opfyldelse af EU's overordnede mål for vedvarende energi i 2030. Områderne skal omfatte, hvad der er nødvendigt for installation af anlæg til vedvarende energi og den tilhørende infrastruktur, såsom net- og lagerfaciliteter. Kortlægningen skal sikre, at de nødvendige områder står i et rimeligt forhold til de skønnede forløbskurver og den samlede

planlagte installerede mærkeeffekt pr. teknologi for vedvarende energi, der er fastsat i Danmarks energi- og klimaplaner.

VEIII-direktivets artikel 15c indfører en forpligtelse for medlemsstaterne til at udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi for en eller flere typer vedvarende energikilder, hvor anlæggene ikke forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet. Natura 2000-områder og områder, der i henhold til nationale beskyttelsesordninger er udpeget med henblik på bevaring af natur og biodiversitet, vigtige trækruter for fugle og havpattedyr er som udgangspunkt udelukket. VEIII-direktivets artikel 15c, stk. 1, litra b, og stk. 2, stiller krav om, at der i plangrundlaget for udpegningen af områder til fremskyndelse af vedvarende energi, skal fastsættes passende regler om bl.a. effektive afbødende foranstaltninger for at undgå eller i væsentlig grad reducere skadelige miljøvirkninger. Planene skal underkastes en strategisk miljøvurdering inden vedtagelse. Inden for disse områder gælder kortere tidsfrister og lempede krav til tilladelsesprocessen i medfør af VEIII-direktivets artikel 16a.

VEIII-direktivet indfører en mulighed for at udpege såkaldte ”fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur”. Efter VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 1, kan medlemsstaterne således udpege særlige infrastrukturområder til udvikling af net- og lagringsprojekter, der er nødvendige for at integrere vedvarende energi i elsystemet, hvor disse ikke forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet. For så vidt angår netinfrastruktur, skal Natura 2000-områder og områder, der i henhold til nationale beskyttelsesordninger er udpeget med henblik på bevaring af natur og biodiversitet, undgås, medmindre der ikke findes forholdsmæssige alternativer til etableringen under hensyntagen til målsætningerne for områderne. For lagringsprojekters vedkommende, er Natura 2000-områder og områder, der er udpeget i henhold til nationale beskyttelsesordninger, udelukket.

VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 1, litra d, stiller krav om, at planen, der udpeger områderne til net- og lagringsinfrastruktur, skal underkastes en strategisk miljøvurdering, samt i de i de tilfælde, hvor fremskyndelsesområdet omfatter et eller flere Natura 2000-områder kan væsentligt påvirkes af planen, en habitatvurdering i henhold til artikel. 6, stk. 3, i habitatdirektivet.

Endvidere stiller VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 1, litra d, krav om, at der i plangrundlaget for fremskyndelsesområderne til net- og infrastruktur skal fastsættes passende og forholdsmæssige regler, herunder om forholdsmæssige afbødende foranstaltninger, for at undgå eller i væsentlig grad reducere skadelige miljøvirkninger.

Efter VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 2, undtages net- og lagringsinfrastruktur i et infrastrukturområde udpeget efter VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 1, i begrundede tilfælde, herunder hvis det er nødvendigt for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi med henblik på at nå klimamålene og målene for vedvarende energi, fra krav om screening og miljøkonsekvensvurdering, jf. VVM-direktivets artikel. 2, stk. 1, og artikel. 4, stk. 2, og fra krav om vurdering af indvirkning på Natura 2000-områder, jf. habitatdirektivets artikel. 6, stk. 3, samt vurdering af beskyttelsen af arter, jf. habitatdirektivets artikel 12 og fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 5. Dette forudsætter, at projektet overholder de regler, som er fastsat i overensstemmelse med VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 1, litra e.

VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 3, stiller krav om, at den kompetente myndighed inden for en 30 dages frist skal gennemføre en screening af, om der er stor sandsynlighed for, at ansøgers projekt vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger, som ikke er blevet påpeget i forbindelse med miljøvurderingen af planen for området. VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 4, stiller endvidere krav om, at hvis screeningen viser en stor sandsynlighed for en sådan uforudset skadelig virkning, skal det sikres, at projektet imødegår dette ved at anvende passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger. Kan disse ikke anvendes, skal der gennemføres kompensationsforanstaltninger, som

kan tage form af økonomisk kompensation for artsbeskyttelsesprogrammer, hvis der ikke findes andre forholdsmæssige kompensationsforanstaltninger, der kan imødegå disse virkninger. Undtagelserne fra regler efter miljø- og naturdirektiverne, gælder ikke for net- og lagringsprojekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet i en anden medlemsstat, eller hvis en medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, anmoder om en miljøkonsekvensvurdering i overensstemmelse med artikel 7 i VVM-direktivet.

VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 5, fastsætter en yderligere forenkling af miljøvurderingsprocessen, når der er tale om forstærkning af eksisterende netinfrastruktur i eller uden for fremskyndelsesområder til netinfrastruktur. Er et sådan projekt omfattet af en screening i henhold til VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 3, eller en afgørelse om hvorvidt et projekt skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering eller af en miljøkonsekvensvurdering efter VVM-direktivets artikel 4, begrænses en sådan screening, afgørelse, eller miljøkonsekvensvurdering til den potentielle virkning af ændringen eller udvidelsen i forhold til den oprindelige netinfrastruktur.

I VEIII-direktivets artikel 16, stk. 1, indføres en ny og udvidet beskrivelse af tilladelsesproceduren, som nu også omfatte varmepumper og samplaceret energilagring, herunder el- og varmeanlæg, såvel som de aktiver, der er nødvendige for sådanne anlægs tilslutning til nettet og for at integrere vedvarende energi i varme- og kølenet, herunder miljøvurderinger, hvis disse er påkrævet. VEIII-direktivets artikel 16, stk. 3, er i høj grad en videreførelse af artikel 16 fra VEII-direktivet, men indfører nu også en forpligtelse for kontaktpunktet til at sikre, at fristerne for de tilladelsesprocesser, der er fastsat i VEIII-direktivet, overholdes.

VEIII-direktivets artikel 16a, stk. 1 og 2, indfører kortere tidsfrister for tilladelsesprocessen for landbaserede VE-anlæg, mindre anlæg på under 150 KW og for repowering af elproducerende anlæg, når disse er beliggende i et område til fremskyndelse af vedvarende energi, jf. artikel 15c. VE-projekter i områder til fremskyndelse af vedvarende energi er under visse betingelser undtaget fra krav om miljøkonsekvensvurdering efter VVM-direktivets artikel 2, stk. 1, og fra habitatvurdering efter habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, jf. VEIII-direktivets artikel 16a, stk. 3. Den kompetente myndighed gennemfører en screening af, om der er stor sandsynlighed for, at det ansøgte VE-projekt vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger, som ikke er blevet påpeget i forbindelse med miljøvurderingen af planen for området, og om projektet indeholder effektive afbødende foranstaltninger.

VEIII-direktivets artikel 16a, stk. 5, giver mulighed for under begrundede omstændigheder, herunder hvis det er nødvendigt for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi med henblik på at nå klimamålene og målene for vedvarende energi, at undtage vind- og solcelleprojekter fra miljøkonsekvensvurdering og habitatvurdering, selvom betingelser herfor ikke er opfyldt. Hvis vind- og solcelleprojekter undtages fra de pågældende vurderinger, skal operatøren vedtage forholdsmæssige afbødende foranstaltninger. Hvis afbødende foranstaltninger ikke er tilgængelige, skal der gennemføres kompensationsforanstaltninger, som kan tage form af økonomisk kompensation, hvis der ikke findes andre forholdsmæssige kompensationsforanstaltninger, for at imødegå skadelige virkninger. Muligheden for at undtage fra regler efter miljø- og naturbeskyttelsesdirektiverne, gælder ikke for VE-projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet i en anden medlemsstat, eller hvis en medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, anmoder om en miljøkonsekvensvurdering. Efter VEIII-direktivets artikel 16a, stk. 6, medfører manglende svar fra myndighederne, at de specifikke mellemliggende administrative skridt skal anses for godkendt.

I medfør af VEIII-direktivets artikel 16b, stk. 2, skal den kompetente myndighed afgive en udtalelse om omfanget og detaljeringsgraden af de oplysninger, der skal medtages i miljøkonsekvensvurderingsrapporten, og omfanget ikke kan udvides efterfølgende (en bindende afgrænsningsudtalelse).

Efter VEIII-direktivets artikel 16b, stk. 2, betragtes drab på eller forstyrrelse af arter, der er beskyttet efter habitatdirektivets artikel 12 og fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 5, ikke som værende forsættelig, når der er truffet passende afbødende foranstaltninger. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for i en begrænset periode at anvende nye, uafprøvede afbødende foranstaltninger i pilotprojekter under nøje overvågning.

VEIII-direktivets artikel 16c, stk. 2, fastsætter bl.a., at en miljøkonsekvensvurdering eller screening efter reglerne i VVM-direktivet af repowering af et kraftværk til vedvarende energi begrænses til de potentielle virkninger af ændringen eller udvidelsen. Af artikel 16c, stk. 3, fremgår det, at hvis repowering af solenergianlæg ikke kræver ekstra plads og er i overensstemmelse med de gældende miljømæssige afbødningsforanstaltninger, undtages projektet fra krav om screening eller miljøkonsekvensvurdering efter reglerne i VVM-direktivet.

Efter VEIII-direktivets artikel 16d, stk. 1, er installation af solenergiudstyr og samplaceret energilagring, herunder bygningsintegrerede solcelleanlæg, i eksisterende eller fremtidige kunstige konstruktioner, med undtagelse af kunstige vandoverflader, undtaget fra krav om miljøkonsekvensvurdering efter VVM-direktivets artikel 2, stk. 1, forudsat at hovedformålet med sådanne kunstige konstruktioner ikke er produktion af solenergi eller energilagring.

VEIII-direktivets artikel 16e indfører en frist på tilladelsesproceduren for installation af varmepumper på under 50 MW på en måned. I tilfælde af jordvarmepumper må tilladelsesproceduren dog ikke overstige tre måneder.

Slutteligt indfører VEIII-direktivets artikel 16f en formodning om, at planlægning, opførelse og drift af anlæg til vedvarende energi, sådanne anlægs tilslutning til nettet og selve det tilknyttede net og lagringsaktiver er af væsentlig samfundsmæssig interesse og tjener den offentlige sundhed og sikkerhed i forbindelse med afvejning af retlige interesser ved anvendelse af undtagelsesmulighederne fra område- og artsbeskyttelsen i naturdirektiverne og i vandrammedirektivet.

2.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

VEIII-direktivet

En hurtig udbygning med vedvarende energi er et afgørende led i den grønne omstilling og i uafhængigheden af fossile brændsler og dermed Danmarks og EU's vej ud af klimakrisen og frem mod energiuafhængighed.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har allerede i dag mulighed for at fastsætte regler, som implementerer EU-retsakter, herunder regler om tilladelsesprocessen, som følger af VEII-direktivet, jf. lovforslagets punkt 2.1.1 om gældende ret. Nye bestemmelser fastsat i VEIII-direktivet, som vedrører forhold og regler, som ligger inden for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets ressort, vil fortsat kunne fastsættes i medfør af gældende bemyndigelser. Bemyndigelserne er begrænset til anvendelsesområdet for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets respektive sektorlove.

Det er vurderet af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af den gældende § 3, stk. 2, i VE-loven og § 2 a, i elforsyningsloven, samt § 1 a i lov om Energinet er bemyndiget til at kunne udpege områder på havet til fremskyndelse af vedvarende energi (jf. VEIII-direktivets artikel 15c og 16a) og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, (jf. VEIII-direktivets artikel 15e), da dette ligger inden for VE-lovens formål om at fremme produktion af energi ved anvendelse af vedvarende energikilder, jf. VE-lovens § 1, stk. 1, elforsyningslovens formål om at fremme anvendelsen af vedvarende og miljøvenlige energikilder, jf. elforsyningslovens § 1, stk.

2, nr. 2, og lov om Energinets formål om, at Energinet skal bidrage til udviklingen af en klimaneutral energiforsyning. Det fremgår endvidere af VE-lovens § 1, stk. 2, at VE-loven særligt skal medvirke til at sikre opfyldelse af internationale målsætninger om at forøge andelen af energi, som produceres ved bæredygtig anvendelse af vedvarende energikilder.

Det er ligeledes Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af § 3, stk. 2, i VE-loven, § 2 a, i elforsyningsloven, og § 1 a i lov om Energinet, er bemyndiget til at kunne fravige EU-retsakter på naturbeskyttelsesområdet på havet for så vidt angår elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet, hvor disse regler er gennemført i klima-, energi- og forsyningsministerens lovgivning, og fravigelserne har til hensigt at gennemføre EU-regler til fremme af vedvarende energi.

Nye retsakter fra EU, som f.eks. nødforordningen og VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser, bliver i dag vedtaget med hhv. øjeblikkelig virkning og med korte implementeringsfrister og fastsætter derudover rammerne for en ny balance mellem hensyn til udbygningen med vedvarende energi og miljø- og naturhensyn. Sådanne retsakter går ofte på tværs af ressortområder og sektorlovgivning og medfører derfor et behov for at kunne fastsætte et samlet regelsæt for VE-tilladelsesprocessen.

Dertil kommer, at der for VEIII-direktivets bestemmelser i artikel 15b-16f om hhv. kortlægning, udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, og nye regler om kortere tidsfrister for tilladelsesbestemmelser, er fastsat forskellige implementeringsfrister hhv. den 1. juli 2024, 21. maj 2025 og 21. februar 2026. Det forventes, at denne tendens vil fortsætte, set i lyset af EU's ambitioner om at øge andelen af vedvarende energi så hurtigt som muligt på baggrund af Unionens klimamål og vej mod energiuafhængighed. Der er derfor behov for fleksibel hjemmel til at sikre hurtig implementering af nye bestemmelser og ændringer i eksisterende EU-regler til overholdelse af Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Implementeringen af VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser bygger videre på den eksisterende model for implementering af VEII-direktivet. Tidsfrister for tilladelsesbestemmelserne i VEII gælder dog kun for elproducerende VE-anlæg. Med VEIII-direktivet omfattes der nu flere typer anlæg i forhold til VEII-direktivet, kortere tidsfrister og nye krav til sagsbehandlingen. Derudover fremgår det nu eksplicit af VEIII-direktivet, at tilladelsesprocessen også skal omfatte miljøvurdering af projekter (VVM).

VEIII-direktivet indfører således en række nye krav, bl.a. vedr. tilladelsesprocessen for opstilling af vedvarende energianlæg og nødvendig net- og lagringsinfrastruktur til indpasning af vedvarende energi i elsystemet, herunder nye og kortere tidsfrister for myndighedsbehandlingen. Direktivet udvider desuden anvendelsesområder for bestemmelser om tilrettelæggelse og hovedprincipper for tilladelsesproceduren, således at miljøvurderinger omfattes. Der indføres en række nye tidsfrister for myndighedsbehandling af tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg til vedvarende energi, herunder frist for kvittering for modtagelse af fyldestgørende ansøgning. Direktivet indfører endvidere et nyt krav om kortlægning af områder til anlæg til vedvarende energi og den tilhørende infrastruktur, som er nødvendig for de nationale bidrag til opfyldelse af EU's overordnede mål for vedvarende energi i 2030. Dette gælder både områder på land og hav. Som en delmængde af disse områder, forpligtes medlemsstater til at udpege områder til fremskyndelse af vedvarende energi, hvor udbredelsen af en eller flere bestemte typer vedvarende energikilder ikke vil have nogen væsentlig indvirkning på miljøet og inden for hvilke, der bl.a. vil gælde kortere tilladelsesfrister og særlige krav til tilladelsesprocessen. Ligeledes vil der kunne udpeges fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, der er nødvendig for integrere vedvarende energi i elsystemet, og som kan sikre synergi med områder til fremskyndelsen af vedvarende energi. Både inden for og uden for disse områder indfører VEIII-direktivet endvidere under visse forud-

sætninger regler, der undtager og fraviger VVM-direktivet og naturdirektiverne, både for VE-anlæg og net- og lagringsinfrastruktur.

De eksisterende bemyndigelser på Miljøministeriets område til at implementere miljø- og naturbeskyttelsesdirektiver, herunder naturbeskyttelseslovens § 71, miljøbeskyttelseslovens § 89 - § 89b og miljøvurderingslovens § 44, stk. 3, indeholder visse bemyndigelser til at implementere EU-retsakter. Disse bestemmelser er dog begrænset til forhold, der er omfattet af lovenes anvendelsesområde og formål og dækker ikke i tilstrækkeligt omfang implementering af EU-regler, som har til formål at fremme VE-anlæg og nødvendig net- og lagringsinfrastruktur til indpasning af vedvarende energi i elsystemet.

Med implementeringen af VEIII-direktivet reguleres de konkrete anlæg og tilladelser fortsat i de relevante sektorlove og bekendtgørelser. De nye regler i VEIII-direktivet medfører imidlertid behov for at fastsætte yderligere regler, som også går på tværs af ressortområder. Den foreslåede bemyndigelseshjemmel skal give klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til, efter forhandling med andre relevante ministre, at implementere EU-retsakter, som har til formål at fremme udbredelsen af vedvarende energi, når reglerne går på tværs af ressortområder.

I forbindelse med Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om placering af en bred bemyndigelseshjemmel, er det vurderet, at VE-loven er den mest naturlige placering. Dette er begrundet af, at VE-lovens formål er at fremme produktion af energi ved anvendelse af vedvarende energikilder i overensstemmelse med klima- og miljømæssige samt samfundsøkonomiske hensyn med henblik på at nedbringe afhængigheden af fossile brændstoffer, sikre forsyningssikkerheden og reducere udledningen af CO₂ og andre drivhusgasser. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet fandt i denne forbindelse, at det nye udvidede anvendelsesområde for bestemmelser om tilladelsesprocessen, herunder samplaceret energilagring, kan rummes inden for VE-lovens anvendelsesområde.

Slutteligt er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det bør være muligt at anvende bemyndigelsen til at gennemføre nye EU-retsakter og ændringer i eksisterende EU-retsakter, når disse falder inden for formålet med bemyndigelsesbestemmelsen, som er at understøtte og fremskynde udbygningen af vedvarende energi med henblik på at implementere EU-retsakter, særligt VEIII-direktivet og nødforordningen. Denne mulighed vil sikre den nødvendige hastighed og fleksibilitet for udbygningen af vedvarende energi samt net- og lagringsinfrastruktur.

Nødforordningen

Forordningen er umiddelbar anvendelig i medlemsstaterne og skal derfor ikke gennemføres i national ret. Det er dog vurderet nødvendigt at fastsætte supplerende regler, da forordningen indeholder bestemmelser, som medlemsstaterne kan vælge at anvende (frivillige bestemmelser). For så vidt angår anvendelse af de frivillige bestemmelser, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er nødvendigt, at der træffes beslutning om at tage bestemmelserne i brug. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering har ligeledes vurderet det nødvendige, at fastsætte nærmere bestemmelser om anvendelse af forordningen valgfri bestemmelser i praksis. Regeringen ønsker, at de frivillige bestemmelser, der bidrager til at fremme vedvarende energi, herunder særlige områder til VE-anlæg og nødvendig net- og lagringsinfrastruktur, tages i brug i videst muligt omfang. Der skal derfor fastsættes supplerende regler i dansk ret om disse bestemmelsers anvendelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har allerede i dag bemyndigelse til at fastsætte regler, der gennemfører EU-retsakter, jf. ovenfor, men disse er begrænset til anvendelsesområdet for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets respektive sektorlove.

2.1.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en bred bemyndigelseshjemmel i VE-lovens § 3, stk. 3, som skal anvendes til at fastsætte nærmere regler i de tilfælde, hvor reglerne går på tværs af sektorlove og ressortområder, med henblik på at gennemføre og fastsætte supplerende bestemmelser til EU-regler som fremmer vedvarende energi, herunder regler om tilladelsesprocessen for vedvarende energianlæg, om særlige områder til vedvarende energianlæg og tilhørende netinfrastruktur, og om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, jf. også den foreslåede stk. 4. I medfør af den foreslåede § 3, stk. 5, kan der fastsættes regler om fravigelse af regler, som gennemfører EU-regler på miljø- og naturbeskyttelsesområdet i det omfang det er nødvendigt for at fremme vedvarende energi.

Den foreslåede § 3, stk. 3-5, skal sikre, at der kan fastsættes regler, der fremmer anvendelsen og udbredelsen af vedvarende energi, herunder regler, der implementerer VEIII-direktivet og supplerer nødforordningen samt eventuelle ændringer hertil, som bør ske efter forhandling med en anden ressortminister. Ordningen vil dermed kunne supplere de eksisterende hjemler i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets lovgivning, som nævnt i lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.1.1, og vil kunne anvendes til at gennemføre EU-retsakter om forhold, der går på tværs af sektorlove og ressortområder.

Bemyndigelsen i § 3, stk. 3, til administrativt at gennemføre eller anvende EU-regler på andre ressortområder, til fremme af vedvarende energi, vil både gælde i tilfælde af udstedelse af nye retsakter, ændring af eksisterende regler samt i tilfælde af, at der viser sig behov for fastsættelse af yderligere regler for at sikre en korrekt implementering af eksisterende retsakter. § 3, stk. 4, nr. 2, vil ligeledes give mulighed for administrativt at fastsætte supplerende nationale regler om nødforordningen, ligesom bemyndigelsen i § 3, stk. 3, også vil kunne anvendes, hvis der i fremtiden vedtages lignende forordninger, som har til formål at fremskynde anvendelse og udbygningen med vedvarende energi, som kræver supplerende nationale regler på tværs af sektorlove og ressortområder for at kunne anvendes.

§ 3, stk. 4, nr. 1. jf. § 3, stk. 3, bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler på tværs af ressortområder om tilladelsesprocessen for vedvarende energi, herunder tilladelsesprocedurens startdato, tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, krav om offentliggørelse af afgørelser samt regler om, at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendte. Bestemmelsen bemyndiger endvidere klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler på tværs af ressortområder om tilladelsesprocessen for projekter til forstærkning af netinfrastruktur udenfor fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, herunder at en afgørelse om, hvorvidt projektet skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering, eller en afgørelse af en miljøkonsekvensvurdering efter miljøvurderingsloven, skal begrænses til den potentielle virkning af ændringen eller udvidelsen i forhold til den oprindelige netinfrastruktur. § 3, stk. 4, nr. 1 og 3, jf. § 3, stk. 3, forventes anvendt til at fastsætte regler om områder til fremme af vedvarende energianlæg og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur på land, som gennemfører VEIII-direktivets artikel 15b, 15c, 15e og 16a.

Bemyndigelseshjemlen § 3, stk. 3, jf. stk. 4, nr. 2, påtænkes endvidere anvendt til at fastsætte supplerende bestemmelser i forbindelse med anvendelse af de frivillige bestemmelser i nødforordningen, der udvider medlemsstaternes mulighed for at fremskynde anvendelse og udbygning af vedvarende energi, herunder net- og lagringsinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elsystemet. Derudover vil der med hjemlen kunne fastsættes supplerende bestemmelser, hvor forordningen overlader skøn til medlemsstaterne. Der påtænkes en model for anvendelse af forordningens frivillige bestemmelser, hvor opstiller kan anmode kompetente myndighed om en vurdering af, om bestemmelserne kan finde anvendelse på et konkret projekt. Det vil dermed ikke være et krav for opstiller at bestemmelserne bruges, men det vil være en mulighed, hvis betingelserne er opfyldt.

Bemyndigelsen i § 3, stk. 5, vil endvidere give hjemmel til at fravige bestemmelser i national ret, der gennemfører direktiver på miljø- og naturbeskyttelsesområdet på andre ministeriers ressort, dvs. fravige andre ministres lovregler ved bekendtgørelse. Med den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil der inden for bestemmelsens område kunne ske fravigelse af de nationale regler, som gennemfører de EU's miljø- og naturbeskyttelsesdirektiver, som fraviges ved EU-regler til fremme af vedvarende energi, herunder f.eks. nødforordningens og VEIII-direktivets fravigelser af krav om miljøkonsekvensvurdering, habitatvurdering (Natura 2000) og artsbeskyttelsesvurdering, jf. punkt 2.1.1.1. Fastsættelse af regler til fremme af anvendelsen og udbredelsen af vedvarende energi, som fraviger og undtager regler inden for miljø- og naturbeskyttelsesområdet skal ske efter forhandling med miljøministeren. § 3, stk. 5, vil ikke kunne anvendes til at fravige lovregler på klima-, energi- og forsyningsministerens eget område.

Det vil med den foreslåede ordning efter § 3, stk. 5, ikke være muligt at fravige bestemmelser i national ret i videre omfang end det er nødvendigt for at gennemføre EU-retsakter, som supplerer, undtager og fraviger fra EU's miljø- og naturdirektiver, herunder navnlig de fravigelser og undtagelser, som følger af VEIII-direktivet, nødforordningen, og efterfølgende ændringer til disse. Bemyndigelsen er således begrænset til at kunne anvendes til at implementere fremtidige EU-retsakter, der har til formål at fremme vedvarende energi, herunder fravige den nationale miljø- og naturlovgivning, i det omfang undtagelserne følger udtrykkeligt af sådanne EU-retsakter.

Regler, som supplerer, undtager og fraviger fra gældende miljø- og naturregler efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 3, stk. 5, skal kun gælde for VE-anlæg samt for net- og lagringsinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i elsystemet. Det er derfor hensigten, at der ved bekendtgørelse skal kunne fastsættes, hvad der skal gælde for VE-anlæg samt net- og lagringsinfrastruktur. Reglerne vil skulle gælde både generelt for VE-anlæg samt net- og lagringsinfrastruktur og for bestemte områder, hvor gældende danske lovregler på miljø- og naturområdet kan fraviges (*lex specialis*) i det omfang det følger af de bagvedliggende EU-regler på VE-området. De fravigelser fra miljø- og naturbeskyttelsesreglerne, der vil skulle gælde på VE-området, ændrer ikke på den generelle implementering af miljø- og naturdirektiverne, som fortsat vil være gældende.

Der er endnu ikke besluttet en model for udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi eller fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur. Regeringen forventes at træffe beslutning om model for udpegning af fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur i foråret 2024. Beslutning om model for udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi forventes truffet i efteråret 2024.

Med § 3, stk. 7, foreslås det, at ministeren for byer og landdistrikter efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi og om udpegning af fremskyndelsesområder til net- og lagringsstruktur på land, herunder regler om forholdsmæssige afbødende foranstaltninger

Hvis der besluttes en model, hvorefter det er ministeren for byer og landdistrikter, der med hjemmel i § 3 i lov om planlægning vil skulle fastsætte regler i form af et landsplandirektiv og herved samtidig udpege et eller flere fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, inden for de rammer, der følger af VEIII-direktivet, vil der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 7, kunne fastsættes supplerende regler, der er nødvendige til en sådan udpegning. Det vil særligt dreje sig om de passende og forholdsmæssige regler, herunder om afbødende foranstaltninger, der skal vedtages i forbindelse med udvikling af net- og lagringsprojekter for at undgå skadelige indvirkninger på miljøet, der kan opstå, eller, hvis det ikke er muligt, i væsentlig grad reducere dem, jf. VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 1, litra e.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med hjemmel i den foreslåede § 3, stk. 4, nr. 3, kunne

fastsætte generelle regler om, at et landsplandirektiv efter planlovens § 3 kan medføre en udpegning af et fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur og retsvirkningen heraf med henblik på gennemførelse af VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 2.

Hvis der besluttet en model for udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi, der svarer til modellen beskrevet umiddelbart ovenfor, for udpegning af fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, vil § 3, stk. 7, tilsvarende kunne anvendes til at fastsætte supplerende regler til en udpegning ved landsplandirektiv med henblik på implementering af VEIII-direktivets bestemmelser herom.

Hvis der besluttet modeller for udpegning af områder til fremme af vedvarende energi eller fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, hvorefter det er klima-, energi- og forsyningsministeren, der forestår udpegningen, så vil udpegning og fastsættelse af supplerende regler, der er nødvendige for en udpegning kunne ske med hjemmel i § 3, stk. 3 og 4.

Ved identificering og udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur vil der skulle tages hensyn til en række andre nationale interesser, herunder forsvarsinteresser.

Det er med lovforslaget ikke hensigten at ændre på kompetente myndigheder efter gældende ret eller på ressortfordelingen mellem ministre. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet har ressortansvar for forsyningssikkerheden og rammerne for udbygning med vedvarende energi, Miljøministeriet har ressortansvar for natur- og miljøbeskyttelse og Ministeriet for Byer og Landdistrikter har ansvaret for den fysiske planlægning på land. I dag er kommunerne eller Miljøstyrelsen tilladelsesmyndighed for VE-projekter og net- og lagringsinfrastruktur på land. Energistyrelsen er tilladelsesmyndighed for elproduktionsanlæg og net- og lagringsinfrastruktur på havet. Energistyrelsen meddeler endvidere elproduktionstilladelse og etableringstilladelse til VE-anlæg over 25 MW, samt etableringstilladelse til elforsyningsnet på land og hav. Både projekter på land og på havet kan desuden kræve konkrete tilladelser fra andre ressortmyndigheder.

Det forventes, at der vil være behov for at udarbejde en samlet vejledning vedrørende indholdet af de nye regler i VEIII-direktivet, som implementeres i kontaktpunkt bekendtgørelsen. En sådan vejledning forventes offentliggjort på Energistyrelsens hjemmeside veprojekter.dk, som i dag også udgør en online procedurehåndbog for opstillere af VE-anlæg. Vejledningen udarbejdes i samarbejde mellem Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Miljøministeriet, da Miljøministeriet blandt andet vil bidrage med nødvendig viden omkring miljø- og naturforhold samt viden om det retlige grundlag i miljø- og naturlovgivningen, som bestemmelserne i VEIII-direktivet fastsætter undtagelser og fravigelser fra. Den konkrete ansvarsfordeling i et givent vejledningsspørgsmål vil afhænge af, hvilken hovedvægt materien har. I sager, hvor hovedmaterien vedrører miljø- og naturlovgivning, dvs. navnlig fortolkningen af VVM-direktivet, habitatdirektivet, fuglebeskyttelsesdirektivet og vandrammedirektivet og regler, der implementerer direktiverne, vil Miljøministeriet være ansvarlig for at svare, evt. med bistand fra Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, og i sager hvor hovedmaterien vedrører den overordnede proces (fx frister), VE-anlæg, naturlovgivning på havet, og øvrige forhold under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets ressort, vil det være Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, der er ansvarlig for at svare, evt. med bistand fra Miljøministeriet. For så vidt angår spørgsmål, der relaterer sig til afvigelser m.v. fra miljø- og naturdirektiverne, vil det være et fælles ansvar mellem Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Miljøministeriet at få udarbejdet et samlet vejledningsmateriale og at håndtere fortolkningsspørgsmål og vejledning. Hver part bidrager med viden inden for egne områder.

For nærmere om den forventede udmøntning af bemyndigelsen henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

2.2. Bemyndigelse til vedkommende minister til fastsættelse af regler om VE-tilladelsesproceduren efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren

2.2.1. Gældende ret

Både Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Miljøministeriet og andre ministerier, som har fastsat regler, som også gælder for tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg til vedvarende energi har en række hjemler til at fastsætte nærmere regler om de pågældende tilladelser. Sådanne hjemler er dog som udgangspunkt begrænset til forhold, som er omfattet af den respektive lovs anvendelsesområde.

Det fremgår af § 11 a, stk. 3, i elforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med relevante ministre kan fastsætte nærmere regler om tidsfrister for tilladelsesprocessen, herunder påbegyndelse og varighed og undtagelser herfra.

Bestemmelsen i § 11 a, stk. 3, bidrager til at implementere VEII-direktivets artikel 16, stk. 4-7, som bl.a. fastsætter krav om frister i VE-tilladelsesprocessen.

Bemyndigelsen er anvendt til at udstede bekendtgørelse nr. 882 af 20. juni 2023 om kontaktpunkt og tidsfrister for VE-tilladelsesprocessen (kontaktpunktbekendtgørelsen). Bekendtgørelsen indeholder bl.a. regler om myndighedernes sagsbehandlingstid under processen for tilladelse til at opføre, foretage repowering af og drive elproducerende anlæg.

Der henvises i andre ministeriers bekendtgørelser til ”kapitel 3 om tidsfrister i bekendtgørelse om kontaktpunkt og tidsfrister for VE-tilladelsesprocessen”. Blandt disse kan nævnes:

- Miljøministeriets spildevandsbekendtgørelse (§ 68) og godkendelsesbekendtgørelsen (§ 12).
- Social-, Bolig- og Ældreministeriets bygningsreglementets (§ 11 a)
- Transportministeriets Bestemmelser om Civil Luftfart - BL 3-10 om luftfartshindringer og BL 3-11 om luftfartsafmærkning af vindmøller.
- Erhvervsministeriets bekendtgørelse nr. 1466 af 29. juni 2021 om farvandsafmærkning i dansk og grønlandsk afmærkningsområde m.v. (§ 9).

Tilladelser efter miljøvurderingsloven og miljøvurderingsbekendtgørelsen samt jordvarmebekendtgørelsen samt tilladelser til at opføre, foretage repowering af og drive varmeproducerende VE-anlæg er i dag ikke omfattet af regler om tidsfrister for VE-tilladelsesprocessen.

Miljøministeriet kan fastsætte regler nærmere regler om tilladelser efter miljøvurderingsloven og miljøbeskyttelsesloven, men sådanne regler vil være begrænset til de respektive loves anvendelsesområder.

2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

I forbindelse med implementering af VEII-direktivet blev der indsat en hjemmel for klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om tidsfrister for tilladelsesprocessen efter forhandling med relevante ministre i elforsyningslovens § 11 a, stk. 3. Hjemlen er alene en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren.

Kompetencen til at udstede tilladelser blev ikke ændret ved implementeringen af VEII-direktivets regler om tilrettelæggelse af tilladelsesprocessen, hvorfor kompetencen blev hos de myndigheder, der hidtil havde haft denne. I stedet blev der i de kompetente myndigheders relevante bekendtgørelser indsat en henvisning til kontaktpunktbekendtgørelsen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker desuden, at Miljøministeriet har vurderet, at det med udvidelsen af indholdet i de bestemmelser, som følge af VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser, er usikkert, om de eksisterende hjemmelsbestemmelser i Miljøministeriets lovgivning er tilstrækkelige til at indsætte en sådan henvisning.

Der er derfor behov for en eksplicit hjemmel til at fastsætte regler på Miljøministeriets område, der kan henvise til Energistyrelsens kontaktpunktbekendtgørelse. En sådan hjemmel skal både kunne anvendes til at ændre i eksisterende bestemmelser og til at indsætte nye bestemmelser på Miljøministeriets område.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det følger af den foreslåede § 3, stk. 6, at vedkommende minister efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på at gennemføre EU-regler om tilladelsesproceduren til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg til vedvarende energi, herunder regler om tilladelsesprocedurens startdato, tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, offentliggørelse af afgørelser samt regler om, at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendte.

Formålet med ændringen er at give relevante ministre hjemmel til at fastsætte regler, der henviser til Energistyrelsens kontaktpunktbekendtgørelse, som implementerer regler vedrørende tilladelsesproceduren til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg til vedvarende energi.

Bestemmelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre EU-regler om sagsbehandlingen for de enkelte relevante administrative tilladelser i forbindelse med tilladelsesproceduren til at opstille, foretage repowering af og drive vedvarende energianlæg. Reglerne om tilladelsesproceduren vil omfatte de anlæg, som er nævnt i VEIII-direktivets artikel 16, stk. 1, og vil omfatte anlæg til vedvarende energi, herunder dem, der kombinerer forskellige vedvarende energikilder, varmepumper og samplaceret energilagring, herunder el- og varmeanlæg, såvel som de aktiver, der er nødvendige for sådanne anlægs, sådanne varmepumpers og sådan lagrings tilslutning til nettet og for at integrere vedvarende energi i varme- og kølenet.

Den foreslåede bestemmelse forventes anvendt til, at den relevante ressortminister kan fastsætte regler om sagsbehandlingen for de enkelte relevante tilladelser, som er nødvendige for at opstille, foretage repowering af og drive vedvarende energianlæg. I sådanne regler kan bl.a. henvises til regler om tilrettelæggelse af tilladelsesprocessen og frister, som fastsættes i Energistyrelsens kontaktpunktbekendtgørelse.

Miljøministeriet forventes at udstede en bekendtgørelse om anvendelse af reglerne i bekendtgørelse om kontaktpunkt og tidsfrister for VE-tilladelsesprocessen på tilladelser efter Miljøministeriets regler, der samler tilladelser efter Miljøministeriets love og bekendtgørelser til anlæg med henblik på produktion af energi fra vedvarende energikilder.

2.3. Regelforenkling af gennemførelsen af naturbeskyttelsesdirektiverne for elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af VE-lovens § 27, stk. 1, at med henblik på at undgå skade på udpegede internationale naturbeskyttelsesområders integritet skal anlægsprojekter efter VE-lovens § 25, der i sig selv eller i forbindelse med andre projekter eller planer kan påvirke sådanne områder væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.

Det fremgår af VE-lovens § 27, stk. 2, at der kun kan gives tilladelse til anlægsprojekter efter § 25, efter høring af berørte parter, og såfremt sådanne projekter ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet eller såfremt væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre projektet, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning.

Det fremgår VE-lovens § 27, stk. 3, at når tilladelse meddeles efter stk. 2, nr. 2 (væsentlige samfundsinteresser), træffer klima-, energi- og forsyningsministeren passende kompensationsforanstaltninger til afbødning af de negative virkninger for lokaliteten. Udgifter dækkes af projektansøgeren, og klima-, energi- og forsyningsministeren indberetter til EU-Kommissionen, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

Det fremgår af VE-lovens § 27, stk. 4, at såfremt der er tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller prioriteret art, kan der kun gives tilladelse efter VE-lovens § 25 til projekter omfattet af VE-lovens § 27, stk. 2, nr. 2 (væsentlige samfundsinteresser), såfremt dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller andre væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig. Tilladelser der gives med henvisning til andre væsentlige samfundsinteresser, kan først ske efter indhentet udtalelse fra EU-Kommissionen, jf. VE-lovens § 27, stk. 5.

Det fremgår endvidere af VE-lovens § 27, stk. 6, at ministeren kan fastsætte nærmere regler for vurderingen af projekter efter VE-lovens § 27, stk. 1, og efter § 22 b i elforsyningsloven, og i tilladelser efter VE-lovens § 27, stk. 6, og efter § 22 b i elforsyningsloven kan opstille vilkår, herunder passende kompenserende foranstaltninger til beskyttelse af naturbeskyttelsesområderne.

Det fremgår af elforsyningslovens § 22 b, at anlægsprojekter efter § 22 a, der i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, skal vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. Vurderingen sker efter de regler, der er nævnt i § 27 i VE-loven for vurdering af projekter. Tilladelse til sådanne projekter gives efter de betingelser og retningslinjer, som er angivet i § 27, stk. 2-6, i VE-loven.

Det fremgår af § 4 b, stk. 1, i lov om Energinet, at med henblik på at undgå skade på udpegede internationale naturbeskyttelsesområders integritet skal anlægsprojekter efter § 4 a i lov om Energinet, der i sig selv eller i forbindelse med andre projekter eller planer kan påvirke sådanne områder væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.

Det fremgår af § 4 b, stk. 2, i lov om Energinet, at der kun kan gives tilladelse til anlægsprojekter efter § 4 a i lov om Energinet, efter høring af berørte parter, og såfremt sådanne projekter ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet eller såfremt væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre projektet, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, jf. dog stk. 4 (prioriteret natur eller art).

Det fremgår § 4 b, stk. 3, i lov om Energinet, at når tilladelse meddeles efter stk. 2, nr. 2 (væsentlige samfundsinteresser), træffer klima-, energi- og forsyningsministeren passende kompensationsforanstaltninger til afbødning af de negative virkninger for lokaliteten. Udgifter dækkes af projektansøgeren, og klima-, energi- og forsyningsministeren indberetter til EU-Kommissionen, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

Det fremgår af § 4 b, stk. 4, i lov om Energinet, at såfremt der er tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller prioriteret art, kan der kun gives tilladelse efter § 4 a i lov

om Energinet til projekter omfattet af § 4 b, stk. 2, nr. 2 (væsentlige samfundsinteresser), såfremt dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller andre væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig. Tilladelser der gives med henvisning til andre væsentlige samfundsinteresser, kan først ske efter indhentet udtalelse fra EU-Kommissionen, jf. § 4 b, stk. 5, i lov om Energinet.

Det fremgår endvidere af § 4 b, stk. 6, i lov om Energinet, at ministeren kan fastsætte nærmere regler for vurderingen af projekter efter § 4 b, stk. 1, og i tilladelser efter denne bestemmelse kan opstille vilkår, herunder passende kompenserende foranstaltninger til beskyttelse af naturbeskyttelsesområderne.

Yderligere fremgår det af § 4 d, stk. 1 nr. 4, i lov om Energinet, at Energinet skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med tilladelser efter §§ 4 a og 4 b og tilsyn hermed.

Endelig fremgår det af § 24 a, stk. 1, nr. 3 og nr. 4, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes Energinet eller virksomhedens helejede datterselskaber med bøde, hvis de etablerer og driver anlæg omfattet af § 4 b uden tilladelse, eller tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter § 4 a for anlæg omfattet af § 4 b.

2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

I overensstemmelse med statens højhedsret over søterritoriet og statens rettigheder i den eksklusive økonomiske zone, tilkommer adgangen til at udnytte energi på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone alene den danske stat, og kræver således tilladelse. Energistyrelsen er miljømyndighed på havområdet for så vidt angår etablering af elproducerende anlæg og elforsyningsnet på havet omfattet af VE-loven, elforsyningsloven og lov om Energinet.

Den del af naturbeskyttelsesdirektiverne, der vedrører dele af område- og artbeskyttelsen i forhold til elproducerende anlæg og elforsyningsnet på havet, er i dag gennemført på både lovniveau i VE-loven, elforsyningsloven og lov om Energinet, samt i bekendtgørelse nr. 803 af 14. juni 2023 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering mv. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at bemyndigelserne i VE-lovens § 3, stk. 2, i elforsyningslovens § 2 a og i § 1 a i lov om Energinet indeholder hjemmel til at kunne fravige regler fastsat på bekendtgørelsesniveau, men ikke indeholder hjemmel til at kunne fravige regler fastsat på lovniveau (derogation). Det er i forbindelse med den foreslåede implementering af VEIII-direktivets fravigelsesbestemmelser fra habitatreglerne hensigtsmæssigt, at der gennemføres en regelforenkling. Regelforenklingen vil medføre, at de regler, der i dag er fastsat på lovniveau, som en del af den danske implementering af naturbeskyttelsesdirektiverne på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets ressort, for så vidt angår elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet, overflyttes til bekendtgørelse, uden at dette vil medføre materielle ændringer. Overflytning til bekendtgørelse vil medføre, at reglerne i nødvendigt omfang vil kunne blive fraveget på bekendtgørelsesniveau som følge af VEIII-direktivets fravigelsesbestemmelser fra habitatreglerne. Således samles den danske implementering af naturbeskyttelsesdirektiverne på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets ressort for så vidt angår elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet ved en ændring af bekendtgørelse nr. 803 af 14. juni 2023 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering mv. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet. Rammerne for vurderingerne efter naturbeskyttelsesdirektiverne vil således fremadrettet blive implementeret ved en samlet bekendtgørelse, som det kendes fra undergrundsloven, lov om kontinentalsoklen og visse aktiviteter på søterritoriet, jf. lovbekendtgørelse nr. 199 af 27. februar 2024 (herefter kontinentalsokkeloven), lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat, jf. lovbekendtgørelse nr. 200 af 27.

februar 2024 (herefter rørledningsloven) og andre sektorlove, for eksempel planloven, lov om havne, jf. lovbekendtgørelse nr. 116 af 24. januar 2024 (herefter havneloven) og lov om kystbeskyttelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 73 af 18. januar 2024 (herefter kystbeskyttelsesloven).

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at dele af naturbeskyttelsesdirektiverne, som delvist er gennemført i VE-loven, elforsyningsloven og lov om Energinet samt ved bekendtgørelse fremadrettet skal være implementeret ved en bekendtgørelse, der skal udstedes med hjemmel i alle tre love.

Det er alene tale om en regelforenklung, som ikke medfører indholdsmæssige ændringer i retstilstanden.

Der foreslås, at der indsættes en hjemmel til klima-, energi- og forsyningsministeren i hhv. VE-loven, elforsyningsloven og lov om Energinet til at fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-direktiver på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter VE-lovens foreslåede nye § 22 a, stk. 1 og § 25, elforsyningslovens § 22 a og § 4 a i lov om Energinet.

Bemyndigelsen vil også omfatte tilladelser efter den foreslåede nye § 22 a. Dette er en konsekvens af den foreslåede nye tilladelseshjemmel til testprojekter. Testprojekter har tidligere være omfattet af samme tilladelsessystem som øvrige projekter efter VE-lovens kapitel 3, herunder krav om etableringstilladelse efter VE-lovens § 25. Tilføjelsen medfører således ikke indholdsmæssige ændringer i retstilstanden, da testprojekter fortsat vil være omfattet af krav om vurdering efter naturbeskyttelsesdirektiverne, dog nu efter en ny særskilt bestemmelse i den foreslåede nye § 22 a.

2.4. Lukning af åben dør-ordningen for nye forundersøgelsestilladelser

2.4.1. Gældende ret

Åben dør-ordningen blev indført som opfølgning af Elreformaftalen af 3. marts 1999 mellem S, RV, V, KF, SF og KD, med lov nr. 375 af 2. juni 1999, som et alternativ til statslige havvindsudbud, for f.eks. at fremme små og kystnære projekter eller projekter, der bygger på opdagelse af nye områder. Formålet var blandt andet at understøtte markedsudviklingen til at fremme udbygningen af VE og understøtte lokale initiativer til havvindsudbygning. Ved åben dør-ordningen søger en projektudvikler på eget initiativ og risiko om tilladelse til opførelse af et vedvarende energianlæg på en selvvalgt placering og af en selvvalgt kapacitetsstørrelse og bærer alle omkostninger og risici i forbindelse med projektet. Projektudviklerne tjener også evt. økonomiske gevinster, som må være ved projektet.

Siden åben dør-ordningen blev indført i 1999, er der foretaget en række tilpasninger af ordningen. Senest i 2022 med lov nr. 804 af 7. juni 2022 er ordningen justeret. Konkret indebærer justeringen, at kommunernes indsigelsesret blev ændret til en vetoret, samt at der blev indført en afstands begrænsning, så havvindsprojekterne under åben dør-ordningen maksimalt må ligge 15 km fra kysten. Vetoretten til kommunerne blev indført med den politiske aftale af den 2. juni 2021 om justering af åben dør-ordningen for vedvarende energianlæg på havet mellem S, V, DF, SF, RV, EL, K, LA og ALT for at give kommunerne muligheden for, at kunne afvise større kystnære projekter og dermed anspore en tidlig dialog mellem opstiller og kommune med henblik på at tilpasse projekter (f.eks. begrænse størrelsen, højden på møllerne eller lign.), så de kan opnå lokal accept.

Der har historisk ikke været et stor antal ansøgninger om forundersøgelsestilladelse om året under åben dør-ordningen.

I perioden april 2022 til februar 2023 har Energistyrelsen modtaget 54 fyldestgørende ansøgninger om

forundersøgelse under åben dør-ordningen. Til sammenligning har Energistyrelsen modtaget 19 fyldestgørende ansøgninger i perioden 2010-2021.

De gældende regler for åben dør-ordningen findes i VE-lovens kapitel 3.

Tilladelser til udnyttelse af energi fra vand, vind og sol på det danske søterritorium og i den eksklusive økonomiske zone meddeles efter reglerne i VE-lovens §§ 22-29.

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 1, at adgangen til at udnytte energi fra vedvarende energi på søterritorium og i den eksklusive økonomiske zone alene tilkommer den danske stat, og at forundersøgelser og efterfølgende udnyttelse af vedvarende energi kun kan finde sted efter tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det fremgår videre af VE-lovens § 22, stk. 2, at tilladelse til at foretage forundersøgelser enten gives efter indkaldelse af ansøgninger ved et udbud eller efter modtagelse af en ansøgning i et område op til 15 km fra kysten.

En forundersøgelsestilladelse giver opstiller ret til at indlede undersøgelser på havet vedrørende en mulig havvindmøllepark eller andet vedvarende energianlæg med henblik på at undersøge, om området er egnet til at opføre et vedvarende energianlæg.

Forundersøgelsestilladelsen giver dermed ikke i sig selv ret til at opføre et vedvarende energianlæg i det pågældende område.

Af VE-lovens § 23, stk. 4, 1. pkt., følger det, at ved ansøgning uden for udbud, kan klima-, energi- og forsyningsministeren give tilladelse til forundersøgelser i områder, hvor udnyttelse af energi vurderes relevant, jf. § 22, og ansøgeren skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at gennemføre forundersøgelserne.

Ved vurderingen af om et område er relevant, kan klima-, energi- og forsyningsministeren inddrage en bredere kreds af kriterier, herunder væsentlige hensyn til miljø, sikkerhed, forsvars- og beredskabsformål, skibsfart, luftfart, fiskeri, større infrastrukturprojekter og overordnede planmæssige og samfundsøkonomiske forhold.

Ved tildeling af tilladelser efter åben dør-ordningen indebærer kravet om teknisk og finansiell kapacitet, at ansøgeren skal kunne sandsynliggøre, at man kan leve op til de krav, som stilles til gennemførelse af en forundersøgelse.

Ved ansøgning uden for udbud, dvs. efter åben dør-ordningen, gives tilladelse til at foretage en forundersøgelse således efter VE-lovens § 23, stk. 4, jf. § 22.

Det følger videre af § 23, stk. 4, 2. pkt., at såfremt der er flere, der søger om tilladelse til samme område, gives tilladelse til den, som først fremsender en ansøgning, der dokumenterer opfyldelse af betingelserne herfor (først til mølle-princippet).

Endeligt følger det af § 23, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om forhold omfattet af stk. 2 og 3.

Bemyndigelsen i § 23, stk. 5, er ikke udmøntet.

Det følger af § 24, stk. 1, at når forundersøgelserne er afsluttet, indsendes en forundersøgelsesrapport til klima-, energi- og forsyningsministeren, som tager stilling til, om forundersøgelsesrapporten kan godkendes. Beføjelsen er, jf. bekendtgørelse om Energistyrelsens opgaver og beføjelser, nr. 1366 af 28.

september 2022, delegeret til Energistyrelsen. Godkendes denne, har ansøgeren ret til udnyttelse af den godkendte forundersøgelsesrapport efter bestemmelserne i stk. 2-4.

Det følger af § 24, stk. 2, at inden 3 måneder efter godkendelse af forundersøgelsesrapporten skal ansøgeren meddele, om denne ønsker at opføre et produktionsanlæg på lokaliteten. Med klima-, energi- og forsyningsministerens tilladelse kan retten til at udnytte en forundersøgelsestilladelse inden for samme frist overdrages til en anden.

Det følger af § 25, stk. 1, at etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende interne ledningsanlæg på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt væsentlige ændringer i bestående anlæg kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af § 25, stk. 2, at tilladelserne meddeles til ansøgere, der har ret til at udnytte en forundersøgelsestilladelse efter § 24, stk. 1, 2 eller 4, og som skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet.

Det følger af § 29, stk. 1, at anlæg omfattet af § 25, stk. 1, først må tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når tilladelse hertil er givet af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. dog stk. 5. Tilladelsen gives for 25 år, jf. dog stk. 2, og kan efter ansøgning forlænges. Tilladelsen kan i særlige tilfælde gives for et kortere tidsrum.

2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at meddelelsen af nye forundersøgelsestilladelser til nye kommercielle projekter under den gældende åben dør-ordning, vil indebære ulovlig statsstøtte, og dermed være i strid med EU-retten.

Vurderingen bygger på, at der i den nuværende markedssituation, som blandt andet er illustreret ved, at staten vil opnå en betydelig indtjening på havvind som følge af udbuddet af Thor Havvindmøllepark i 2021, vil en eneret til at undersøge mulighederne for og efterfølgende at kunne etablere en havvindmøllepark repræsentere en værdi for opstilleren. Det skyldes, at der i åben dør-processen er en nær sammenhæng mellem den eksklusive ret til at foretage forundersøgelser og den efterfølgende ret til at ansøge om at opnå etableringstilladelse. Dermed vil staten give afkald på statsmidler ved at tildele retten til forundersøgelse vederlagsfrit. Tildelingen vurderes også at indebære en selektiv økonomisk fordel, der begunstiger visse virksomheder frem for andre, kan forvride konkurrencen og påvirke samhandlen på det indre marked. Alle betingelserne for statsstøtte i TEUF artikel 107, stk. 1, vil derfor være opfyldt.

Da ordningen ikke er anmeldt og godkendt af til Europa-Kommissionen, jf. stand still forpligtelsen i TEUF artikel 108, stk. 3, vil tildeling af nye forundersøgelsestilladelser efter 1. januar 2022 under åben dør-ordningen udgøre ulovlig statsstøtte.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har, i samarbejde med relevante ministerier, endvidere vurderet at etablerede parker, projekter med etableringstilladelse, projekter med forundersøgelsestilladelse, testprojekter, ansøgninger om repowering og ansøgninger om forlængelse af elproduktionstilladelsen ikke er i strid med EU-retten, hvorfor sagsbehandlingen af disse projekter bør fortsætte under de hidtil gældende regler. For så vidt angår tilladelse til test af vedvarende energianlæg på havet henvises der til punkt 2.5 og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14.

2.4.3. Den foreslående ordning

Det foreslås, at ændre VE-lovens § 22, stk. 2, og ophæve VE-lovens § 23, stk. 4, så der ikke kan

gives nye forundersøgelsestilladelser under åben dør-ordningen. Herved sikres det, at lovgivningen ikke indeholder bestemmelser, der er uforenelige med EU-retten.

Det foreslås endvidere, at de hidtil gældende regler – idet omfang EU-retten ikke er til hinder herfor – fortsat finder anvendelse for ansøgninger om forundersøgelsestilladelse efter § 22, jf. § 23, stk. 4, som Energistyrelsen har modtaget før lovens ikrafttræden. Der foreslås endvidere, at de hidtil gældende regler fortsat finder anvendelse projekter, hvor der er udstedt forundersøgelsestilladelse efter § 22, jf. § 23, stk. 4, før lovens ikrafttræden. Der henvises i øvrigt til bemærkninger til lovens § 7, stk. 2.

Tilladelserne forudsætter, at denne kan meddeles i overensstemmelse med lov om maritim fysisk planlægning

Tilladelse til repowering følger af VE-lovens § 29 a, nr. 3, og berøres ikke af dette lovforslag.

Tilladelse til udnyttelse af energi (elproduktionstilladelse) følger af VE-lovens § 29, og berøres ikke af dette lovforslag.

For så vidt angår testprojekter henvises der til punkt 2.5 nedenfor og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14.

2.5. Test af vedvarende energianlæg på havet

2.5.1. Gældende ret

VE-loven indeholder ikke i dag særskilte regler for test af vedvarende energianlæg på havet. Etablering af test af vedvarende energianlæg på havet følger derfor de gældende regler for åben dør-ordningen. Det indebærer, at opstillere af testprojekter af vedvarende energianlæg på havet skal følge den gældende åben dør-ordning, der består af tre tilladelser og en godkendelse.

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 1, at adgangen til at udnytte energi fra vand og vind på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone alene tilkommer den danske stat. Forundersøgelser og efterfølgende udnyttelse af energi kan kun finde sted efter tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 2, at tilladelse til forundersøgelser enten gives efter indkaldelse af ansøgninger ved et udbud eller efter modtagelse af ansøgning.

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 7, at tilladelse til forundersøgelser gives til områder, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren finder, at udnyttelse af energi kan være relevant. Tilladelse til forundersøgelser gives til områder, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren finder, at udnyttelse af energi kan være relevant, medmindre væsentlige hensyn afgørende taler imod tilladelsen, herunder væsentlige hensyn til miljø, sikkerhed, forsvars- og beredskabsformål, skibsfart, luftfart, fiskeri, større infrastrukturprojekter og overordnede planmæssige og samfundsøkonomiske forhold. Tilladelsen gives som en eneret for et nærmere angivet område og tidsrum.

Tilladelse til et testanlæg forudsætter, at denne kan meddeles i overensstemmelse med lov om maritim fysisk planlægning.

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 8, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen, herunder om de forhold, som skal undersøges, om rapportering, om forundersøgelsesternes forløb og resultater, om ministerens adgang til at benytte forundersøgelsesternes resultater, jf. § 24, stk. 4, og om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav og lignende.

Det fremgår af VE-lovens § 22 b, at en kommunalbestyrelse kan nedlægge veto mod, at der meddeles

tilladelse til forundersøgelse efter § 23, stk. 4, jf. § 22, for så vidt angår projekter, der planlægges placeret op til 15 km fra kommunens kyststrækning. Vetoretten kan alene benyttes i forbindelse med høring af relevante myndigheder, inden der træffes afgørelse om forundersøgelsestilladelse, jf. § 22, stk. 2.

Det fremgår af VE-lovens § 23, stk. 4, at ved ansøgning uden for udbud kan klima-, energi- og forsyningsministeren give tilladelse til forundersøgelser til områder, hvor udnyttelse af energi vurderes relevant, jf. § 22, og ansøgeren skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at gennemføre forundersøgelserne. Søger flere tilladelse for samme område, gives tilladelse til den, som først fremsender en ansøgning, der dokumenterer opfyldelse af betingelserne herfor.

Det følger af § 3 i bekendtgørelse nr. 1366 af 28. september 2022 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser, at Energistyrelsen udøver beføjelser på ministerens vegne i henhold til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Det følger af miljøvurderingsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 1, at i denne bekendtgørelse forstås ved: VVM-myndighed: Den myndighed efter lovens § 17 eller bekendtgørelsens § 3, som skal træffe afgørelse efter § 21 eller § 25, om et konkret projekt omfattet af miljøvurderingsloven. VVM-myndigheden omfatter ligeledes Miljøstyrelsen, Kystdirektoratet under Naturstyrelsen, og Energistyrelsen, som har fået delegeret henholdsvis miljøministerens og klima-, energi- og forsyningsministerens kompetence til at træffe afgørelse efter lovens §§ 21 og 25 for projekter på havet.

Det betyder blandt andet, at Energistyrelsen i henhold til miljøvurderingslovens § 21, skal træffe en afgørelse (screeningsafgørelse) om, hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2 på grund af dets art, dimensioner eller placering er omfattet af krav om miljøvurdering. Energistyrelsens screeningsafgørelse skal i myndighedshøring og kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Er et projekt om vedvarende energi på havet omfattet af en miljøvurdering, skal et projekt følge processen i miljøvurderingsloven hvorefter, der blandt andet skal udarbejdes en miljøkonsekvensrapport for projektet, som skal i offentlig høring, inden der kan gives en etableringstilladelse.

Det fremgår af VE-lovens § 25, stk. 1, at etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende interne ledningsanlæg på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt væsentlige ændringer i bestående anlæg, kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det fremgår af VE-lovens § 25, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan betinge godkendelsen af disse anlæg af vilkår, herunder krav til konstruktion, indretning, installationer, opstilling, drift, nedtagning og sikkerhedsstillelse for nedtagning af anlæg, om tilsyn samt økonomiske, tekniske, sikkerheds- og miljømæssige forhold i forbindelse med etablering og drift, herunder ophold og beboelse.

Det fremgår af VE-lovens § 29, stk. 1, at anlæg omfattet af § 25, stk. 1, først må tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når tilladelse hertil er givet af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. dog stk. 5. Tilladelsen gives for 25 år, jf. dog stk. 2, og kan efter ansøgning forlænges. Tilladelsen kan i særlige tilfælde gives for et kortere tidsrum.

Det fremgår af VE-lovens 29, stk. 4, at der i tilladelsen kan stilles vilkår, herunder om tekniske og økonomiske forhold vedrørende drift af anlægget, om pligt til at sikre fremtidig overholdelse af vilkår stillet i tilladelser efter §§ 22-25, 27 og 28 og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), om tilsyn og om tilladelseshavers tilsynsforpligtelse i forhold til det samlede anlæg og stillede vilkår og om pligt til indrapportering vedrørende de nævnte forhold.

Energistyrelsen har de seneste år givet forundersøgelsestilladelse til et par testprojekter om året, særdeles til test af bølgekraftanlæg.

Der er endvidere givet etableringstilladelse til test af en række bølgekraftanlæg. Disse har haft en testperiode over et par år, og er derefter taget i land igen. Energistyrelsen sagsbehandler på nuværende tidspunkt ansøgninger om test af flydende solceller, mindre havvind og bølgekraft. Alle projekterne har en lav kapacitet og en begrænset testperiode.

Visse testprojekter er endvidere omfattet af VE-ordningerne.

Værditabsordningen, salgsoptionsordningen, VE-bonusordningen, grøn pulje og garantifonden er fem gældende ordninger i VE-lovens kapitel 2. Ordningerne har til hensigt at fremme udbygningen af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker ved at øge den lokale accept af sådanne nye anlægsprojekter.

I henhold til værditabsordningen skal opstillere af visse vedvarende energianlæg betale for det værditab på en beboelsesejendom, som forårsages ved opstillingen. Opstillere, der skal betale for et værditab på 1 procent eller mere af en beboelsesejendommens værdi, skal desuden i henhold til salgsoptionsordningen i visse tilfælde tilbyde ejeren af beboelsesejendommen at købe ejendommen ved salgsoption. Værditabs- og salgsoptionsordningen reguleres i VE-lovens §§ 6-12 og § 14 a og i bekendtgørelse nr. 935 af 18. juni 2022 om værditabsordningen, salgsoptionsordningen og taksationsmyndigheden

I henhold til VE-bonusordningen skal opstillere af visse vedvarende energianlæg tilbyde beboere, der er naboer til det pågældende anlæg et årligt beløb, svarende til en del af værdien af anlæggets produktion. VE-bonus udbetales én gang årligt, i hele anlæggets levetid, og den er skattefri. VE-bonus reguleres i VE-lovens §§ 13 og 14 a og i bekendtgørelse nr. 2161 af 2020 om VE-bonusordning til naboer til vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker.

I henhold til ordningen om grøn pulje skal opstillere af visse vedvarende energianlæg indbetale et beløb til en kommunal grøn pulje baseret på anlæggets type og kapacitet. Den pågældende kommunalbestyrelse fastsætter retningslinjer for ansøgningsproceduren for og yder tilskud fra grøn pulje. Den ansøgningsberettigede personkreds er fysiske og juridiske personer, som er naboer beliggende inden for seks gange møllehøjde, naboer beliggende inden for 200 meter fra et solcelleanlæg og et vandkraftværk og lokale i øvrigt i kommunen. Ordningen om grøn pulje reguleres i VE-lovens §§ 14 og 14 a og i bekendtgørelse nr. 742 af 30. maj 2020 om grøn pulje.

For så vidt angår vedvarende energianlæg omfattet af åben dør-ordningen er værditabsordningen, salgsoptionsordningen, VE-bonusordningen og grøn pulje gældende for vindmøller større end 25 meter, solcelleanlæg og vandkraftværker, såfremt et vandkraftværk har vundet ret til pristillæg efter et teknologineutralt udbud efter VE-lovens § 50 d. Værditabsordningen, salgsoptionsordningen og VE-bonusordningen gælder desuden for bølgekraftanlæg, der har vundet ret til pristillæg efter et teknologineutralt udbud efter VE-lovens § 50 d.

Garantifonden er en ordning, som har til hensigt at fremme udbygningen af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekrafts- og vandkraftsanlæg ved at øge den lokale interesse i sådanne nye projekter. Formålet med garantifonden er at lette finansieringsmulighederne for lokale vindmølle-, solcelle-, bølgekrafts- og vandkraftslav og dermed forbedre mulighederne for lokalt forankrede projekter. Garantifonden er reguleret i VE-lovens § 21.

2.5.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Formålet med lovforslaget er blandt andet, at sikre, at der fortsat er adgang for test af vedvarende ener-

gianlæg på havet med henblik på forskning, udvikling eller demonstration af nye projekter, teknologier, og processer selvom åben dør-ordningen er lukket.

De gældende regler for test af vedvarende energianlæg på havet følger den gældende åben dør-ordning bestående af tre tilladelser og en godkendelse.

Behandlingen af verserende ansøgninger om test af vedvarende energianlæg på havet blev ligesom øvrige ansøgninger under åben dør-ordningen berostillet i februar 2023.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har, i samarbejde med relevante ministerier, i juni 2023 afsluttet den juridiske vurdering af testprojekternes overensstemmelse med EU-retten. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderede, at eventuelle forundersøgelsestilladelser under åben- dør ordningen til verserende ansøgninger om testprojekter ikke er i strid med EU-retten, og at projekternes eventuelle fremtidige etableringstilladelser og elproduktionstilladelser heller ikke vil være i strid med EU-retten. Energistyrelsen genoptog derfor den 30. juni 2023 sagsbehandlingen af alle verserende ansøgninger af testprojekter under åben dør-ordningen

Det er således Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en vederlagsfri tilladelse til at udvikle og etablere et testprojekt på havet med en begrænset tidsmæssig varighed, lav kapacitet, og hvor en evt. afsætning af elproduktionen fra et testanlæg ikke er et hovedformål med projektet, må antages ikke at indebære risiko for statsstøtte, da eneretten vurderes ikke at udgøre en værdi for opstilleren.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at selv hvis en vederlagsfri tilladelse til at udvikle og etablere et testprojekt på havet måtte have en værdi for opstilleren, vil staten kunne give afkald på statsmidler ved tildelingen af tilladelse, uden at statsstøttere reglerne finder anvendelse, da det sker med henblik på at forfølge et regulatorisk formål, jf. Domstolens dom af 14. januar 2015 i Eventech, sag C-518/13, EU:C:2015:9.

Formålet med ordningen for testprojekter er at fremme en markedsudvikling for VE på havet, og et muligt afkald på statsmidler har sammenhæng med ønsket om at fremme dette formål. Det er på den baggrund, at Ministeriet blandt andet lægger vægt på, at projekterne testes med henblik på forskning, udvikling eller demonstration af nye projekter, teknologier og processer, og det vurderes derfor, at ordningen understøtter VE-lovens formål om at udvikle et marked for VE på havet.

Det er herudover Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den nuværende administrative proces medfører unødvendig administration af ansøgningerne henset til disse projekters varighed, størrelse og karakter, hvorfor ordningen for test vurderes fremadrettet at kunne gøres mere forsimplet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det endvidere hensigtsmæssigt, henset til testprojekternes størrelse, varighed og karakter, at henholdsvis den kommunale vetoret, bidrag til grøn pulje, værditabsordningen, salgsoptionsordningen og VE-bonusordningen ikke videreføres fremadrettet for testprojekter. Det vurderes at lette de administrative og økonomiske byrder for opstillere og gøre det mere attraktivt at udvikle og søge om testprojekter. Derudover er ikke alle typer VE-testanlæg omfattet af de forskellige VE-ordninger, hvorfor en undtagelse af disse ordninger, vil ensrette forholdene og skabe ligestilling for alle typer af VE-testprojekter på havet.

2.5.3 Den foreslående ordning

De foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 14, hvor der foreslås at indfører en ny § 22 a, skal sikre, at der fortsat kan meddeles tilladelser til testprojekter på havet i overensstemmelse med EU-reglerne.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det endvidere hensigtsmæssigt, at de nærmere regler for testprojekter udmøntes ved bekendtgørelse med henblik på at understøtte den teknologiske udvikling, hvor der over tid kunne være behov for at tilpasse rammerne for tilladelse til test-anlæg på havet.

Det foreslås derfor med lovforslaget, at der indsættes en hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede tilladelser til test af vedvarende energianlæg med henblik på forskning, udvikling eller demonstration af nye projekter, teknologier og processer i et område på op til 15 km fra kyststrækningen for et tidsrum af op til 3 år. Det foreslås endvidere med lovforslaget, at der indsættes en bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelserne, herunder om projekternes kapacitet, krav til oplysninger i ansøgningen, tildelingskriterier for tilladelsen, om myndighedshøring og offentlige høring, vilkår for tilladelsen og offentliggørelse af oplysninger om meddelte tilladelser og projektbeskrivelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår, at den fremtidige regulering af test af vedvarende energianlæg på havet og af øvrige projekter om havvind forenkles, så der fremover ikke længere vil skulle ansøges om både forundersøgelsestilladelse, etableringstillade og evt. elproduktionstilladelse men kun om én tilladelse. Det vil fortsat skulle sikres, at projekterne ikke har miljøpåvirkninger af en sådan karakter eller omfang, at det taler imod, at projektet etableres, og det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at dette også vil blive sikret ved et mere enkelt tilladelsessystem.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår endvidere, at den kommunale vetoret ophæves for de projekter, som omfattes af den foreslåede nye § 22 a, samt at projekterne vil være undtaget for bidrag til grøn pulje, værditabsordningen, salgsoptionsordningen og VE-bonusordningen.

Ansøgninger om forundersøgelsestilladelse til projekter om test af vedvarende energianlæg på havet, som Energistyrelsen har modtaget før lovens ikrafttræden, vil skulle behandles efter de på ansøgningspunktet gældende regler, hvilket følger af den foreslåede overgangstilladelse i lovforslagets § 7, stk. 2.

Det er ved udarbejdelsen af lovforslaget forudsat, at rammerne for test af vedvarende energianlæg på havet tilrettelægges og udmøntes på en sådan måde, at der ikke gives afkald på statsmidler i TEUF art. 107, stk. 1's forstand, og at ordningen derfor ikke er omfattet af EU's statsstøttere regler. Såfremt markedsforholdene for testprojekter på havet ændres, således at tilladelserne udgør en værdi, og staten vurderes ikke længere at kunne give afkald på statsmidler uden at være omfattet af statsstøttere reglerne, skal det sikres, at en eventuel støtte i form af vederlagsfrie tilladelser til testprojekter er forenelig med det indre marked. Dette kan fx sikres ved, at ordningen anmeldes til og godkendes af Europa-Kommissionen.

3. Konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål

For så vidt angår en implementering af VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser og nødforordningen kan lovforslaget gennem udmøntning i bekendtgørelser få direkte positive konsekvenser for opnåelse af FN's verdensmål 7 om bæredygtig energi. Især vil udmøntningen af lovforslagets bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om gennemførelse og anvendelse af EU-regler til fremme af vedvarende energi kunne bidrage til at opfylde delmål 7.1 og 7.2 om inden 2030 at sikre adgang til en pålidelig og moderne energiforsyning til en overkommelig pris og om at øge andelen af vedvarende energi i det globale energimix væsentligt. Lovforslagets implementering af EU-regler til fremme af vedvarende energi vurderes generelt at medvirke til opnåelsen af verdensmål 13 om bekæmpelse af klimaforandringer og deres konsekvenser ved at bidrage til en hurtigere udbygning med vedvarende energi og dermed en reduceret udledning af drivhusgasser fra energisektoren.

Lovforslagets del vedrørende implementering af VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser og nødforordningen kan ikke udelukkes at kunne få betydning for verdensmål 14 om at bevare og sikre bæredygtig

brug af verdens have og deres ressourcer og verdensmål 15 om at beskytte, genoprette og støtte bæredygtig brug af økosystemer på land, bekæmpe ørkendannelse, standse udpining af jorden og tab af biodiversitet. På denne ene har VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser til formål at fremme udbygningen med vedvarende energi og det kan, hvilket kan medføre lokale påvirkninger på land og hav. Da målsætningerne i EUs naturdirektiver om at sikre opretholdelse eller genoprettelse af gunstig bevaringsstatus for naturtyper samt vilde dyre- og plantearter af fællesskabsbetydning er ikke fraveget og fortsat påhviler fortsat staten, vurderes en sådan påvirkning dog at være begrænset. Lovforslaget vurderes generelt at kunne bidrage positivt til den grønne omstilling og bremse klimaforandringer, hvilket kan få en positiv betydning for livet i havet og livet på land.

For så vidt angår en justering af åben dør-ordningen, vil lovforslaget kunne have direkte positive konsekvenser for opnåelse af FN's verdensmål 9 om innovation. Lovforslaget kan have negative konsekvenser for FN's verdensmål 7 for bæredygtigt energi og verdensmål 13 for klimainsats.

I forhold til verdensmål 7 kan lovforslaget have negative konsekvenser i forhold til opnåelse af delmål 7.2, idet ophævelsen af muligheden for at få tilladelse til og opstille vedvarende energiprojekter under åben dør-ordningen vil kunne mindske opstillingen af nye vedvarende energiprojekter på havet.

I forhold til verdensmål 9 har lovforslaget positive konsekvenser i forhold til opnåelse af de konkrete delmål 9.5 og 9.b, idet der med lovforslaget vil blive etableret en mere forsimplet tilladelsesproces for testprojekter på havet. Ordningen vil være teknologineutral, og vil sikre den fortsatte mulighed for udvikling og fremme af nye vedvarende energiteknologier.

I forhold til verdensmål 13 kan lovforslaget have negative konsekvenser i forhold til opnåelse af delmål 13.2, idet muligheden for at få tilladelse til og opstille vedvarende energiprojekter under åben dør-ordningen ophæves, hvilket vil kunne mindske opstillingen af nye vedvarende energiprojekter på havet.

Lovforslaget vil medføre justering af rammerne for etablering af vedvarende energianlæg på havet, som vil bidrage til at ordningen begrænses til test-projekter på havet. Adgangen til at få tilladelse til at opstille vedvarende energiprojekter under åben dør-ordningen ophæves med lovforslaget, hvorfor det må forventes, at justeringen vil medføre etablering af færre åben dør-projekter. Om justeringen vil medføre flere eller færre testprojekter er usikkert, da de enkelte delelementer trækker i hver sin retning. Den foreslåede ændring af tilladelsesprocessen, så der fremadretten kun skal ansøges om én tilladelse og undtagelsen af grøn pulje og andre VE-ordninger vil isoleret set kunne føre til flere testprojekter, imens en begrænsning af testperiode og kapacitet, såfremt den foreslåede bemyndigelse udnyttes, isoleret vil kunne medføre færre testprojekter.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Da lovforslaget vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren og andre relevante ministre til at fastsætte regler ved bekendtgørelse vil lovforslaget ikke i sig selv have offentlige økonomiske konsekvenser. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at udmøntningen af lovforslaget vil få offentlige økonomiske konsekvenser for stat og kommuner, herunder til sagsbehandling under i nogle tilfælde kortere frister samt til udpegning og drift af områder til fremme af vedvarende energi og netinfrastruktur eller områder udpeget i regi af nødforordningen. Det vil først ved udmøntningen være muligt at kvantificere evt. offentlige økonomiske konsekvenser nærmere.

Lovforslaget vurderes i øvrigt ikke i sig selv at medfører væsentlige økonomiske konsekvenser og implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med principperne om digitaliseringsklar lovgiv-

ning. Lovforslaget lever op til princip 1 om enkle og klare regler. Lovforslaget lever op til princip 2 om digital kommunikation, da lovforslaget bl.a. giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om digital kommunikation.

De øvrige principper om digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Da lovforslaget vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren og andre relevante ministre til at fastsætte regler ved bekendtgørelse, vil lovforslaget ikke i sig selv have direkte økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Udmøntningen kan indeholde erhvervsrettet regulering, som både kan medføre positive og negative erhvervsøkonomiske konsekvenser. Der forventes med udmøntningen generelt at være tale om minimumsimplementering, ligesom der med en evt. udmøntning af frivillige bestemmelser i relation til særlige områder til net- og lagringsinfrastruktur i VEIII-direktivet og nødforordningen forventeligt vil være tale om ikke-bebyrdende erhvervsregulering, idet implementeringen forventeligt vil fremme VE-opstilleres og kollektive elforsyningsvirksomheders muligheder for udbygning af hhv. VE og infrastruktur.

For så vidt angår en justering af åben dør-ordningen afskærer lovforslaget opstillere fra at kunne søge om vedvarende energiprojekter under åben dør-ordningen. Indtægter fra muligt rentable projekter er således ikke længere mulige at opnå via ordningen. Dette kan have negative konsekvenser for de dele af erhvervslivet, som har forberedt og modnet projekter under ordningen. Det bemærkes, at under åben dør-ordningen bærer projektudvikler hele risikoen i processen, og høster selv eventuelle gevinster. En ansøgning under åben dør-ordningen har aldrig været en garanti for senere at opnå en elproduktionstilladelse, hvorfor det ikke kan fastlægges, hvor stor en økonomisk og administrativ konsekvens lovforslaget har.

Innovations- og Iværksættertjekket er ikke relevant for lovforslaget, fordi lovforslaget ikke påvirker opstilleres muligheder for at teste, udvikle og demonstrere nye vedvarende energiteknologier og innovation, men derimod fjerner administrative og økonomiske byrder for opstiller ved blandt andet en mere forsimplet tilladelsesproces.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Da lovforslaget vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren og andre ministre til at fastsætte regler ved bekendtgørelse vil lovforslaget ikke i sig selv have direkte økonomiske og administrative konsekvenser for borgere. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at udmøntningen af lovforslaget kan få positive administrative konsekvenser for borgere, idet der i nogle tilfælde vil blive indført kortere sagsbehandlingsfrister for tilladelser til private anlægsejere, og da der ligeledes i nogle tilfælde vil være undtagelser fra diverse dokumentationskrav.

Lovforslaget vurderes i øvrigt at medføre administrative konsekvenser for borgeren.

7. Klimamæssige konsekvenser

Da lovforslaget vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren og andre ministre til at fastsætte regler ved bekendtgørelse har lovforslaget ikke i sig selv klimamæssige konsekvenser. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at udmøntningen af lovforslaget vil have positive klimakonsekvenser i kraft af understøttelsen af en hurtigere udbygning af vedvarende energi og nødvendig infrastruktur. Udmøntning af lovforslagets bestemmelser til gennemførelse af VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser og bestemmelser om områder til fremme af vedvarende energi og særlige områder til net- og lagringsinfrastruktur vurderes at bidrage til opfyldelse af Danmarks klimamålsætninger, herunder

både det nationale bidrag til Unionens 2030-mål for vedvarende energi og de nationale målsætninger om 70 pct. CO₂-reduktion i 2030 og videre mod klimaneutralitet senest i 2050.

For så vidt angår justering af åben dør-ordningen vurderes lovforslaget ikke i sig selv at have yderligere klimamæssige konsekvenser, og det forventes ikke at have konsekvenser for opfyldelsen af de danske klimamål i 2030, hvis der skete en yderligere havvindsudbygning under åben dør-ordningen, end hvad der i forvejen indgår i forudsætningerne i Klimastatus og -fremskrivning 2023, hvori størstedelen er havvindudbygning via statslige udbud. Der kan dog være en indirekte CO₂-effekt i Danmark i det omfang yderligere VE-elproduktion, opstillet under åben dør-ordningen, ville fortrænge fossilt energiforbrug i andre sektorer.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Da lovforslaget vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler ved bekendtgørelse har lovforslaget ikke direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren efter den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 3, stk. 3 og 4, sikre implementering og anvendelse af EU-regler om fremme af VE i nødforordningen og VEIII-direktivet på miljø- og naturområdet, herunder kan der fastsættes regler, der supplerer, undtager og fraviger gældende regler om miljø og natur i det omfang, det følger af EU-reglerne om VE.

Bemyndigelsesbestemmelsen og dermed lovforslaget har ikke i sig selv miljø- og naturmæssige konsekvenser, men kan anvendes til at fastsætte regler, der kan få betydning for miljø og natur, idet de EU-regler, det skal supplere og sikre implementeringen af, fraviger de almindelige regler for miljø og natur og fastsætter særlige regler herom, som skal fremme vedvarende energi, herunder nødvendig net- og lagringsinfrastruktur.

Det er ikke muligt at forudsige, hvor mange VE-projekter og net- og lagringsinfrastrukturprojekter, der kan få gavn af de nye, lempeligere regler for VE i forhold til miljø og natur, men reglerne fraviger de almindelige beskyttelsesregler eller fastsætter lempeligere regler, kan det ikke udelukkes, at en anvendelse af reglerne potentielt kan få negative konsekvenser for miljø og natur. Påvirkningen vil knytte sig til det enkelte projekt og vil afhænge af projektets placering, udformning og omfang, samt hvor effektivt, der kan fastsættes passende regler, herunder om afbødende foranstaltninger, for projekter i områder til fremskyndelse af vedvarende energi og særlige områder til net- og lagringsinfrastruktur, hvori der kan fraviges fra miljø- og naturregler.

Målsætningerne i naturdirektiverne om at sikre opretholdelse eller genoprettelse af gunstig bevaringsstatus for naturtyper samt vilde dyre- og plantearter af fællesskabsbetydning er ikke fraveget og påhviler fortsat staten. Målsætningerne i vandrammedirektivet, der forpligter til at opnå god grundvandstilstand, god økologisk tilstand eller, hvor det er relevant, godt økologisk potentiale, og forebygge forringelse af et overfladevandområdes eller en grundvandsforekomsts tilstand, gælder ligeledes fortsat.

Miljøvurderingsreglerne er processuelle regler, som skal sikre grundlaget for at træffe de rigtige materielle afgørelser. En fravigelse af disse regler har således ikke direkte materiel betydning for hvilke afgørelser, der kan træffes. En undtagelse fra miljøvurderingsreglerne vil dog kunne medføre, at de miljø- og naturmæssige konsekvenser ikke belyses i samme omfang som normalt, ligesom grundlaget for at fastsætte afbødende foranstaltninger i områder til fremme af vedvarende energi og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, kan komme til at være mindre fyldestgørende, idet der i udgangspunktet udelukkende foretages en strategisk miljøvurdering for området, og ikke en miljøkonsekvensvurdering af det konkrete projekt.

For så vidt angår justering af åben dør-ordningen vil lovforslaget isoleret set ikke have nogen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

For så vidt angår den foreslåede nye bestemmelse i VE-lovens § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, om at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede tilladelse til test af energianlæg på havet med henblik på forskning, udvikling eller demonstration af nye projekter, teknologier og processer i et område på op til 15 km fra kyststrækningen for et tidsrum af op til 3 år, vil denne heller ikke isoleret set medføre nogen miljø- og naturmæssige konsekvenser, idet der allerede i dag er hjemmel til at meddele tilladelse til forundersøgelser til denne type projekter efter VE-lovens § 23, stk. 4.

De konkrete testprojekter, der kan meddeles tilladelse til, kan muligvis have miljø- og naturmæssige konsekvenser i de berørte områder.

Det er imidlertid på nuværende tidspunkt ikke muligt at forudsige alle de forskellige typer af testprojekter med henblik på forskning, udvikling eller demonstration, der kan komme i fremtiden i takt med, at der hele tiden opnås ny viden og nye erfaringer. Det er dermed heller ikke muligt at beskrive miljø- og naturmæssige konsekvenser af denne type projekter. F.eks. er miljø- og naturpåvirkninger ved etablering af testprojekter af flydende solcelleanlæg på havet uklare, idet der endnu ikke er etableret test af sådanne vedvarende energianlæg i Danmark.

De evt. miljø- og naturmæssige påvirkningerne fra testprojekter vil således i høj grad afhænge af anlæggenes udformning og placering.

Det vil være en konkret vurdering, om de enkelte ansøgte testprojekter i form af vedvarende energianlæg på havet er omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), jf. lovbekendtgørelse nr. 4 af 3. januar 2023, hvorefter testprojekters evt. væsentlige miljøpåvirkninger både positive og negative vil blive belyst.

Dertil kommer, at de konkrete ansøgte testprojekter skal vurderes efter kravene i naturbeskyttelsesdirektiverne, (habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet), som på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets områder er gennemført i blandt andet VE-lovens §§ 27 og 28. Herunder skal også artsbeskyttelsesreglerne sikres iagttaget og overholdt. Med lovforslaget foreslås, at naturbeskyttelsesdirektiverne, som delvis er gennemførte i blandt andet VE-loven for så vidt angår elproducerende anlæg og elforsyningsnet på havet skal være implementeret ved en samlet bekendtgørelse. Det henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 2.3.

Testprojekterne skal ikke kun vurderes isoleret ved habitatvurderingen, men også ses sammen med andre projekter, der kan påvirke det pågældende område (kumulative miljøpåvirkningerne).

Endvidere skal de konkrete ansøgte testprojekter vurderes i forhold til havstrategiens miljømål og indsatsprogram, jf. § 18 i lov om havstrategi, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 1. februar 2024.

Lovforslagets øvrige elementer har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører VEIII-direktivets definitioner af hhv. Vedvarende energi og energi fra vedvarende energikilder, jf. direktivets artikel 2, stk. 2, nr. 1, område til fremskyndelse af vedvarende energi, jf. direktivets artikel 2, stk. 2, nr. 9a, solenergiudstyr, jf. direktivets artikel 2, stk. 2, nr. 9b, og osmotisk energi, jf. direktivets artikel 2, stk. 2, nr. 44b.

Lovforslaget indeholder derudover også en række bemyndigelsesbestemmelser, som skal supplere allerede eksisterende bemyndigelser på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område, og som skal

muliggøre en effektiv og hurtig implementering af VEIII-direktivets artikel 15b, 15c, 15e, 16, 16a, 16b, 16c, 16d, 16e, og 16f og fastsættelse af supplerende nationale regler til nødforordningen, samt implementering af fremtidige EU-retsakter med formål om at fremme vedvarende energi. Lovforslagets overordnede formål er at understøtte og fremskynde udbygningen af vedvarende energi til opfyldelse af det nationale bidrag til Unionens 2030-mål for vedvarende energi og videre mod klimaneutralitet senest i 2050.

Det er et princip i forbindelse med implementering af erhvervsrettet EU-regulering i Danmark, at den nationale regulering som udgangspunkt ikke bør gå videre end minimumskraverne i EU-reguleringen. Bemyndigelsen i lovforslaget giver mulighed for at implementere en række frivillige bestemmelser i VEIII-direktivet vedr. udpegnings af såkaldte fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur (artikel 15e) samt mulighed for at fastsætte supplerende bestemmelser til anvendelsen af nødforordningens artikel 6 og 3a med henblik på at kunne sætte nogle frivillige bestemmelser om fravigelse af visse miljødokumentationskrav i særlige områder for VE og net i anvendelse. Lovforslaget implementerer nye definitioner i VEIII, og skaber derudover hjemmel til en videre udmøntning i bekendtgørelser. Der er tale om en potentiel overimplementering, der kommer erhvervslivet til gavn, idet formålet er at kunne udbygge VE og infrastruktur hurtigere, hvilket både kan komme leverandører af VE-teknologier, VE-opstillere og netvirksomheder til gavn samt bidrage til lavere energipriser for det øvrige erhvervsliv ved at gøre Danmark mindre afhængig af fossile brændstoffer fra tredjelande.

Det er ligeledes et princip i forbindelse med implementering af erhvervsrettet EU-regulering i Danmark, at fleksibilitet og undtagelsesmuligheder i EU-reguleringen bør udnyttes. Danmark har i sin implementering valgt at sikre muligheden for en effektiv og fleksibel udstedelse af nærmere regler, som skal sikre gennemførelse af EU-retsakter med det formål at fremme udbygningen med vedvarende energi. Dette betyder også, at der muliggøres en implementering af valgfri bestemmelser, som følger af EU-retsakter, når disse vil kunne fremme udbygningen med vedvarende energi og bidrage til opfyldelse af EU's målsætninger for vedvarende energi.

VEIII-direktivet fastsætter supplerende regler eller fravigelser eller undtagelser fra fem miljø- og naturdirektiver, jf. punkt 2.1.2. Med lovforslaget gives klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til ved gennemførelsen af EU-retsakter om fremme af vedvarende energi at fravige danske regler, der implementerer EU-regler på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, i det omfang de nævnte EU-retsakter muliggør fravigelse af de pågældende EU-regler på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, jf. punkt 2.1.1.

VEIII-direktivet og nødforordningen ændrer ikke på konventionsforpligtelser, herunder hverken på konventionen af 1991 om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne (herefter Espoo-konventionen) om miljøvurdering af grænseoverskridende miljøpåvirkninger eller konventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlighedens medvirken og klageadgang på miljøområdet (herefter Århus-konventionen).

For så vidt angår justering af åben dør-ordningen, har lovforslaget til formål at bringe VE-lovens regler om opførelse af VE-anlæg på havet i overensstemmelse med EU-retten ved at ophæve muligheden for at meddele nye forundersøgelsestilladelser til nye kommercielle projekter under åben dør-ordningen, idet sådanne tilladelser vurderes at indebære ulovlig statsstøtte.

Vurderingen bygger på, at i den nuværende markedssituation, som blandt andet er illustreret ved, at staten vil opnå en betydelig indtjening på havvind som følge af udbuddet af Thor Havvindmøllepark i 2021, vil en eneret til at undersøge mulighederne for, og efterfølgende at kunne etablere en havvindmøllepark repræsentere en værdi for opstilleren. Det skyldes, at der i åben dør-processen er en nær sammenhæng mellem den eksklusive ret til at foretage forundersøgelser og den efterfølgende ret til at ansøge om at

opnå etableringstilladelse. Dermed vil staten give afkald på statsmidler ved at tildele retten til forundersøgelse vederlagsfrit. Tildelingen vurderes også at indebære en selektiv økonomisk fordel, der begunstiger visse virksomheder frem for andre, og kan forvride konkurrencen og påvirke samhandlen på det indre marked. Alle betingelserne for statsstøtte i TEUF artikel 107, stk. 1, vil derfor være opfyldt.

Hvis en rettighed har økonomisk værdi, kan staten vælge at give afkald på indtægter, uden at statsstøttere reglerne finder anvendelse, hvis det sker med henblik på at forfølge et regulatorisk formål. Dette kræver, at alle de berørte aktører behandles i overensstemmelse med princippet om ikkediskrimination, og at der er en nær sammenhæng mellem formålet med reguleringen og afkaldet på indtægter, jf. Domstolens dom af 14. januar 2015 i Eventech, sag C-518/13, EU:C:2015:9 og punkt 53 i Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (2016/C 262/01).

Med den nuværende markedsudvikling vurderes det, at staten ikke lovligt kan give afkald på indtægter, ved tildeling af vederlagsfrie forundersøgelsestilladelser, uden at statsstøttere reglerne finder anvendelse, jf. Domstolens dom (C-518/13). Denne vurdering bygger på, at statens afkald på indtægter ikke kan begrundes ud fra hensynet til VE-lovens formål om at udvikle et marked for VE på havet. Derudover vil tildeling af forundersøgelsestilladelser på baggrund af først til mølle-princippet, i den nuværende markedssituation, som er kendetegnet af den store efterspørgsel på rettigheder til benyttelsen af havbunden, ikke nødvendigvis sikre udvælgelsen af den mest egnede operatør til at opfylde formålet om at udvikle et marked for VE på havet. Først til mølle-princippet som tildelingskriterie har derfor mistet sammenhængen med ordningens formål, og vurderes, i den nuværende markedssituation, at være diskriminerende.

Da ordningen ikke er anmeldt til Europa-Kommissionen, jf. stand still forpligtelsen i TEUF artikel 108, stk. 3, vil tildeling af nye tilladelser under åben dør-ordningen, efter udbuddet af Thor Havvindmøllepark i 2021, udgøre ulovlig statsstøtte.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at åben dør-ordningen ikke vil kunne godkendes af Europa-Kommissionen som forenelig statsstøtte, såfremt ordningen blev anmeldt.

Det er derudover Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at tildeling af vederlagsfrie tilladelser til at udvikle og etablere vedvarende energitestprojekter, omfattet af den foreslåede nye bestemmelse i § 22 a, ikke vil være i strid med EU's statsstøttere regler. Der er i vurderingen lagt vægt på, at der med bestemmelsen alene vil kunne gives tilladelse til testprojekter med en begrænset tidsmæssig varighed og lav kapacitet, hvor en evt. afsætning af elproduktionen fra testanlægget indgår i forskningen, udviklingen eller demonstrationen af projektet, hvorfor den vederlagsfrie tilladelse vurderes ikke at udgøre en værdi for opstilleren.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det udelukkende vil være et mindretal af testprojekterne, som vil afsætte elproduktionen fra testanlægget i forbindelse med gennemførelsen af forskningen, udviklingen eller demonstrationen af projektet, idet der forventes at være forholdsvis høje omkostninger forbundet med testanlæggets tilslutning til elnettet. En eventuel nettilslutning af et testprojekt indebærer derfor ikke i sig selv, at den vederlagsfrie tilladelse udgøre en værdi for opstilleren.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at selv hvis en vederlagsfri tilladelse til at udvikle og etablere et testprojekt på havet måtte have en værdi for opstilleren, vil staten kunne give afkald på indtægter ved tildelingen af tilladelse, uden at statsstøttere reglerne finder anvendelse, da formålet med ordningen for testprojekter er at fremme en markedsudvikling for VE på havet, og et muligt afkald på statsmidler har sammenhæng med ønsket om at fremme dette formål. Der er blandt andet lagt vægt på, at projekterne testes med henblik på forskning, udvikling eller demonstration af nye projekter, teknologier og processer, og det derfor vurderes, at ordningen understøtter VE-lovens formål

om at udvikle et marked for VE på havet. Det er derudover Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at tildeling af tilladelser til testprojekter på baggrund af først til mølle-princippet i denne henseende sker i overensstemmelse med princippet om ikkediskrimination, da havarealet for testprojekter ikke vurderes at udgøre en knap ressource.

Det er ved udarbejdelsen af lovforslaget forudsat, at rammerne for test af vedvarende energianlæg på havet tilrettelægges og udmøntes på en sådan måde, at der ikke gives afkald på statsmidler i TEUF art. 107, stk. 1's forstand, og at ordningen derfor ikke er omfattet af EU's statsstøttere regler. Såfremt markedsforholdene for testprojekter på havet ændres, således at tilladelserne udgør en værdi, og staten vurderes ikke længere at kunne give afkald på statsmidler uden at være omfattet af statsstøttere reglerne, skal det sikres, at en eventuel støtte i form af vederlagsfrie tilladelser til testprojekter er forenelig med det indre marked. Dette kan fx sikres ved, at ordningen anmeldes til og godkendes af Europa-Kommissionen.

Lovforslagets øvrige elementer indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i to dele i perioden fra henholdsvis den 8. februar 2024 til den 8. marts 2024 (29 dage) og den 14. februar 2024 til den 10. marts 2024 (25 dage) været sendt i høring.

Lovforslagets ændringer vedrørende regelforenkling af gennemførelsen af naturbeskyttelsesdirektiverne for elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet har ikke været i offentlig høring, da regelforenklingen ikke medfører indholdsmæssige ændringer i retstilstanden.

For så vidt angår både lovforslagets implementering af VEIII og nødforordningen og justering af rammer for etablering af vedvarende energianlæg på havet uden for udbud har lovforslaget været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

92-Gruppen, ADB (Association Dansk Biobrændsel), Advokatrådet – Advokatsamfundet, Affald Plus, AffaldVarme Aarhus, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Aktiveenergiforbrugere, Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Aluminium Danmark, Andel, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Assens Kommune, Ballerup Kommune, BAT-kartellet, Better Energy, Billund Kommune, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Bopa Law, Borger, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bornholms Regionskommune, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, Business Danmark, Business Region MidtVest (BRMV), Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bærebred A/S, Center for Electric Power and Energy (DTU), Center for Electric Power and Energy (DTU), Centrica Energy Trading A/S, CEPOS, Cerius, Cevea, CO-industri, Concito, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, COWI, Crossbridge Energy Fredericia, CTR, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gastechnisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Producentansvarssystem, Dansk Shell A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Solkraft, Dansk

Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Bygningscenter, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske halmleverandører, Danske Havne, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Vandværker, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, DCC Energi Naturgas, Decentral Energi, DELTA Dansk Elektronik, DI, DKCPC, Dommerfuldmægtigforeningen, Dragør Kommune, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, E. ON Danmark A/S, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, Egedal Kommune, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Energycluster, Enyday, Esbjerg Kommune, European Energy, EUROPEAN GREEN CITIES, Eurowind Energy A/S, Everfuel, Evida, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), Fanø Kommune, Favrskov Kommune, Faxe Kommune, FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Revisorer, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Frie Funktionærer, FSE, FSR Danske revisorer, Furesø Kommune, Faaborg-Midtfyn Kommune, GAFSAM, Gentofte Kommune, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, GRAKOM, Green Power Denmark, Greenpeace, GreenTech Advisor, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Grundfos, GTS (Godkendt Teknologisk service), Guldborgsund Kommune, H2 Energy Esbjerg, Haderslev Kommune, Halsnæs Kommune, Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Hedensted Kommune, Helsingør Kommune, Herlev Kommune, Herning Kommune, Hess Denmark ApS, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HOFOR el og varme, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, HORESTA, Horsens Kommune, Hulgaard advokater, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Hørsholm Kommune, IBIS, Ikast-Brande Kommune, Ineos Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Investering Danmark, Ishøj Kommune, IT-Branchen, Jammerbugt Kommune, Justitia, Kalundborg Kommune, Kerteminde Kommune, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Klimarådet, Kolding Kommune, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Kommune, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune - Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Køge Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbygefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Langeland Kommune, LCA Center, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lejre Kommune, Lemvig Kommune, Lokale Pengeinstitutter, Lolland Kommune, Lyngby-Taarbæk Kommune, Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Mellempfolkeligt Samvirke, Middelfart Kommune, Middelgrundens Vindmøllelaug, Morsø Kommune, Maabjerg Energy Center - MEC, N1 A/S, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, NetVarme, Niras, NOAH Energi og Klima, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nordisk Energirådgivning ApS, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nuuday, Nyborg Kommune, Nærbutikkernes landsforening, Næstved Kommune, Nævnenes Hus, Odder Kommune, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Olie Gas Danmark, Otto Kjær, Oxfam IBIS, Partnerskabet for Bølgekraft, Plan og Projekt, Planenergi, Plastindustrien, Plesner Advokatpartnerselskab, Procesindustrien, Radius Elnet A/S, Rambøll, Randers Kommune, Rebild Kommune, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Ren Energi Oplysning (REO), Ringkøbing-

Skjern Kommune, Ringsted Kommune, Roskilde Kommune, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for grøn omstilling, Samsø Kommune, SEAS-NVE, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, Silkeborg Kommune, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Slagelse Kommune, SMVDanmark, Solaropti, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, SRF Skattefaglig Forening, Statens ByggeforskningsInstitut, Stevns Kommune, Struer Kommune, Substain, Svendborg Kommune, Syddjurs Kommune, Synergi, Sønderborg Kommune, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Thisted Kommune, Total S. A., TREFOR/EWII, T-REGS, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Vallensbæk Kommune, Varde Kommune, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejen Kommune, Vejle Kommune, VEKS, VELTEK, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Verdo Randers, Vestas Wind systems A/S, Vestforbrænding, Vesthimmerlands Kommune, Viborg Kommune, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, Vindenergi Danmark, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, Vordingborg Kommune, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Ærø Kommune, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aabenraa Kommune, Aalborg Kommune, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Kommune og Aarhus Universitet.

For så vidt angår lovforslagets del vedr. implementering af VEIII og nødforordningen, har denne del yderligere været i høring hos følgende interessenter:

Asfaltindustrien, Billund Vand A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Carbon Capture Cluster Copenhagen, Danoil Exploration A/S, Danmarks sportsfiskerforbund, Danske commodities A/S, Danske Vandløb, Datatilsynet, Energinet, Erhvervsflyvningens Sammenslutning (ES-DAA), Gaz-system, Lundsby Biogas, Mærsk Drilling, Professor Lone Kørnøv, Professor Birgitte Egelund Olsen, Professor, dr. jur. Helle Tegner Anker, Professor, dr. jur. Ellen Margrethe Basse, Professor, dr. jur. Peter Pagh, Regstrup Natur og Miljøforening, Simon Skov (forsker ved KU), Solar Lightning Consultants ApS, Tænketanken Hav og Vejle Spildevand.

For så vidt angår lovforslagets del vedr. justering af rammer for etablering af vedvarende energianlæg på havet uden for udbud, har denne del yderligere været i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Dansk Retursystem A/S og Dataetisk Råd.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget medfører ikke i sig selv væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige, men udmøntningen af lovforslaget kan få offentlige økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner.	Lovforslaget medfører ikke i sig selv væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige, men udmøntningen af lovforslaget kan få offentlige økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget medfører ikke i sig selv implementeringskonsekvenser for det offentlige, men udmøntningen af lovforslaget kan få konsekvenser for stat, kommuner og regioner.	Lovforslaget medfører ikke i sig selv implementeringskonsekvenser for det offentlige, men udmøntningen af lovforslaget kan få konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

	kvenser for stat, regioner og kommuner.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Lovforslaget medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men udmøntningen kan indeholde erhvervsrettet regulering, som kan medføre positive erhvervsøkonomiske konsekvenser.	Lovforslaget medfører ikke i sig selv økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, men udmøntningen kan indeholde erhvervsrettet regulering, som kan medføre negative erhvervsøkonomiske konsekvenser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte administrative konsekvenser for erhvervslivet.	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte positive administrative konsekvenser for borgerne.	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte negative administrative konsekvenser for borgerne.
Klimamæssige konsekvenser	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte positive klimamæssige konsekvenser, men udmøntningen af lovforslaget kan få positive klimakonsekvenser i kraft af understøttelsen af en hurtigere udbygning af vedvarende energi og nødvendig infrastruktur.	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte negative klimamæssige konsekvenser.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Lovforslaget vurderes ikke at kunne få direkte positive konsekvenser for miljø og natur.	Lovforslaget medfører ikke i sig selv miljø- og naturmæssige konsekvenser, men udmøntningen af lovforslaget kan få betydning for miljø og natur.
Forholdet til EU-retten	For så vidt angår implementering af VEIII indeholder lovforslaget en bemyndigelsesbestemmelse, som muliggør implementering af bestemmelser i direktivet om fremme af energi fra vedvarende energikilder og supplerende nationale regler til nødforordningen om en ramme for fremskyndelse af udbredelsen af vedvarende energi, samt fremtidige EU-retsakter med samme formål. Lovforslaget implementerer derudover en række af VEIII-direktivets definitioner. For så vidt angår justering af åben dør-ordningen har lovforslaget til formål at bringe VE-lovens regler om opførelse af VE-anlæg på havet i overensstemmelse med EU-retten ved at ophæve muligheden for at meddele nye forundersøgelsestilladelser til kommercielle projekter under åben dør-ordningen, idet sådanne tilladelser vurderes at indebære ulovlig statsstøtte.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering (sæt X))	Ja	Nej
	X	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om fremme af vedvarende energi (herefter benævnt VE-loven) indeholder en opregning af de direktiver, som VE-loven helt eller delvist gennemfører.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af fodnoten til VE-lovens titel, at *loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning nr. 1024/2012/EU om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1999/2018/EU af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 663/2009/EF og nr. 715/2009/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og 2015/652/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2023/2413/EU af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023.*

Den foreslåede nyaffattelse af fodnoten vil indebære, at det fremgår af VE-loven, at der med lovforslaget implementeres nye definitioner i henhold til VEIII-direktivet, samt at der med lovforslaget gives bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at implementere dele af ændringer til VE-direktivet, som følger af VEIII-direktivet.

Til nr. 2

Det fremgår af § 2, stk. 2, i VE-loven, at der ved vedvarende energikilder forstås vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi, geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

Osmotisk energi er ikke omfattet af den gældende definition af vedvarende energikilder.

Det følger af den foreslåede ændring af § 2, stk. 2, der efter ”Ved vedvarende” indsættes ”energi og vedvarende”, og at der efter ”geotermisk energi” indsættes ”osmotisk energi”.

Med ændringerne vil VEIII-direktivets artikel 2, stk. 2, nr. 1, blive gennemført. Det følger heraf, at ”energi fra vedvarende energikilder” eller ”vedvarende energi” defineres som ”energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi (solvarme og solceller) og geotermisk energi, osmotisk energi, omgivelsesenergi, tidevands-, bølge- og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.”

De foreslåede ændringer vil således medføre, at det bliver præciseret, at der ved vedvarende energi forstås energi fra vedvarende kilder, jf. VE-lovens § 2, stk. 2.

De foreslåede ændringer vil desuden medføre, at osmotisk energi bliver omfattet af VE-lovens definition af vedvarende energi og af vedvarende energikilder.

Til nr. 3

Det fremgår af § 3, stk. 2, i VE-loven, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler eller træffer bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af VE-loven.

VE-lovens overordnede formål er at fremme produktion af energi ved anvendelse af vedvarende energikilder i overensstemmelse med klima- og miljømæssige samt samfundsøkonomiske hensyn med henblik på at nedbringe afhængigheden af fossile brændstoffer, sikre forsyningssikkerheden og reducere udledningen af CO₂ og andre drivhusgasser. Loven skal særlig medvirke til at sikre opfyldelse af nationale og internationale målsætninger om at forøge andelen af energi, som produceres ved bæredygtig anvendelse af vedvarende energikilder, jf. VE-lovens § 1, stk. 2.

VEII-direktivet fastsætter en fælles ramme for medlemsstaterne for at fremme vedvarende energi og indeholder bl.a. regler, som har til formål at sikre hurtige og strømlinede tilladelsesprocesser for anlæg til produktion af vedvarende energi. Regler om tilladelsesprocessen for opførelse og drift af vedvarende energianlæg, som følger af VEII-direktivets artikel 16, er i dag implementeret med hjemmel i elforsyningslovens § 11 a.

§ 11 a i elforsyningsloven indeholder regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan oprette et kontaktpunkt og fastsætte nærmere regler om krav til tilladelsesprocessen efter elforsyningsloven, herunder krav om en samlet tidsfrist for alle administrative tilladelser. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan også efter forhandling med relevante ministre fastsætte nærmere regler om tidsfrister for tilladelsesprocessen, herunder påbegyndelse og varighed og undtagelser herfra, jf. § 11 a, stk. 3.

Det fremgår af lovbemærkningerne til elforsyningslovens § 11 a, at der i de kompetente myndigheders relevante bekendtgørelser blev indsat en henvisning til kontaktpunktbekendtgørelsen, som beskriver nærmere vilkår gældende for denne samlede tidsfrist, herunder at der vil blive koordineret gennem kontaktpunktet om påbegyndelse af den samlede tidsfrist, og at selve tidsfristen ikke vil starte på forskellige tidspunkter hos de ansvarlige myndigheder, men først når alle ansøgninger er modtaget i fyldestgørende stand.

Med implementeringen af VEII-direktivet blev der ikke foretaget ændringer i eksisterende kompetencer til at behandle de tilladelser, der er omfattet af VEII-direktivets artikel 16, eller indholdet af de kompetencer. Kompetencen til at udstede tilladelser ligger fortsat hos de myndigheder, der hidtil har haft denne kompetence.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har i dag i medfør af VE-lovens § 3, stk. 2, hjemmel til at fastsætte regler, som implementerer EU-retsakter, men disse er begrænset til regler, der falder inden for VE-lovens anvendelsesområde. En tilsvarende hjemmel fremgår ligeledes af en række af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets øvrige love. Klima-, energi- og forsyningsministeren har imidlertid i dag ikke hjemmel til at fravige regler på andre ministres ressortområder, der gennemfører EU-retsakter på miljø- og naturbeskyttelsesområdet, med henblik på at gennemføre EU-regler til fremme af vedvarende energi.

EUs miljø- og naturdirektiver, herunder VVM-direktivet, habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, er implementeret i forskellige regelsæt. Habitat- og fuglebeskyttelsesdirektivets regler om område- og artsbeskyttelse er dels gennemført ved regler på Miljøministeriets område, dels ved diverse regler på forskellige sektorområder.

En række anlæg til produktion af vedvarende energi samt anlæg til transport af elektricitet er omfattet af miljøvurderingslovens krav om vurdering af, om projektet kan forventes at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet. Hvis et projekt vurderes at kunne få væsentlige indvirkninger på miljøet, vil projektet være omfattet af krav om, at der gennemføres en miljøkonsekvensvurdering, inden der kan meddeles tilladelse til projektet efter miljøvurderingslovens § 25.

Områdebeskyttelsen består i hovedtræk af en beskyttelse af naturtyper og levesteder for bestemte arter i udpegede områder (Natura 2000-områder). Beskyttelsen består dels i en beskyttelse mod forringelse af naturtyper og levesteder, dels i et krav om vurdering af planer og projekter, der kan påvirke et Natura 2000-områdes integritet væsentligt (habitatvurdering). Artsbeskyttelsen gælder for bestemte dyre- og plantearter og alle vilde fugle overalt i EU og består både af en individ- og en levestedsbeskyttelse, der er formuleret som forbudsbestemmelser, som man i et vist omfang kan undgå at overtræde, hvis man iværksætter afhjælpende foranstaltninger.

På energiområdet er dele af område- og artsbeskyttelsen implementeret i elforsyningsloven, VE-loven og bekendtgørelse nr. 803 af 14. juni 2023 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet. Denne bekendtgørelse vedrører habitatvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse dyrearter.

I det omfang områdebeskyttelsen i habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, ikke er implementeret i Miljøministeriets regler eller er sektorimplementeret, har direktivet direkte virkning. Artsbeskyttelsesreglerne er kun delvist sektorimplementeret, og i det omfang det ikke er tilfældet, gælder de generelle regler i naturbeskyttelsesloven, jagt- og vildtforvaltningsloven og artsfredningsbekendtgørelsen.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1.1 om gældende ret i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 3, stk. 3)

Det foreslås i § 3, stk. 3, at Klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med vedkommende minister fastsætter regler på vedkommende ministers ressortområde med henblik på at gennemføre eller fastsætte supplerende bestemmelser til EU-regler om fremme af vedvarende energi.

Med den foreslåede § 3, stk. 3, vil klima-, energi- og forsyningsministeren blive givet bemyndigelse til at fastsætte regler på andre ministres ressortområder og dermed til at fastsætte regler, der går på tværs af ressortområder, når reglerne har til formål at fremme vedvarende energi, herunder at fremme udbygningen med vedvarende energi og opfyldelse af det nationale bidrag til Unionens 2030-mål for vedvarende energi og de nationale målsætninger om 70 pct. CO₂-reduktion i 2030 og videre frem mod klimaneutralitet senest i 2050.

Klima-, energi- og forsyningsministerens fastsættelse af regler på andre ministres områder eller med betydning for andre ministres område vil skulle ske efter forhandling med den relevante minister. Med forhandling menes, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet skal indgå i dialog med den relevante minister, hvor gennemførelse af EU-regler om fremme af vedvarende energi kræver, at der skal fastsætte regler på den respektive ministers område, eller når sådanne regler har betydning for en anden ministers ressortområde.

Regler, som kan få betydning for miljø- og naturbeskyttelsen, vil skulle fastsættes efter dialog med Miljøministeriet. Regler, som kan få betydning for den fysiske planlægning på land, vil skulle fastsættes efter dialog med Ministeriet for Byer og Landdistrikter. Regler, som kan få betydning for andre ressortområders mulighed for at få integreret relevante nationale hensyn tidligt i planlægningsprocessen, skal fastsættes efter orientering af relevante ministre. Dette vil blandt andet inkludere Forsvarsministeren.

Klima-, energi- og forsyningsministerens fastsættelse af sådanne regler efter § 3, stk. 3, ændrer ikke på ressortfordelingen mellem hhv. klima-, energi- og forsyningsministeren, miljøministeren, ministeren for byer og landdistrikter og andre relevante ministre. Miljøministeren vil således fortsat være ressortansvarlig for regler om miljø- og naturbeskyttelse og ministeren for byer og landdistrikter vil fortsat være ansvarlig for regler om fysisk planlægning på land.

Bemyndigelsen i den foreslåede § 3, stk. 3, vil give Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets mulighed for, at sikre en hurtig implementering af nye retsakter omhandlende fremme og fremskyndelse af vedvarende energi fra EU, som går på tværs af både sektorlove og ressortområder, herunder nødforordningen og VEIII-direktivet, som er vedtaget med øjeblikkelig virkning og med korte implementeringsfrister.

(Til § 3, stk. 4, nr.1)

Det foreslås i § 3, *stk. 4, nr. 1*, at regler fastsat i medfør af stk. 3 kan vedrøre tilladelsesprocessen for vedvarende energianlæg og netinfrastruktur, herunder regler om tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, offentliggørelse af afgørelser samt regler om at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendt.

Med den foreslåede § 3, stk. 4, nr. 1, vil Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet kunne fastsætte regler, der gennemfører EU-regler, som ligger uden for klima-, energi- og forsyningsministerens ressort, herunder de tilladelsesbestemmelser, som følger af VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 5 og artikel 16-16f.

Klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at fastsætte regler om tilrettelæggelse og hovedprincipper for tilladelsesprocessen for VE-anlæg i overensstemmelse med VEIII-direktivet, som ikke tidligere har været omfattet af reglerne, f.eks. tilladelsesprocessen for installation af varmepumper, som ikke er reguleret i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets lovgivning. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil også efter forhandling med miljøministeren kunne fastsætte regler om bindende afgrænsningsudtalelser i forbindelse med miljøkonsekvensvurdering af konkrete projekter til vedvarende energi, jf. VEIII-direktivets artikel 16b, stk. 2, og regler om undtagelse af bestemte typer anlæg fra krav om miljøkonsekvensvurdering, jf. bl.a. VEIII-direktivets artikel 16c og 16d.

Klima-, energi- og forsyningsministeren forventes endvidere at fastsætte regler om de særlige tilladelsesproducenter, tidsfrister samt regler, der supplerer, undtager og fraviger fra bestemte miljø- og naturbeskyttelsesregler, der skal gælde i områder til fremskyndelse af vedvarende energi og områder til net- og lagringsinfrastruktur, jf. VEIII-direktivets artikel 15e og 16a, herunder om der skal gælde videst mulige undtagelser for sol- og vindprojekter i fremskyndelsesområder i overensstemmelse med VEIII-direktivets artikel 16a.

Klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at fastsætte regler i overensstemmelse med VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 5, om, en forenkling af miljøvurderingsprocessen, når der er tale om forstærkning af eksisterende netinfrastruktur uden for et fremskyndelsesområde til netinfrastruktur. Er et sådan projekt omfattet af en afgørelse af om hvorvidt et projekt skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering eller af en miljøkonsekvensvurdering efter VVM-direktivets artikel 4, begrænses en sådan afgørelse eller miljøkonsekvensvurdering til den potentielle virkning af ændringen eller udvidelsen i forhold til den oprindelige netinfrastruktur.

Klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at fastsætte supplerende bestemmelser omkring anvendelse af nødforordningens artikel 3a.

Fastsættelse af supplerende bestemmelser til forordningens artikel 3a, stk. 1 og 2, vil indebære, at der indføres et midlertidigt bidrag til myndighedens vurdering i forbindelse med anvendelse af naturbeskyttelses- og vandrammedirektivernes fravigelsesbestemmelser. Herefter vil betingelsen om, at der ikke findes tilfredsstillende alternativer være opfyldt, hvis der ikke er en løsning, der kan opfylde samme formål (eks. samme kapacitet), inden for samme eller en lignende tidshorisont og uden væsentligt højere omkostninger. Der vil dog fortsat være tale om en konkret vurdering af, om betingelsen om ingen tilfredsstillende alternativer er opfyldt. Artikel 3a, stk. 1, angår anlæg eller installationer til produktion af vedvarende energi og projektets tilslutning til nettet, mens stk. 2 angår netinfrastrukturprojekter.

Fastsættelse af supplerende bestemmelser til forordningens artikel 3a, stk. 3, vil indebære, at kompensationsforanstaltninger for et VE-projekt, herunder nødvendig netinfrastruktur, kan gennemføres sideløbende med gennemførelse af projektet, medmindre der er klare beviser for uoprettelig påvirkning af økologiske processer.

(Til § 3, stk. 4, nr. 2)

Nødforordningen gælder direkte i dansk ret. Der henvises til punkt 2.1.1.2 om gældende ret og nødforordningen. Det foreslås i § 3, stk. 4, *nr. 2*, at regler fastsat i medfør af stk. 3 kan vedrøre særlige områder til vedvarende energianlæg og tilhørende netinfrastruktur.

Med bemyndigelsen i § 3, stk. 4, nr. 2, vil klima-, energi- og forsyningsministeriet kunne fastsætte supplerende nationale regler om nødforordningen, ligesom bemyndigelsen også vil kunne anvendes, hvis der i fremtiden vedtages lignende forordninger, som har til formål at fremskynde anvendelse og udbygningen med vedvarende energi, som kræver supplerende nationale regler for at kunne anvendes.

I forhold til nødforordningen vil de supplerende bestemmelser fastsætte nærmere regler for anvendelsen af særligt artikel 6 vedrørende fremskyndelse af tilladelsesprocessen for projekter om vedvarende energi og for tilhørende netinfrastruktur, som er nødvendig for at integrere vedvarende energi i systemet.

Efter forordningens artikel 6 kan medlemsstaterne beslutte, at projekter om vedvarende energi og nødvendige net- og lagringsprojekter, placeret i særlige områder, skal undtages VVM og artsbeskyttelsesvurderingerne efter henholdsvis VVM- og habitatdirektiverne. Det er her et krav, at der, på baggrund af eksisterende data, kan fastsættes passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger for at sikre bl.a. artsbeskyttelsen, samt at undtagelsen vil fremskynde udbredelsen af vedvarende energi. Kan disse to betingelser ikke opfyldes, vil der skulle foretages VVM og artsbeskyttelsesvurderinger for projektet. Der skal fastsættes supplerende bestemmelser i bekendtgørelse om anvendelsen i praksis.

De supplerende bestemmelser vil bl.a. kunne omhandle, hvornår der er tale om et særligt område til VE, hvornår forudsætningerne for at anvende de frivillige bestemmelser er til stede samt den nærmere proces for sagsbehandling. Et særligt område vil i bekendtgørelse således eksempelvis kunne blive

defineret som et område, udlagt til vedvarende energi eller netinfrastruktur i den fysiske planlægning for området, og hvor planlægningen har været genstand for en strategisk miljøvurdering i henhold til miljøvurderingslovens § 8. Der vil også kunne fastsættes bestemmelser om, at de særlige områder som udgangspunkt ikke vil kunne overlappe med et Natura 2000-område. Overlap mellem de to områdetyper vil dog forudsætte, at det på planniveau er vurderet, at udlæg af området til VE ikke medfører skadelig virkning på Natura 2000-området.

De supplerende bestemmelser vil også kunne omhandle tilladelsesprocessen i et særlige områder. Sådanne regler vil kunne indeholde en mulighed for, at en opstiller af et anlæg til vedvarende energi eller netinfrastruktur vil inden for et særligt område vil kunne anmode den kompetente myndighed om at vurdere, hvorvidt et givent projekt kan undtages for VVM og artsbeskyttelsesvurderinger. Den kompetente myndighed vil herefter skulle vurdere, om betingelserne for undtagelse er opfyldt, herunder om der kan fastsættes passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger. Det vil også være muligt for kompetente myndighed at foreslå, at der undtages fra de ovennævnte vurderinger. Det vil dog ikke være et krav for opstiller, at denne proces følges. Det vil ikke være muligt for opstiller at betale en økonomisk kompensation i tilfælde af, at der ikke kan fastsættes passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger.

(Til § 3, stk. 4, nr. 3)

Det foreslås i § 3, stk. 4, *nr. 3*, at regler fastsat i medfør af stk. 3 kan vedrøre områder til fremskyndelse af vedvarende energi og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, herunder regler om udpegning heraf, om afbødende foranstaltninger og om screeningsprocessen af projekter i sådanne områder.

Den foreslåede § 3, stk. 4, nr. 3, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. vil kunne fastsætte regler om områder til fremskyndelse af en eller flere typer vedvarende energi og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur på land, til gennemførelse af VEIII-direktivets artikel 15c, artikel 15e, og dele af artikel 16a.

Ved identificering og udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur vil der skulle tages hensyn til en række andre nationale interesser, herunder forsvarsinteresser.

Regler om områder til fremskyndelse af vedvarende energi vil blive fastsat i overensstemmelse med betingelserne i VEIII-direktivets artikel 15c. Det er muligt at udelukke biomassefyrringsanlæg og vandkraftværker i denne forbindelse. Udpegningen af områder til fremskyndelse af vedvarende energi vil således skulle ske på baggrund af en følsomhedskortlægning og data, som viser, at VE-anlæggene ikke vil have nogen væsentlig indvirkning på miljøet, på Natura 2000-områder eller på områder, der i henhold til nationale beskyttelsesordninger er udpeget med henblik på bevaring af natur og biodiversitet. Vigtige trækruter for fugle og havpattedyr vil som udgangspunkt være udelukket i udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi. Der forventes således også at blive fastsat regler om, at der i forbindelse med udpegningen skal fastsættes regler for at undgå eller i væsentlig grad reducere skadelige miljøvirkninger, herunder regler om brug af forholdsmæssige afbødende foranstaltninger for at sikre forpligtelser til at sikre område- og artsbeskyttelse i henhold til EU's naturdirektiver samt forpligtelser til at undgå forringelse og opnå god økologisk tilstand eller godt økologisk potentiale i henhold til EU's vandrammedirektiv. Det bemærkes, at der i både VEIII-direktivet og nødforordningen anvendes udtrykket "afbødende foranstaltninger". Der er ikke anvendt et lignende udtryk i naturdirektiverne. Sådanne reglerne vil i medfør af artikel 15c skulle være rettet imod de særlige forhold, der gør sig gældende for hvert område, der udpeges som område til fremskyndelse af vedvarende energi, efter den eller de

typer teknologi eller teknologier for vedvarende energi, der skal installeres i hvert område, og efter de identificerede indvirkninger på miljøet.

Regler om fremskyndelsesområder til vedvarende energi, vil bl.a. blive fastsat i overensstemmelse med VEIII-direktivets artikel 16a, stk. 4, hvorefter der gennemføres et krav om, at de kompetente myndigheder skal screene ansøgninger om anlæg til vedvarende energi i fremskyndelsesområder. En sådan screening har til formål at fastslå, om der er stor sandsynlighed for, at projekterne for vedvarende energi i betragtning af de berørte geografiske områders miljøfølsomhed vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger, som ikke er blevet påpeget i forbindelse med den miljøvurdering af planen, som udpeger området til fremskyndelse af vedvarende energi, jf. direktivets artikel 15c, stk. 1. Screeningprocessen vedrørende ansøgninger om nye anlæg til vedvarende energi skal være afsluttet senest 45 dage efter datoen for indgivelse af tilstrækkelige oplysninger, der er nødvendige til dette formål. I tilfælde af ansøgninger om anlæg med en elektrisk kapacitet på mindre end 150 kW og for nye ansøgninger om repowering af kraftværker til vedvarende energi skal screeningprocessen afsluttes inden for 30 dage.

Efter screeningprocessen godkendes de omhandlede ansøgninger ud fra et miljømæssigt perspektiv, uden at der kræves en udtrykkelig afgørelse fra den kompetente myndighed, og projektet vil herefter kunne gennemføres uden krav om VVM og habitatvurdering, jf. regler, som fastsættes i medfør af § 3, stk. 4, nr. 1, og § 3, stk. 5, jf. § 3, stk. 3. Hvis det i screeningen vurderes at være klar dokumentation for, at der er stor sandsynlighed for, at projektet vil få betydelige uforudsete skadelige virkninger, som ikke kan afbødes med de foranstaltninger, der er angivet i planen for udpegning af området, eller som udvikleren af projektet har foreslået, skal der gennemføres VVM og habitatvurdering. Der kan dog i begrundede omstændigheder i overensstemmelse med VEIII-direktivets artikel 16a, stk. 5, fastsættes særlige regler for sol- og vindprojekter, hvorefter operatøren kan vedtage forholdsmæssige afbødende foranstaltninger eller, hvis sådanne afbødende foranstaltninger ikke er tilgængelige, kompensationsforanstaltninger, for at imødegå skadelige virkninger. Kompensationsforanstaltninger vil kunne tage form af økonomisk kompensation, hvis der ikke findes andre forholdsmæssige kompensationsforanstaltninger.

Regler om fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur til udvikling af net- lagringsprojekter, der er nødvendige for at integrere vedvarende energi i elektricitetssystemet, vil blive fastsat i overensstemmelse med betingelserne i VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 1-4. Det bemærkes, at fremskyndelsesområder til netinfrastruktur både vil kunne rumme jordkabler, luftledninger og stationer. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at udpegning af fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur kan ske, hvor en sådan udvikling ikke forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet. Udpegning kan også ske i områder, hvor en sådan indvirkning kan afbødes behørigt eller, hvis det afbødning ikke er muligt, kompenseres. Udpegning af fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur har til formål at støtte og supplere områder til fremskyndelse af vedvarende energi. Der skal sikres synergier med udpegningen af områder til fremskyndelse af vedvarende energi. Udpegning af fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur vil kunne ske geografisk uafhængigt af områder til fremskyndelse af vedvarende energi.

For netprojekters vedkommende vil Natura 2000-områder og områder, der i henhold til nationale beskyttelsesordninger er udpeget med henblik på bevaring af natur og biodiversitet, skulle undgås, medmindre der på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for netprojekter, ikke findes forholdsmæssige alternativer til etablering af sådanne projekter under hensyntagen til målsætningerne for området. For lagringsprojekter vil Natura 2000-områder og områder, der i henhold til nationale beskyttelsesordninger er udpeget med henblik på bevaring af natur og biodiversitet, derimod være udelukket.

I forbindelse med en vurdering af forholdsmæssige alternativer til etablering af netinfrastrukturprojekter

i Natura 2000-områder og områder, der i henhold til nationale beskyttelsesordninger er udpeget med henblik på bevaring af natur og biodiversitet, bør der ved vurderingen af proportionaliteten dels tages hensyn til behovet for at sikre den økonomiske levedygtighed, dels gennemførligheden og den effektive og fremskyndende gennemførelse af projektet, med henblik på at sikre, at den yderligere kapacitet af vedvarende energi, der anvendes, straks vil kunne integreres i elsystemet. Endvidere bør der tages hensyn til, om der allerede findes infrastrukturprojekter af forskellige typer i det specifikke Natura 2000-område eller beskyttede område, som vil gøre det muligt at samle forskellige infrastrukturprojekter på et område, der medfører lavere miljøpåvirkninger.

Der forventes fastsat regler om, at der skal gennemføres strategisk miljøvurdering af planer for fremskyndelsesområder, og i de tilfælde, hvor et Natura 2000-område kan væsentligt påvirkes af planerne, habitatvurdering i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, jf. VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 1, litra d. Der forventes ligeledes at blive fastsat regler om, at der i planer for fremskyndelsesområder til net- og infrastruktur skal fastsættes passende og forholdsmæssige regler, herunder om forholdsmæssige afbødende foranstaltninger, for at undgå, eller i væsentlig grad reducere, skadelige miljøvirkninger, der kan opstå, eller, hvis det ikke er muligt, i væsentlig grad reducere dem, jf. VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 1, litra e. I forbindelse med udarbejdelsen af planer for fremskyndelsesområder skal Energinet og relevante netvirksomheder høres.

Endvidere vil der kunne blive fastsat regler om en screeningsproces for net- og lagringsinfrastrukturprojekter inden for fremskyndelsesområderne, i overensstemmelse med VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 3. Reglerne forventes bl.a. at fastslå, at den kompetente miljømyndighed efter ansøgning fra projektejer skal foretage en screening af projektet til fremskyndelsesområdet. Screeningsprocessen skal afsluttes inden for 30 dage og baseres på eksisterende data fra den strategiske miljøvurdering, der er gennemført for fremskyndelsesområdet. Ansøger vil kunne anmodes om yderligere tilgængelige oplysninger. Formålet med screeningen er at fastslå, om der er stor sandsynlighed for, at det konkrete projekt, i betragtning af fremskyndelsesområdets miljøfølsomhed, vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger, som ikke er påpeget i forbindelse med den strategiske miljøvurdering, og, hvor relevant, en habitatvurdering i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 3. Viser screeningen en stor sandsynlighed for en sådan uforudset virkning, skal det på grundlag af eksisterende data sikres, at projektet imødegår dette ved at anvende passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger. Hvis det ikke er muligt at anvende sådanne afbødende foranstaltninger, skal den kompetente myndighed sikre, at projektet træffer passende kompensationsforanstaltninger for at imødegå disse virkninger, jf. VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 4.

Det forventes, at bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om, at hvis der med hensyn til passende kompensationsforanstaltninger ikke findes andre forholdsmæssige kompensationsforanstaltninger, vil sådanne kompensationsforanstaltninger kunne tage form af økonomisk kompensation, der har til formål at sikre eller forbedre den påvirkede naturs bevaringsstatus, jf. VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 4 og artikel 16a, stk. 5. Herunder vil der med bemyndigelsen kunne fastsættes regler for en sådan økonomisk kompensation, forudsat af en sådanne økonomisk kompensation ikke vil have karakter af en skat eller afgift.

I overensstemmelse med artikel 15e, stk. 2, vil der endvidere kunne fastsættes regler om, at projekter i fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, der på baggrund af screeningsprocessen vurderes til at overholde de regler, som er fastsat for området, vil kunne gennemføres uden krav om VVM eller vurdering efter habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet, jf. regler, som fastsættes i medfør af § 3, stk. 4, nr. 1 og § 3, stk. 5, jf. § 3, stk. 3.

Endelig forventes klima-, energi- og forsyningsministeren at fastsætte regler i overensstemmelse med

VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 5, om en forenkling af miljøvurderingsprocessen, når der er tale om forstærkning af eksisterende netinfrastruktur i et fremskyndelsesområde til netinfrastruktur, således at en screeningsproces, der gennemføres i henhold til VEIII-direktivets art. 15e, stk. 3, begrænses til den potentielle virkning af ændringen eller udvidelsen i forhold til den oprindelige netinfrastruktur.

(Til § 3, stk. 5)

Det foreslås i § 3, *stk. 5*, at regler fastsat i medfør af stk. 3, jf. stk. 4, kan fravige regler, der gennemfører EU-regler på miljø- og naturbeskyttelsesområdet i det omfang det er nødvendigt for at fremme vedvarende energi.

Med bemyndigelsen i § 3, stk. 5, vil klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med miljøministeren kunne fastsætte regler om fravigelse af miljø- og naturbeskyttelsesregler, når dette er nødvendigt for at gennemføre VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 2, og 16a-16f.

Klima-, energi- og forsyningsministeriet vil efter forhandling med miljøministeren kunne gennemføre VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 2, om net- og lagringsprojekters fravigelse fra miljø- og naturbeskyttelsesregler i fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur. Sådanne net- og lagringsprojekter, kan under begrundede omstændigheder, herunder hvis det er nødvendigt for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi med henblik på at nå klimamålene og målsætningerne for vedvarende energi, undtages fra krav om miljøkonsekvensvurdering og screening, jf. VVM-direktivets artikel. 2, stk. 1, og artikel. 4, stk. 2, krav om vurdering af indvirkning på Natura 2000-områder, jf. habitatdirektivets artikel. 6, stk. 3, samt vurdering af beskyttelsen af arter, jf. habitatdirektivets artikel. 12 og fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 5.

Med forhandling menes, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet skal indgå i dialog med Miljøministeriet, hvor gennemførelse af EU-regler om fremme af vedvarende energi kræver, at der fraviges fra regler på miljøministerens område, eller når sådanne regler har betydning for en miljøministers ressortområde.

I regler om tilladelsesproceduren for projekter inden for områder til fremme af vedvarende energi forventes at blive fastsat undtagelser fra krav om miljøkonsekvensvurdering og habitatvurdering efter habitatreglerne i overensstemmelse med VEIII-direktivets artikel 16a, stk. 3, under forudsætning af, at de kompetente myndigheder på baggrund af en screening ikke vurderer, at der er stor sandsynlighed for, at projektet i betragtning af de berørte geografiske områders miljøfølsomhed vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger, som ikke er blevet påpeget i forbindelse med miljøvurderingen af planen. Artikel 16a, stk. 5, indeholder en mulighed for medlemsstaterne til at undtage vind- og solcelleprojekter fra miljøkonsekvensvurdering og habitatvurdering efter habitatreglerne, selvom der er stor sandsynlighed for, at projektet vil give anledning til væsentlige uforudsete skadelige virkninger. Anvendelsen af denne mulighed forudsætter, at der er tale om begrundede omstændigheder, herunder at det er nødvendigt for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi med henblik på at nå klimamålene og målsætningerne for vedvarende energi.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil ligeledes kunne gennemføre VEIII-direktivets artikel 16c, stk. 3, og artikel 16d, stk. 1, om, at repowering af solcelleanlæg, som ikke kræver yderligere areal, og sol på kunstige konstruktioner undtages fra krav om VVM.

(Til § 3, stk. 6)

Det følger af elforsyningslovens § 11 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med relevante ministre kan fastsætte nærmere regler med henblik på gennemførelse af EU-retsakter

om tidsfrister for tilladelsesprocessen, herunder påbegyndelse og varighed og undtagelser herfra. Denne bestemmelse blev indført i elforsyningsloven som en del af implementeringen af VEII-direktivets artikel 16. Disse tidsfrister er fastsat i kontaktpunktbekendtgørelsen, og der er indsat henvisning til bekendtgørelsen i de kompetente myndigheders relevante bekendtgørelser.

I udvælgelsen af relevante tilladelser i forbindelse med implementeringen af VEII-direktivet tolkes "relevante administrative tilladelser" omfattet af tilladelsesprocessen som projektrettede tilladelser, der udstedes af en offentlig myndighed, og som et projekt vil skulle have, uanset projektets type, beliggenhed eller omgivelser, jf. Folketingstidende 2020-21, Tillæg A, L 148, side 121-123, med bemærkninger til § 11 a.

Konkrete projekter kan derudover have behov for supplerende, specifikke tilladelser eller dispensationer på baggrund af projektets beliggenhed eller kontekst. Der kan eksempelvis være tale om en dispensation i medfør af museumsloven eller naturbeskyttelsesloven. Disse specifikke tilladelser og dispensationer vurderes at falde uden for tilladelsesprocessen og tidsfristen i VEII-direktivets artikel 16. Det blev med implementeringen af VEII-direktivets artikel 16 vurderet af Energistyrelsen, at det ikke er muligt at lave en udtømmende liste over eventuelle dispensationer eller særlige tilladelser for specifikke projekter, som ikke er omfattet af tilladelsesprocessen.

Med ændringen af VE-direktivets tilladelsesbestemmelser, herunder udvidelsen af hvilke typer VE-anlæg, der omfattes af direktivet, samt indførelsen af yderligere sagsbehandlingsregler, herunder regler om tidsfrister, offentliggørelse, stiltiende godkendelse og tilladelser efter miljøvurderingsreglerne, der omfattes af bestemmelserne om frister m.v. er der behov for, at andre relevante ministre, herunder miljøministeren, får bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om tilladelsesproceduren for vedvarende energianlæg.

Det følger af den foreslåede § 3, stk. 6, 1. pkt., at vedkommende minister efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilladelsesproceduren til at opføre, foretage repowering af og drive anlæg til vedvarende energi, herunder regler om tilladelsesprocedurens startdato, tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, offentliggørelse af afgørelser samt regler om, at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendte.

Med forhandling menes, at Miljøministeriet skal indgå i dialog med Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, hvor gennemførelse af EU-regler om fremme af vedvarende energi kræver, at der skal fastsætte regler i miljøministerens lovgivning.

Sådanne regler kan fastsættes med henblik på gennemførelse af VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser i artikel 16-16d.

Miljøministeriet har udstedt to bekendtgørelser (godkendelsesbekendtgørelsen og spildevandsbekendtgørelsen), der henviser til kontaktpunktbekendtgørelsen med bestemmelser om, at tilladelser er underlagt reglerne i kapitel 3 i bekendtgørelse om tidsfrister og kontaktpunkt for VE-tilladelser. Det drejer sig om § 12 i godkendelsesbekendtgørelsen og § 68 i spildevandsbekendtgørelsen, der er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 89 b. Der er som minimum behov for at kunne fastsætte en lignende regel i miljøvurderingsbekendtgørelsen, der er udstedt i medfør af miljøvurderingsloven, der indeholder en lignende hjemmel i § 44, stk. 3, og i jordvarmebekendtgørelsen, som er udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 5.

Med udvidelsen af indholdet i de bestemmelser, som der forventes fastsat i kontaktpunktbekendtgørelsen som følge af VEIII-direktivets tilladelsesbestemmelser, er det usikkert, om de eksisterende hjemmelsbestemmelser er tilstrækkelige til at indsætte en sådan henvisning. Det foreslås derfor, at der indsættes

en eksplicit hjemmel til at kunne fastsætte regler bl.a. på Miljøministeriets område, der kan henvise til reglerne i kontaktpunktbekendtgørelsen. En sådan hjemmel vil både kunne anvendes til at ændre i eksisterende bestemmelser og til at indsætte nye bestemmelser på bl.a. Miljøministeriets område, herunder ved at samle disse regler i en bekendtgørelse, der kun gælder for VE-anlæg og for net- og lagringsinfrastruktur i forhold til Miljøministeriets regler.

Henvisningen i den foreslåede § 3, stk. 6, 2. pkt., til bestemmelsens 1. pkt., er indsat for at sikre, at der også er tilstrækkelig hjemmel til at fastsætte regler om tilladelsesproceduren, som måtte indebære en fravigelse af bestemmelser, der implementerer direktiver på miljø- og naturområdet i national ret. Sådanne regler om tilladelsesprocessen og fravigelse af bestemmelser om tilladelsesprocesser, der implementerer direktiver på miljø- og naturområdet, vil også kunne rumme bestemmelser om afbødende foranstaltninger og kompensationsforanstaltninger, jf. VEIII-direktivets artikel 15e, stk. 4, og 16a, stk. 5.

Miljøministeren forventes at fastsætte regler, der henviser til reglerne i bekendtgørelse om kontaktpunkt og tidsfrister for VE-tilladelsesprocessen for så vidt angår ansøgning om tilladelser efter Miljøministeriets regler. Disse regler forventes at fastslå, at tilladelser efter miljøvurderingsloven til opførelse, reparation og drift af anlæg til produktion af vedvarende energi er omfattet af sagsbehandlingsreglerne og tidsfristerne m.v. i Energistyrelsens kontaktpunktbekendtgørelse. Der forventes ligeledes fastsat regler om, at tilladelser efter en række love og regler udstedt af Miljøministeriet, herunder eksempelvis miljøbeskyttelsesloven, til anlæg med henblik på produktion af energi fra vedvarende energikilder og net- og lagringsinfrastruktur, er underlagt reglerne i bekendtgørelse om tidsfrister og kontaktpunkt for VE-tilladelser. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse generelt giver de relevante ministre mulighed for at gennemføre EU-retsakter om tilrettelæggelse af VE-tilladelsesprocessen til fremme af vedvarende energi, og at bemyndigelsen derfor ikke er begrænset til allerede vedtagne EU-retsakter.

(Til § 3, stk. 7)

Det foreslås i § 3, stk. 7, at ministeren for byer og landdistrikter kan fastsætte regler om udpegning af områder på land til fremskyndelse af vedvarende energi og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, herunder regler om afbødende foranstaltninger.

Med forhandling menes, at Ministeriet for Byer og Landdistrikter skal indgå i dialog med Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, hvor gennemførelse af EU-regler om fremme af vedvarende energi kræver, at der skal fastsætte regler i ministeren for byer og landdistrikters lovgivning.

Der er endnu ikke besluttet en model for udpegning på land af områder til fremskyndelse af vedvarende energi eller udpegning af fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur. Hvis der besluttet en model for udpegning af fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur på land, hvorefter det er ministeren for byer og landdistrikter, der med hjemmel i § 3 i lov om planlægning vil, fastsætte regler i form af et landsplandirektiv og herved samtidig udpege fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur inden for de rammer, der følger af VEIII-direktivet, vil der med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 7, kunne fastsættes supplerende regler, der er nødvendige til en sådan udpegning. Det vil særligt dreje sig om de passende og forholdsmæssige afbødende foranstaltninger, der skal vedtages i forbindelse med udvikling af net- og lagringsprojekter for at undgå skadelige indvirkninger på miljøet, der kan opstå, eller, hvis det ikke er muligt, i væsentlig grad reducere dem, jf. VEIII-direktivets art. 15e, stk. 1, litra e.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med eksisterende hjemler i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets lovgivning og med hjemmel i den foreslåede § 3, stk. 3 og 4, kunne fastsætte regler om områder til fremskyndelse af vedvarende energi og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur. I forbindelse hermed kan klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. fastsætte regler om, at et landsplan-

direktiv efter planlovens § 3 kan medføre en udpegning af et eller flere fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur og retsvirkningen heraf med henblik på gennemførelse af VEIII-direktivets art. 15e, stk. 2.

Hvis der for udpegning af områder til fremme af vedvarende energi besluttet en model, der svarer til modellen beskrevet umiddelbart ovenfor for udpegning af fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, vil den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 7, tilsvarende kunne anvendes til at fastsætte supplerende regler til en udpegning af områder til fremme af vedvarende energi ved landsplandirektiv med henblik på gennemførelse af VEIII-direktivets bestemmelser herom.

Hvis det besluttet en model for udpegning af områder til fremskyndelse af vedvarende energi eller fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, hvorefter det er klima-, energi- og forsyningsministeren, der forestår udpegningen, så vil udpegning og fastsættelse af supplerende regler, der er nødvendige for en udpegning, kunne ske med hjemmel i det foreslåede § 3, stk. 3, samt i medfør eksisterende hjemler i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets lovgivning.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af den foreslåede § 5, *stk. 1*, at der indsættes et nyt nr. 9, hvorefter der ved områder til fremskyndelse af vedvarende energi forstås en bestemt lokalitet eller et bestemt område, enten land-, hav- eller indlandsvandområde, som en medlemsstat har udpeget som særlig egnet til installation af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder.

Det følger af den foreslåede § 5, *stk. 1, nr. 10*, at der med osmotisk energi forstås energi produceret ved forskellen i saltkoncentration mellem to væsker, såsom fersk- og saltvand.

Den foreslåede ændring vil gennemføre VEIII-direktivets definitioner af henholdsvis områder til fremskyndelse af vedvarende energi og osmotisk energi.

Til nr. 5

Det følger af den foreslåede § 5, *stk. 1, nr. 13*, at der med solenergiudstyr forstås udstyr, der omdanner energi fra solen til termisk eller elektrisk energi, navnlig solvarme- og solcelleudstyr.

Den foreslåede ændring vil gennemføre VEIII-direktivets definition af solenergiudstyr.

Til nr. 6

Det fremgår af VE-lovens § 14, *stk. 1*, at opstiller senest 14 hverdage efter første producerede kilowatt-timer skal indbetale et beløb efter § 14, *stk. 4*, til en kommunal grøn pulje, ved opstilling af følgende:

- 1) En eller flere vindmøller.
- 2) Solcelleanlæg omfattet af VE-lovens § 6, *stk. 1, nr. 2-5*.
- 3) Vandkraftværker, der har vundet ret til pristillæg i et teknologineutralt udbud efter § 50 d.
- 4) Hybridanlæg.

Det fremgår af VE-lovens § 14, *stk. 2*, at hvis et anlæg er opstillet i flere kommuner, skal beløbet efter *stk. 4*, fordeles forholdsmæssigt mellem kommunerne i forhold til den kapacitet i megawatt, der opstilles i hver enkelt kommune.

Det fremgår af VE-lovens § 14, stk. 3, at VE-lovens § 14, stk. 1, nr. 1, at den ikke omfatter vindmøller på under 25 m, vindmøller opstillet på de nationale testcentre for store vindmøller og havvindmøller, der etableres efter udbud i et område, som er udpeget til store havvindmølleparker, jf. § 22, stk. 3, nr. 1, og § 23. Har flere kommunalbestyrelser vetoret efter § 22 b, skal opstilleren fordele og indbetale beløbet efter stk. 4, ligeligt mellem de berettigede kommuner. Der skal betales et beløb efter stk. 4, svarende til de vedvarende energiteknologier omfattet af stk. 1-3, som er omfattet af hybrid anlægget efter stk. 1, nr. 4.

Det foreslås, at § 14, stk. 3, 2. pkt., ophæves

Med lovforslaget til § 1, nr. 15, foreslås det, at § 22 b ophæves, og med den foreslåede bestemmelse til en ny § 22 a, stk. 3, foreslås det, at nye testprojekter ikke skal være omfattet af blandt andet grøn pulje. Som konsekvens heraf foreslås det derfor med lovforslaget § 1, nr. 6, at § 14, stk. 3, 2. pkt., udgår.

Den foreslåede ændring vil indebære, at testprojekter omfattet af den foreslåede bestemmelse til VE-lovens § 22 a, ikke vil være omfattet af grøn pulje, og dermed hellere ikke vil skulle fordele pengene mellem de kommuner, som er beliggende inden for 15 km fra projektet.

Til nr. 7

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 1, at adgangen til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone tilkommer alene den danske stat. Forundersøgelser og efterfølgende udnyttelse af energi kan kun finde sted efter tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Bestemmelsen indebærer, at der kun kan foretages forundersøgelser og efterfølgende etablering og udnyttelse af energi på havet efter tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det følger af VE-lovens § 22, stk. 2, at tilladelse til forundersøgelser gives enten efter indkaldelse af ansøgninger ved et udbud eller efter modtagelse af ansøgning i et område op til 15 km fra kysten.

Bestemmelsen indebærer, at der i Danmark kan opstilles vedvarende energianlæg på havet på to måder: enten via statslige udbud eller via ansøgning under åben dør-ordningen inden for 15 km fra kysten.

Energistyrelsen stillede den 1. februar 2023 sagsbehandlingen under åben dør-ordningen i bero pga. risiko for, at ordningen var i strid med EU-retten.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at meddelelse af nye forundersøgelsestilladelser til projekter under åben dør-ordningen vil indebære ulovlig statsstøtte i strid med EU-retten, dog med undtagelse af testprojekter, jf. punkt 2.5.2 og 9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås med ændringen af § 22, stk. 2, at »enten« og »eller efter modtagelse af ansøgning i et område op til 15 km fra kysten« udgår.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at det efter lovens ikrafttræden ikke længere vil være muligt at ansøge om og opnå forundersøgelsestilladelse til vedvarende energianlæg uden for udbud, dog med undtagelse af muligheden for at opstille testprojekter, jf. den foreslåede bestemmelse til § 1, nr. 14. Se nærmere i de almindelige bemærkninger til punkt 2.5 ovenfor og bemærkninger til den foreslåede § 22 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Ændringen medfører ingen materielle ændringer for de statslige udbud.

Det foreslås endvidere med lovforslagets § 7, stk. 2, at ansøgninger om forundersøgelsestilladelse til

projekter af test af vedvarende energianlæg på havet som Energistyrelsen har modtaget før lovens ikrafttræden, vil skulle behandles efter de på ansøgningstidspunktet gældende regler.

Til nr. 8

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udpege områder, hvortil der ikke allerede er meddelt tilladelse, som reserveres til statslige udbud af arealer til store havvindmølleparker og kystnære havvindmølleparker.

Bestemmelsen indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udpege områder, der reserveres til statslige udbud af havvindparker. Formålet med bestemmelsen er at sikre den samfundsmæssige mest hensigtsmæssige udbygning med havvindmøller, ønskede man at reservere arealer, hvor regeringens planlægningsovervejelser viser, at et område synes at være velegnet til opstilling af havvindmøller, f.eks. etablering af store havvindmølleparker, men hvor der endnu ikke er foretaget et udbud.

Det fremgår videre af VE-lovens § 22, stk. 5, at når ministeren har udpeget et område efter stk. 3, kan der ikke indgives ansøgninger uden for udbud, der helt eller delvis omfatter det udpegede område.

Bestemmelsen indebærer, at der ikke kan indgives ansøgninger efter åben dør-proceduren, der helt eller delvist overlapper med et statsligt arealreserveret område. Såfremt der modtages ansøgninger i de statslige arealreservationer, skal klima-, energi- og forsyningsministeren afvise ansøgningen.

Det foreslås med ændringen af § 22, stk. 5, at »uden for udbud« ændres til »om testprojekter, jf. § 22 a, stk. 1«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelsen, fortsat vil finde anvendelse på ansøgninger om test af vedvarende energianlæg på havet.

Ændringen vil medføre, at der fortsat ikke vil være fri adgang til at imødekomme ansøgninger om test af vedvarende energianlæg på havet i områder, som staten har reserveret til nuværende og kommende statslige havvindmølleudbud.

Ændringen er en følge af, at det med lovforslagets ændring til VE-lovens § 22, stk. 2, foreslås, at der ikke fremover skal være adgang til at søge om og opnå forundersøgelsestilladelse efter den gældende åben dør-ordning, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Såfremt, at der søges om tilladelse til et projekt om test af vedvarende energianlæg på havet i områder, hvor der er en statslig arealreservation, vil Energistyrelsen skulle afvise ansøgningen.

Til nr. 9

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 6, at klager over afslag på ansøgning om tilladelse til forundersøgelser, jf. stk. 7, er ikke til hinder for, at området sendes i udbud inden klagesagens afslutning.

Bestemmelsen sikre, at evt. klager om afslag på forundersøgelsestilladelse til åben dør-projekter ikke er til hinder for, at området sendes i udbud inden klagesagens afslutning.

Det foreslås med ændringen af § 22, stk. 6, at »forundersøgelser, jf. stk. 7,« ændres til »efter § 22 a, stk. 1«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bestemmelsen fortsat vil finde anvendelse på ansøgninger om test af vedvarende energianlæg på havet, og at klager om afslag på testprojekter ikke fremadrettet vil være til hinder for, at området sendes i udbud inden klagesagens afslutning.

Den foreslåede ændring er en følge af, at der ikke længere vil kunne ansøges om forundersøgelsestilladelse under åben dør-ordningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 10

Det følger af VE-lovens § 22, stk. 7, at tilladelse til forundersøgelser gives til områder, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren finder, at udnyttelse af energi kan være relevant. Tilladelse til forundersøgelser gives til områder, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren finder, at udnyttelse af energi kan være relevant, medmindre væsentlige hensyn afgørende taler imod tilladelsen, herunder væsentlige hensyn til miljø, sikkerhed, forsvars- og beredskabsformål, skibsfart, luftfart, fiskeri, større infrastrukturprojekter og overordnede planmæssige og samfundsøkonomiske forhold. Tilladelsen gives som en eneret for et nærmere angivet område og tidsrum.

Bestemmelsen indebærer, at der kun kan gives tilladelse til forundersøgelser, hvis en etablering af vedvarende energianlæggene på forhånd ikke må anses for udelukket. Bestemmelsen gælder både for åben dør-projekter og projekter efter statslige udbud. Den anvendes dog reelt kun i praksis i forbindelse med sagsbehandlingen af åben dør-projekterne, da der i forbindelse med udpegningen af området forud for de statslige udbud bliver foretaget en relevansvurdering af områderne, hvorefter der alene udbydes områder, som anses for relevante til udnyttelse af energi. At et område er relevant betyder ikke, at der ikke senere i forbindelse med evt. forundersøgelser eller udarbejdelse af miljøkonsekvensrapporten kan vises sig, at være miljø- eller naturhensyn, som medvirker til, at der ikke kan meddeles en etableringstilladelse.

Det foreslås, at § 22, stk. 7, ophæves.

Den foreslåede ændring, skal ses i lyset af, at bestemmelsen reelt kun i praksis anvendes på åben dør-projekter, samt at der med lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås, at det ikke længere vil skulle være muligt at ansøge om ny forundersøgelsestilladelser under åben dør-ordningen.

Til nr. 11

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 9, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om tilladelser efter stk. 2, 7 og 8.

Det foreslås med ændringen i § 22, stk. 9, der bliver stk. 8, at »stk. 2, 7 og 8« ændres til: »stk. 2 og 7«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 22, stk. 7, ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 12

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 10, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår udnyttelse af energi kan være relevant, herunder fastsætte en mindsteafstand fra kysten, jf. stk. 7.

Bemyndigelsen i VE-lovens § 22, stk. 10, er ikke blevet udmøntet.

Det foreslås, at § 22, stk. 10, ophæves.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at § 22, stk. 7, ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 13

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 8, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen, herunder om de forhold, som skal undersøges, om rapportering, om forundersøgelsestiltag

forløb og resultater, om ministerens adgang til at benytte forundersøgelsens resultater, jf. § 24, stk. 4, om tilsyn og om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav og lignende.

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 11, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold omfattet af stk. 8.

Det foreslås med ændringen af § 22, *stk. 11*, som bliver stk. 9, at »stk. 8« ændres til: »stk. 7«.

Der er tale om en konsekvensrettelse affødt af ændringerne til lovforslagets § 1, nr. 10 og 12.

Til nr. 14

Den fremgår af VE-lovens § 22, stk. 1, at adgangen til at udnytte energi fra vedvarende energikilder på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone tilkommer alene den danske stat. Forundersøgelser og efterfølgende udnyttelse af energi kan kun finde sted efter tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Bestemmelsen indebærer blandt andet, at der kan foretages forundersøgelser af havarealer med henblik på senere, at kunne etablere forskellige vedvarende energianlæg på havet, herunder testprojekter af f.eks. flydende solcelleanlæg og bølgekraft.

Det fremgår af VE-lovens § 22, stk. 2, at tilladelse til forundersøgelser gives enten efter indkaldelse af ansøgninger ved et udbud eller efter modtagelse af ansøgning.

Bestemmelsen indebærer, at der kan søges om forundersøgelsestilladelse til forskellige vedvarende energiteknologier på havet, herunder solceller, bølgekraft eller andet vedvarende energiteknologi på forsøgsstadiet.

Det fremgår af VE-lovens § 22 b, stk. 1, at en kommunalbestyrelse kan nedlægge veto mod, at der meddeles tilladelse til forundersøgelse efter § 23, stk. 4, jf. § 22, for så vidt angår projekter, der planlægges placeret i et område op til 15 km fra kommunens kyststrækning. Vetoretten kan alene benyttes i forbindelse med høring af relevante myndigheder, inden der træffes afgørelse om forundersøgelsestilladelse, jf. § 22, stk. 2.

Det fremgår af VE-lovens § 22 b, stk. 2, at nedlægger en kommunalbestyrelse veto efter stk. 1, meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren afslag på ansøgning om forundersøgelsestilladelse. Er der ansøgt om en forundersøgelsestilladelse på en kyststrækning, der berører flere kommuner, skal klima-, energi- og forsyningsministeren meddele afslag, hvis en af de berørte kommunalbestyrelser nedlægger veto mod, at der meddeles tilladelse til forundersøgelse efter § 23, stk. 4, jf. § 22.

Den kommunale vetoret i VE-lovens § 22 b, indebærer, at kommuner kan nedlægge veto mod forundersøgelser, og dermed opførelse af en havvindmøllepark, der er placeret op til 15 km fra kommunens kyststrækning. Den kommunale vetoret skal udnyttes i forbindelse med myndighedshøringen forud for udstedelsen af forundersøgelsestilladelsen, jf. VE-lovens § 23, stk. 4, jf. § 22.

Det fremgår af VE-lovens § 25, at etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter VE på havet med tilhørende interne ledningsanlæg på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt væsentlige ændringer i bestående anlæg kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Bestemmelsen indebærer blandt andet, at der ikke kan etableres elproduktionsanlæg, der udnytter VE på havet, herunder at der kan etableres testprojekter, som tester nye vedvarende energiteknologier på havet, f.eks. nye former for havvindmøller, flydende solceller eller bølgekraft, før der er givet tilladelse hertil.

Bestemmelserne i VE-lovens § 22 og § 25 blev med lov nr. 804 af 7. juni 2022 gjort teknologineutral. Forud for lovændringen var det kun muligt at ansøge om forundersøgelsestilladelse og etableringstilladelse til projekter, producerede energi fra vind eller vand, f.eks. vindmølle og bølgekraftanlæg. Med lovændringen blev der blandt andet åbnet for muligheden for at kunne ansøge om forundersøgelsestilladelse til flydende solceller og efterfølgende søge om etableringstilladelse.

Værditabsordningen, salgsoptionsordningen, VE-bonusordningen og grøn pulje er fire gældende ordninger i VE-lovens, som er reguleret i VE-lovens §§ 6-14 a. Ordningerne har til hensigt at fremme udbygningen af vindmøller, solcelleanlæg, bølgekraftanlæg og vandkraftværker ved at øge den lokale accept af sådanne nye anlægsprojekter. Der henvises i øvrigt til punkt 3.5.1 i de almindelige bemærkninger.

For så vidt angår vedvarende energianlæg på havet omfattet af åben dør-ordningen er værditabsordningen, salgsoptionsordningen, VE-bonusordningen og grøn pulje gældende for vindmøller større end 25 meter, solcelleanlæg og vandkraftværker, såfremt et vandkraftværk har vundet ret til pristillæg efter et teknologineutralt udbud efter VE-lovens § 50 d. Værditabsordningen, salgsoptionsordningen og VE-bonusordningen gælder desuden for bølgekraftanlæg, der har vundet ret til pristillæg efter et teknologineutralt udbud efter VE-lovens § 50 d.

Der henvises i øvrige til de almindelige bemærkninger i punkt 2.5.1 ovenfor.

Energistyrelsen har de seneste år givet forundersøgelsestilladelse til et par testprojekter om året, herunder i særlig grad til test af bølgekraftanlæg.

Der er endvidere givet etableringstilladelse til test af en række bølgekraftanlæg. Disse har haft en testperiode over et par år, og er derefter taget i land igen. Energistyrelsen sagsbehandler i øjeblikket enkelte ansøgninger om test af f.eks. flydende solceller og bølgekraft.

Det foreslås, at bestemmelserne vedr. testprojekter på havet samles i en ny § 22 a.

Det foreslås i § 22 a, *stk. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede tilladelse til test af vedvarende energianlæg på havet, med henblik på forskning, udvikling eller demonstration af nye projekter, teknologier og processer i et område på op til 15 km fra kyststrækningen for et tidsrum af op til 3 år.

Bestemmelsen vil træde i stedet for den gældende hjemmel om forundersøgelsestilladelse i § 23, stk. 4, jf. § 22.

Forslaget indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne udstede tilladelse til test af vedvarende energianlæg i et område på op til 15 km fra kyststrækningen, og at projekterne kan være beliggende i området i et tidsrum af op til 3 år. Det indebærer bl.a., at forberedelsen, herunder miljø- og forundersøgelserne forud for etableringen, kan foretages forud for de op til tre år, hvor projekterne kan være realiseret. Det betyder, bl.a. projektansøgere i ansøgningen skal redegøre for, hvornår det forventes, at projekterne realiseres, og at tidsbegrænsningen i tilladelserne vil blive fastsat til realiseringsperioden og ikke til forberedelsesperioden.

Forslaget vil endvidere indebære, at der vil kunne tilvejebringes en ny og mere smidig tilladelsesproces for test af vedvarende energianlæg på havet således, at der ikke fremover skal ansøges om både forundersøgelsestilladelse, etableringstilladelse og elproduktionstilladelse, men alene én tilladelse til at teste vedvarende energianlæg på havet efter den foreslåede bestemmelse i § 22 a, hvorefter der kan forundersøges, etableres og anlægget kan tages i drift. Det forventes med den foreslåede bestemmelse, at adgangen til test af vedvarende energianlæg på havet vil blive lettere og mindre administrativ.

Forslagets vil derudover indebære, at der alene kan gives tilladelse efter ansøgning til test af vedvarende energianlæg på havet med henblik på forskning, udvikling eller demonstration af nye projekter, teknologier og processer i et område på op til 15 km fra kyststrækningen for et tidsrum af op til 3 år

Med forskning, udvikling og demonstration menes aktiviteter, der har som mål at udvikle nye eller forbedre eksisterende energiteknologier og systemer eller forskning med henblik på at opnå ny viden med det formål at udvikle nye, eller væsentligt forbedre eksisterende, energiteknologier og -systemer. Med forskning, udvikling og demonstration menes endvidere testprojekter, hvor teknologien/systemet endnu ikke er komplet og færdigudviklet til kommercielt niveau.

Et testprojekt kunne f.eks. være test af vindmøller, der er de første eksemplarer af en ny mølle med henblik på validering af prototyper, møller til demonstration, der opstilles med henblik på indsamling af f.eks. driftserfaring, møller, der opstilles i forbindelse med forskningsprojekter, fyldende solceller eller bølgekraftanlæg, m.v. med henblik på at forberede eller understøtte demonstration.

Det er ansøgere, som vil skulle kunne dokumentere, at projektet vil være et testprojekt med henblik på forskning, udvikling eller demonstration.

Bestemmelsen vil endvidere indebære, at testprojekterne alene vil kunne etableres i områder inden for 15 km fra kysten og i en varighed af maksimalt 3 år.

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at testprojekterne ikke anlægges med henblik på kommercielt udnyttelse, men alene med henblik på forskning, udvikling eller demonstration af nye projekter, teknologier og processer.

Den faktiske udnyttelse af muligheden for at søge om tilladelse til et projekt om test af vedvarende energianlæg forudsætter, at testprojekter lever op til den relevante lovgivning herunder for miljø og havplanen med videre.

Det følger af § 3 i bekendtgørelse nr. 1366 af 28. september 2022 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser at Energistyrelsen udøver beføjelser på ministerens vegne i henhold til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Det betyder blandt andet, at Energistyrelsen i henhold til miljøvurderingslovens § 21, skal træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt, der er omfattet af bilag 2, på grund af dets art, dimensioner eller placering er omfattet af krav om miljøvurdering. Energistyrelsens screeningafgørelse skal i myndighedshøring og kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Er et projekt om test af vedvarende energi på havet omfattet af en miljøvurdering, skal et projekt følge processen i miljøvurderingsloven hvorefter, der blandt andet skal udarbejdes en miljøkonsekvensrapport for projektet, som skal i offentlig høring, inden der kan gives en etableringstilladelse.

Ved udstedelsen af tilladelse efter VE-lovens § 22 a, stk. 1, vil tilladelsesindehavere kunne forundersøge, etablere og tage anlægget i drift inden for de rammer, der stilles i tilladelsen. Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte nærmere regler om tilladelser efter stk. 1, jf. den foreslåede bestemmelse til § 22 a, stk. 2.

Det foreslås i § 22 a, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelser efter stk. 1, herunder om det i nr. 1-6, oplistet.

Det foreslås i *nr. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om blandt andet projekternes kapacitet

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om en kapacitetsgrænse for projekterne. Det forventes, at kapacitetsgrænsen vil blive fastsat under hensyn til markedsudviklingen for testprojekter, og under hensyn til overholdelse af EU's statsstøtteregler. Vurderingen af størrelsen på kapacitetsgrænsen vil kunne ændres over tid, såfremt markedssituationen over tid ændrer sig, hvorfor det vurderes hensigtsmæssigt at fastsætte kapacitetsgrænsen på bekendtgørelsesniveau.

Det foreslås i *nr. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om krav til oplysninger i ansøgningen.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at ansøgningerne skal indsende til Energistyrelsen, som foretager sagsbehandlingen og træffer afgørelse. Det forventes ydermere, at der vil kunne fastsættes regler om, hvilke oplysninger ansøgeren skal indsende i forbindelse med ansøgningen, herunder hvornår projekterne forventes realiseret, dokumentation for, at ansøgeren har den tekniske og finansielle kapacitet til at opfylde samtlige forpligtigelser i forbindelse med aktiviteter, der er omfattet af ansøgningen, projektbeskrivelse, herunder beskrivelse af, hvad der ønskes testet, og om det er med henblik på forsknings, udvikling eller demonstration, de geografiske koordinater, den forventede varighed af projektet, samt planer for nedtagning og afvikling af aktiviteter omfattet af ansøgningen.

Det foreslås i *nr. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tildelingskriterier for tilladelsen og om myndighedshøring.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at ansøgningen sendes i myndighedshøring, regler om tildelingskriterier samt regler om håndtering, såfremt Energistyrelsen modtager flere ansøgninger på samme område. Dette kunne eksempelvis være regler om, at tilladelsen gives til den ansøgning, som først er fuldt oplyst.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at tilladelsen til test af vedvarende energianlæg på havet kun kan gives til områder, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren finder, at udnyttelse af energi kan være relevant, medmindre væsentlige hensyn afgørende taler imod tilladelsen, herunder væsentlige hensyn til miljø, sikkerhed, forsvars- og beredskabsformål, skibsfart, luftfart, fiskeri, større infrastrukturprojekter og overordnede planmæssige og samfundsøkonomiske forhold.

Det foreslås i *nr. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om vilkår for tilladelsen.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen, herunder om de forhold, som skal undersøges, om rapportering, om forundersøgelsernes forløb og resultater, om ministerens adgang til at benytte forundersøgelsens resultater, om tilsyn og om overholdelse af miljø- og sikkerhedskrav, om fremdrift, om krav til konstruktion, indretning, installationer, opstilling, drift, nedtagning og om sikkerhedsstillelse for nedtagning af anlæg samt økonomiske, tekniske, sikkerheds- og miljømæssige forhold i forbindelse med etablering og drift, herunder om ophold, om pligt til at sikre overholdelse af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter, om pligt til indrapportering, m.v. Listen vil ikke være udtømmende, og der vil kunne stilles øvrige vilkår, hvis det vurderes nødvendigt. Der vil f.eks. også kunne være vilkår om tilsyn, således, at det sikres, at vilkårene i tilladelsen overholdes. Det forventes endvidere, at der vil kunne fastsætte vilkår om fremdrift. Det forventes f.eks., at der i tilladelserne kan fastsættes vilkår om, hvornår forundersøgelserne og miljøundersøgelserne skal være fuldført, samt hvornår testprojekterne skal begynde at realisere. Det skal bl.a. være med til at sikre, at arealerne ikke reserveres af aktører uden at blive anvendt. Hvis aktørerne ikke anvender områderne, forventes det, at der kan fastsættes vilkår om, at tilladelsen tilbagetrækkes, således området kan sættes frit for andre. Det

bemærkes, i den forbindelse at de tre år i § 22 a, relatere sig til realiseringsperioden, hvorfor der findes behov for, at der stilles vilkår om fremdrift i projekterne øvrige periode.

Det forventes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for tilladelsen, som har baggrund i f.eks. forsvarsformål, skibsfart, luftfart, m.v.

Det foreslås i *nr. 5*, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om offentliggørelse af meddelte tilladelser og projektbeskrivelse.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at Energistyrelsen kan offentliggøre meddelte tilladelser, herunder beskrivelser af det tilladte projekt.

Bemyndigelsen har til formål at sikre at gennemsigtighed og åbenhed om kommende vedvarende energi-projekter på havet.

Det er ved udarbejdelsen af lovforslaget forudsat, at rammerne for, at testprojekter af vedvarende energianlæg på havet, tilrettelægges og udmøntes på en sådan måde, at der ikke gives afkald på statsmidler i TEUF art. 107, stk. 1's forstand, og som derfor ikke er omfattet af EU's statsstøttere regler.

Det foreslås i *nr. 6*, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om ansøgninger og afgørelser sendes digitalt.

Det forventes, at der blandt andet vil blive fastsat regler om, at ansøgningen skal indsendes digitalt til Energistyrelsen, pr. mail og at Energistyrelsen vil fremsende afgørelser til tilladelseshaverne digitalt, pr. mail.

Det foreslås i § 22 a, *stk. 3*, at §§ 6-14 a og regler fastsat i medfør af § 6, stk. 7, § 6 a, stk. 7, § 7, stk. 6, § 9, stk. 11, § 13, stk. 4, § 14, stk. 6 og § 14 a, stk. 2, finder ikke anvendelse på de i stk. 1, nævnte projekter.

Det foreslåede vil medføre, at værditabsordningen, salgsoptionsordningen, VE-bonusordningen og grøn pulje ikke vil være gældende for testprojekter, som fremadrettet vil være omfattet af den foreslåede § 22 a.

Den foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 15

Det fremgår af VE-lovens § 22 b, stk. 1, at en kommunalbestyrelse kan nedlægge veto mod, at der meddeles tilladelse til forundersøgelse efter § 23, stk. 4, jf. § 22, for så vidt angår projekter, der planlægges placeret i et område op til 15 km fra kommunens kyststrækning. Vetoretten kan alene benyttes i forbindelse med høring af relevante myndigheder, inden der træffes afgørelse om forundersøgelsestilladelse, jf. § 22, stk. 2.

Den gældende bestemmelse i VE-lovens § 22 b, stk. 1, indebærer, at hvis en enkelt kommune nedlægger veto mod forundersøgelsestilladelse til et projekt i et område beliggende op til 15 km fra kommunens kyststrækning, meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren afslag på ansøgningen om forundersøgelsestilladelse.

Vetoretten kan alene benyttes i forbindelse med høring af relevante myndigheder, inden der træffes afgørelse om forundersøgelsestilladelse.

Formålet med bestemmelsen er, at kommunalbestyrelsen kan tage stilling til, om den ønsker et vedvarende energianlæg i det ansøgte område på baggrund af opstillers overordnede projektbeskrivelse, hvori

opstiller endnu ikke har taget endelig stilling til antal møller, møllernes størrelse, møllernes fundamenter og deres placering.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at kommunalbestyrelsen skal benytte sin vetoet inden der meddeles tilladelse til at foretage forundersøgelser.

Det fremgår videre af VE-lovens § 22 b, stk. 2, at nedlægger en kommunalbestyrelse veto efter stk. 1, meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren afslag på ansøgning om forundersøgelsestilladelse. Er der ansøgt om en forundersøgelsestilladelse på en kyststrækning, der berører flere kommuner, skal klima-, energi- og forsyningsministeren meddele afslag, hvis én af de berørte kommunalbestyrelser nedlægger veto mod, at der meddeles tilladelse til forundersøgelse efter § 23, stk. 4, jf. § 22.

Bestemmelsen indebærer, at der kun kan etableres nye projekter i områder inden for en afstandsbegrænsning på 15 km fra kyststrækningen, idet kommunerne har mulighed for at nedlægge veto mod, at der meddeles forundersøgelsestilladelse.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at i de tilfælde, hvor et vedvarende energianlæg planlægges placeret op til 15 km fra en kyststrækning, som består af flere kommuner, er det tilstrækkeligt, at en kommunalbestyrelse på kyststrækningen nedlægger veto. En kommunalbestyrelse har således et absolut veto, og det er uden betydning, om der i øvrigt er flertal for projektet blandt andre berørte kommunalbestyrelser. Nedlægger en kommunalbestyrelse veto mod et projekt, skal klima-, energi- og forsyningsministeren meddele afslag på ansøgning om forundersøgelsestilladelse til projektet.

Det foreslås, at § 22 b ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at bestemmelsen ikke vil finde anvendelse på ansøgninger om test af vedvarende energianlæg på havet

Den foreslåede ændring skal ses som konsekvens af, at der ikke længere vil kunne ansøges om forundersøgelsestilladelse under åben dør-ordningen.

Til nr. 16

Det fremgår af VE-lovens § 23, stk. 4, at ved ansøgning uden for udbud kan klima-, energi- og forsyningsministeren give tilladelse til forundersøgelser til områder, hvor udnyttelse af energi vurderes relevant, jf. § 22, og ansøgeren skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at gennemføre forundersøgelserne. Søger flere tilladelse for samme område, gives tilladelse til den, som først fremsender en ansøgning, der dokumenterer opfyldelse af betingelserne herfor.

Ved vurderingen af om et område er relevant, kan klima-, energi- og forsyningsministeren inddrage en bredere kreds af kriterier, herunder overordnede planmæssige hensyn og regler om mindsteafstand fra kysten.

Ved tildeling af tilladelser uden for udbud indebærer kravet om teknisk og finansiell kapacitet, at ansøgeren skal kunne sandsynliggøre, at man kan leve op til de krav, som stilles til gennemførelse af en forundersøgelse.

Det foreslås, at § 1, nr. 8, at § 23, stk. 4, ophæves.

Ophævelsen har således den konsekvens, at det fremadrettet ikke vil være muligt at udstede nye forundersøgelsestilladelser til projekter, som før lovens ikrafttrædelse endnu ikke har modtaget en forundersøgelsestilladelse.

Ændringen af § 23, stk. 4, har således den konsekvens, at det fremadrettet alene vil være muligt at modtage forundersøgelsestilladelse som følge af et statsligt udbud, jf. VE-lovens § 22, stk. 2, eller efter den foreslåede bestemmelse i VE-lovens § 22 a, der finder anvendelse for projekter om test af vedvarende energianlæg på havet, jf. lovforslaget § 1, nr. 14.

Ansøgninger om forundersøgelsestilladelse efter § 22, jf. § 23, stk. 4, der har ansøgt om før 1. juli 2024, vil skulle behandles efter de hidtil gældende regler. Se i øvrigt bemærkninger til lovforslagets § 7, stk. 2.

Til nr. 17

Det fremgår af VE-lovens § 25, stk. 1, at etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende interne ledningsanlæg på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt væsentlige ændringer i bestående anlæg kun kan foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det fremgår endvidere af VE-lovens § 25, stk. 2, at tilladelserne meddeles til ansøgere, der har ret til at udnytte en forundersøgelsestilladelse efter § 24, stk. 1, 2 eller 4, og som skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet.

Bestemmelsen i stk. 1, indebærer, at der kun kan meddeles etableringstilladelse til elproduktionsanlæg på havet, hvis ansøgerne har ret til at udnytte en forundersøgelsestilladelse efter VE-lovens § 24, stk. 1, 2 eller 4, og som skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet.

Det foreslås med ændringen af § 25, *stk. 1*, at der efter »klima-, energi- og forsyningsministeren« indsættes », jf. dog § 22 a«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at der ud over de i § 25, stk. 2, nævnte tilfælde, også vil kunne gives etableringstilladelse til testprojekter af vedvarende energi på havet, som følger tilladelsesprocessen efter den foreslåede bestemmelse til VE-lovens § 22 a. Der henvises i øvrige til bemærkningerne til § 22 a, ovenfor.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 14, at der indsættes hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede tilladelse til testprojekter af vedvarende energianlæg på havet.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 14, vil indebære, at testprojekter af vedvarende energianlæg på havet vil skulle følge en anden tilladelsesproces end den nuværende tilladelsesproces for den gældende åben dør-ordning og for statslige udbud.

Til nr. 18

Det fremgår af § 27, stk. 1, i VE-loven, at med henblik på at undgå skade på udpegede internationale naturbeskyttelsesområders integritet skal anlægsprojekter efter VE-lovens § 25, der i sig selv eller i forbindelse med andre projekter eller planer kan påvirke sådanne områder væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.

Det fremgår af VE-lovens § 27, stk. 2, at der kun kan gives tilladelse til anlægsprojekter efter § 25, efter høring af berørte parter, og såfremt sådanne projekter ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet eller såfremt væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre projektet, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning.

Det fremgår af VE-lovens § 27, stk. 3, at når tilladelse meddeles efter stk. 2, nr. 2 (væsentlige samfundsinteresser), træffer klima-, energi- og forsyningsministeren passende kompensationsforanstaltninger til afbødning af de negative virkninger for lokaliteten. Udgifter dækkes af projektansøgeren og klima-,

energi- og forsyningsministeren indberetter til EU-Kommissionen, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

Det fremgår af VE-lovens § 27, stk. 4, at såfremt der er tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller prioriteret art, kan der kun gives tilladelse efter VE-lovens § 25 til projekter omfattet af VE-lovens § 27, stk. 2, nr. 2 (væsentlige samfundsinteresser), såfremt dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller andre væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig. Tilladelser, der gives med henvisning til andre væsentlige samfundsinteresser, kan først meddeles efter indhentet udtalelse fra EU-Kommissionen, jf. VE-lovens § 27, stk. 5.

Det fremgår endvidere af VE-lovens § 27, stk. 6, at ministeren kan fastsætte nærmere regler for vurderingen af projekter efter stk. 1 og efter § 22 b, i lov om elforsyning, og i tilladelser efter denne bestemmelse og efter § 22 b, i lov om elforsyning kan opstille vilkår, herunder passende kompenserende foranstaltninger til beskyttelse af naturbeskyttelsesområderne.

Det foreslås med nyaffattelsen af § 27, at klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet fastsætter regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter §§ 22 a, stk. 1 og 25 i VE-loven.

Den foreslåede nyaffattelse af § 27 vil medføre, at ministeren fastsætter nærmere regler med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet, herunder regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter §§ 22 a, stk. 1 og 25 i VE-loven kan meddeles.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med bestemmelsen fastsætte nærmere regler om indhold og omfang af vurderinger om projekters virkninger på internationale naturbeskyttelsesområder, om ansøgning om og meddelelse af tilladelser for de omfattede projekter, om muligheden for at anmode om oplysninger eller foretage undersøgelser, om hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser, der er nødvendige for, at en vurdering af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, om høring af offentligheden, om fastsættelse af vilkår, om kompensationsforanstaltninger samt om påbud.

Nyaffattelsen er alene udtryk for en regelforenkling, hvor rammerne for vurderingerne, som følger af naturbeskyttelsesdirektiverne, fremadrettet vil blive gennemført på klima-, energi- og forsyningsministerens område ved en samlet bekendtgørelse, som det kendes fra undergrundsloven, kontinentalsokkelloven, rørledningsloven samt andre sektorlove, for eksempel planloven, havneloven og kystbeskyttelsesloven. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede gennemførelse af VEIII-direktivet, og vil ikke medføre indholdsmæssige ændringer. For så vidt angår tilføjelsen af § 22 a, bemærkes at testprojekter tidligere har været omfattet af samme tilladelsessystem som øvrige projekter efter VE-lovens kapitel 3, herunder krav om etableringstilladelse efter VE-lovens § 25. Tilføjelsen medfører således ikke indholdsmæssige ændringer i retstilstanden, da testprojekter fortsat vil være omfattet af krav om vurdering efter naturbeskyttelsesdirektiverne, dog nu efter en ny særkilt bestemmelse, i den foreslåede nye § 22 a.

Reglerne forventes at blive indsat ved en ændring af bekendtgørelse nr. 803 af 14. juni 2023 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering mv. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet. I den forbindelse vil den gældende gennemførelse af naturbeskyttelsesdirektiverne på klima-, energi- og forsyningsministerens område, således fremadrettet blive videreført i denne bekendtgørelse.

Der henvises til punkt 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Det fremgår af VE-lovens § 29, stk. 1, 1. pkt., at anlæg omfattet af § 25, stk. 1, må først tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når tilladelse hertil er givet af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. dog stk. 5.

Det fremgår af VE-lovens § 29, stk. 3, at tilladelse kan gives, når ansøgeren dokumenterer, at vilkår stillet efter §§ 22-25, 27 og 28 og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og i en eventuel udbudskontrakt er opfyldt.

Bestemmelsen i stk. 1 indebærer, at elproduktionsanlæg på havet først kan tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når der er givet tilladelse hertil.

Det foreslås med ændringen af § 29, *stk. 1 1. pkt.*, at der efter » jf. dog stk. 5« indsættes », og § 22 a, stk. 1«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at testprojekter, som følger tilladelsesprocessen efter den foreslåede bestemmelse til VE-lovens § 22 a, kan tages i drift med henblik på, at udnyttelse af energi uden at der også skal ansøges om, og udstedes en tilladelse efter § 29, stk. 1. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 22 a ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at det med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås, at der indsættes hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede tilladelse til testprojekter af vedvarende energianlæg på havet.

Den foreslåede bestemmelse skal ligeledes ses i sammenhæng med, det med lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås, at testprojekter af vedvarende energianlæg på havet vil skulle følge en anden tilladelsesproces end den nuværende tilladelsesproces for den gældende åben dør-ordning og for statslige udbud.

Til nr. 20

Det fremgår af VE-lovens § 29, stk. 3, at tilladelser kan gives, når ansøgeren dokumenterer, at vilkår stillet efter §§ 22-25, 27 og 28 og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og i en eventuel udbudsrunde er opfyldt.

Det fremgår af VE-lovens § 29, stk. 4, at der i tilladelsen kan stilles vilkår, herunder om tekniske og økonomiske forhold vedrørende drift af anlægget, pligt til at sikre fremtidig overholdelse af vilkår stillet i tilladelser efter §§ 22-25, 27 og 28 og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), om tilsyn og om tilladelseshavers tilsynsforpligtelse i forhold til det samlede anlæg og stillede vilkår og om pligt til indrapportering vedrørende de nævnte forhold.

Det følger af den foreslåede ændring i § 29, *stk. 3 og 4*, at ”27 og 28 og” ændres til ”28, regler udstedt i medfør af § 27 eller”. Ændringen er en konsekvens af de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 18, og medfører igen indholdsmæssige ændringer.

Der henvises til punkt 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Det fremgår af den gældende bestemmelse til VE-lovens § 58, stk. 1, nr. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af omkostningerne ved behandling af ansøgning om tilladelse, herunder de tilladelser, der er nævnt i § 22, stk. 1, § 25, stk. 1, og § 29, stk. 1.

Den gældende bestemmelse i § 58, stk. 1, nr. 2, i VE-loven, indebærer, at virksomheder, som meddeles tilladelse efter VE-lovens bestemmelser, skal betale omkostningerne til sagsbehandlingen af ansøgninger-

ne og tilsyn med overholdelse af vilkår i tilladelsen. Bemyndigelsen er udmøntet ved § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1460 af 25. juni 2021 om betaling for myndighedsbehandling i Energistyrelsen.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 14, at der indsættes en ny bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nye regler om test af vedvarende energianlæg på havet.

Det foreslås med ændringen af § 58, stk. 1, nr. 1, at der efter »§ 22, stk. 1, « indsættes »§ 22 a, stk. 1,«.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at tilladelsesindehaveren, som meddeles tilladelse til test af vedvarende energianlæg på havet, jf. den foreslåede nye bestemmelse til VE-lovens § 22 a, ligeledes skal betale til dækning af omkostningerne ved sagsbehandlingen af ansøgningerne og tilsyn med overholdelse af vilkår i tilladelsen.

Til nr. 22

Det fremgår af VE-lovens § 67, stk. 1, at enhver med en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen kan klage til Energiklagenævnet over de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 25, hvis afgørelserne tillige er omfattet af §§ 27 og 28 og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Det foreslås med ændringen af § 67, stk. 1, at »§ 25« ændres til: »§ 22 a, stk. 1 og § 25« og »§§ 27 og 28 og« ændres til: »§ 28, regler udstedt i medfør af § 27 eller«.

Det følger af den foreslåede ændring i § 67, stk. 1, at enhver med en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen kan klage til Energiklagenævnet over de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 22 a og § 25, hvis afgørelserne tillige er truffet efter regler fastsat i medfør af § 27, og omfattet af § 28 og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Den foreslåede ændring af § 67, stk. 1, medfører ingen indholdsmæssige ændringer, idet der dels er tale om konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 27, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet fastsætter regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelse efter disse regler kan meddeles efter § 25, i VE-loven, og dels er tale om en konsekvensændring som følge af, at testprojekter på havet fremadrettet får tilladelse efter § 22 a, i stedet for § 25, som hidtil.

Der henvises til punkt 2.3 og 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 23

Det fremgår af VE-lovens § 72, stk. 1, nr. 4, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning straffes med bøde den, der etablerer eller driver anlæg efter §§ 22, 24, 25 eller 29 uden tilladelse.

Bestemmelsen indebærer, at aktører, som etablerer og driver et vedvarende energianlæg på havet uden forundersøgelsestilladelse, etableringstilladelse eller elproduktionstilladelse kan straffe med bøde.

Det foreslås med ændringen af § 72, stk. 1, nr. 4, at der efter »22,« indsættes »22 a«.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at aktører, som etablerer eller driver et testprojekt om vedvarende energianlæg på havet uden tilladelse hertil efter den foreslåede bestemmelse til lovforslagets § 1, nr. 14, kan straffes med bøde.

Den foreslåede ændring er en følge af den foreslåede nye bestemmelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, hvorefter der foreslås indsat en ny hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede tilladelse til test af energianlæg på havet.

Til § 2

Til nr. 1

I § 2, nr. 16, i biobrændstofloven er ”vedvarende energikilder” defineret som vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

Det foreslås, at nyaffatte § 2, *nr. 16*, således, at Vedvarende energi og vedvarende energikilder forstås, som defineret i § 2, stk. 2, lov om fremme af vedvarende energi.

Med den foreslåede ændring vil fremtidige ændringer af begrebet i VE-loven være umiddelbart gældende i biobrændstofloven. Dette vil sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

Bestemmelsen har sammenhæng med lovens formål som fastsætter, at loven har til formål at fremme anvendelsen af bæredygtige biobrændstoffer og biomassebrændsler til transport, VE-brændstoffer og brændstoffer med et lavt drivhusgasaftryk med henblik på at integrere vedvarende energi og reducere vugge til grav-emissioner af drivhusgasser fra transport og bidrage til opfyldelsen af Danmarks internationale klimaforpligtelser.

Bestemmelsen er en delvis gennemførelse af VEII-direktivets artikel 2, nr. 1, og vil ikke bevirke materielle ændringer i loven, men vil blot sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

Til § 3

Til nr. 1

I § 2, stk. 3, i lov om energibesparelser i bygninger forstås ”energi fra vedvarende energikilder” som energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

Det foreslås, at § 2, stk. 3, nyaffattes således, at energi fra vedvarende energikilder forstås som defineret i § 2, stk. 2, lov om fremme af vedvarende energi.

Med den foreslåede ændring vil fremtidige ændringer af begrebet i VE-loven være umiddelbart gældende i energibesparelserloven. Dette vil sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

Bestemmelsen har sammenhæng med lovens formål som fastsætter, at loven har til formål at fremme energibesparelser, øge effektiviteten inden for al anvendelse af energi i bygninger og øge andelen af energi fra vedvarende energikilder, jf. lovens § 1.

Bestemmelsen er en delvis gennemførelse af VEIII-direktivets artikel 2, nr. 1, og vil sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

Til § 4

Til nr. 1

I § 1 a, nr. 3, i lov om varmforsyning er energi fra vedvarende energikilder eller vedvarende energi defineret som energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

Det foreslås, at § 1 a, *nr. 3*, nyaffattes således, at vedvarende energi eller energi fra vedvarende energikilder forstås som energi, der fremstilles ved anvendelse af vedvarende energikilder som defineret § 2, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi.

Med den foreslåede ændring vil fremtidige ændringer af begrebet i VE-loven være umiddelbart gældende i varmemforsyningsloven. Dette vil sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

Bestemmelsen har sammenhæng med lovens formål som fastsætter, at loven har til formål at fremme anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ved varmeproduktion til brug for virksomheders produktion og tjenesteydelser.

Bestemmelsen er en delvis gennemførelse af VEIII-direktivet artikel 2, nr. 1, og vil ikke bevirke materielle ændringer i loven, men vil blot sikre en ensartet brug af begrebet, på tværs af relevante sektorer.

Opremsningen af energikilder i VE-lovens definition er udtømmende. Andre energikilder kan ikke betragtes som vedvarende.

Al biomasse kan efter den gældende definition anses som vedvarende, uanset om biomassen er produceret i overensstemmelse med bæredygtighedskravene.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af elforsyningslovens § 22 b, at anlægsprojekter efter § 22 a, der i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke udpegede internationale naturbeskyttelsesområder væsentligt, skal vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. Vurderingen sker efter de regler, der er nævnt i § 27 i lov om fremme af vedvarende energi for vurdering af projekter. Tilladelse til sådanne projekter gives efter de betingelser og retningslinjer, som er angivet i § 27, stk. 2-6, i lov om fremme af vedvarende energi. Der henvises i øvrigt til punkt 2.3.1.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 22 b, *stk. 1*, at klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone fastsætter regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter § 22 a, stk. 1, i lov om elforsyning.

Den foreslåede nyaffattelse af § 22 b, stk. 1, vil medføre, at ministeren vil fastsætte nærmere regler med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet, herunder regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser kan meddeles efter § 22 a, stk. 1, i lov om elforsyning.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med bestemmelsen fastsætte nærmere regler, herunder om indhold og omfang af vurderinger om projekters virkninger på internationale naturbeskyttelsesområder, ansøgning om og meddelelse af tilladelser for de omfattede projekter, muligheden for at anmode om oplysninger eller foretage undersøgelser samt hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser, der er nødvendige for, at en vurdering af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, høring af offentligheden, fastsættelse af vilkår, kompensationsforanstaltninger samt om påbud.

Nyaffattelsen er alene udtryk for en regelforenkling, hvor rammerne for vurderingerne, som følger af naturbeskyttelsesdirektiverne, fremadrettet vil blive gennemført på klima-, energi- og forsyningsministerens område ved en samlet bekendtgørelse, som det kendes fra undergrundsloven, kontinentalsokkelloven, rørlædningsloven samt andre sektorlove, for eksempel planloven, havneloven og kystbeskyttelsesloven. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede gennemførelse af VEIII-direktivet, og vil ikke medføre indholdsmæssige ændringer.

Reglerne forventes at vil blive indsat ved en ændring af bekendtgørelse nr. 803 af 14. juni 2023 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering mv. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet. I den forbindelse vil den gældende gennemførelse af naturdirektiverne på klima-, energi- og forsyningsministerens område, således fremadrettet blive videreført i denne bekendtgørelse.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3.

Til nr. 2

Efter den gældende § 51 a, stk. 2, i lov om elforsyning, skal virksomheder, som meddeles tilladelse efter bl.a. §§ 22 a og 22 b betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med tilladelsen, og skal efter stk. 3 betale omkostningerne til tilsyn med overholdelse af vilkår i tilladelse udstedt efter §§ 22 a og 22 b.

Det foreslås i § 51 a, *stk.* 2 og 3, at »§§ 22 a og 22 b« ændres til: »§ 22 a, regler udstedt i medfør af § 22 b«.

Det følger af den foreslåede ændring i § 51 a, stk. 2, at virksomheder, som meddeles tilladelse efter § 22 a og regler udstedt i medfør af § 22 b skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med tilladelse. Det følger endvidere af den foreslåede ændring i § 51 a, stk. 3, at virksomheder, som meddeles tilladelse efter § 22 a og regler udstedt i medfør af § 22 b, skal betale omkostninger til tilsyn med overholdelse af vilkår i tilladelse udstedt efter § 22 a og regler udstedt i medfør af § 22 b.

Den foreslåede ændring i § 51 a, stk. 2 og 3 vil ikke medføre indholdsmæssige ændringer, idet der alene er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 22 b, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet fastsætter regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter § 22 b i lov om elforsyning (jf. bemærkninger til § 5, nr. 1).

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3.

Til § 6

Til nr. 1

§ 4 b i lov om Energinet, fastsætter regler for, hvornår der kan gives tilladelse vedrørende projekter efter § 4 a på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone, når sådanne projekter kan påvirke internationale naturbeskyttelsesområders integritet væsentligt. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler for vurderingen og kan i tilladelser til projekter efter § 4 a i lov om Energinet stille vilkår, inklusiv kompenserende foranstaltninger til beskyttelse af naturbeskyttelsesområderne. Der henvises i øvrigt til punkt 2.7.1.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 4 b, at klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone fastsætter regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter § 4 a i lov om Energinet.

Den foreslåede nyaffattelse af § 4 b vil medføre, at ministeren vil fastsætte nærmere regler med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet, herunder regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser eller godkendelser kan meddeles efter § 4 a i lov om Energinet.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil med den foreslåede bestemmelse fastsætte nærmere regler,

herunder om indhold og omfang af vurderinger om projekters virkninger på internationale naturbeskyttelsesområder, ansøgning om og meddelelse af tilladelser for de omfattede projekter, muligheden for at anmode om oplysninger eller foretage undersøgelser samt hvilke mindsteoplysninger og undersøgelser, der er nødvendige for, at en vurdering af indvirkningen på internationale naturbeskyttelsesområder kan foretages, høring af offentligheden, fastsættelse af vilkår, kompensationsforanstaltninger samt om påbud.

Nyaffattelsen er alene udtryk for en regelforenkling, hvor rammerne for vurderingerne, som følger af naturbeskyttelsesdirektiverne, fremadrettet vil blive gennemført på klima-, energi- og forsyningsministerens område ved en samlet bekendtgørelse, som det kendes fra undergrundsloven, kontinentalsokkelloven, rørledningsloven samt andre sektorlove, for eksempel planloven, havneloven og kystbeskyttelsesloven. Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede gennemførelse af VEIII-direktivet, og vil ikke medføre indholdsmæssige ændringer.

Reglerne forventes at vil blive indsat ved en ændring af bekendtgørelse nr. 803 af 14. juni 2023 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering mv. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet. I den forbindelse vil den gældende gennemførelse af naturbeskyttelsesdirektiverne på klima-, energi- og forsyningsministerens områder, således fremadrettet blive videreført i denne bekendtgørelse.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3.

Til nr. 2

Det fremgår af § 4 d, stk. 1, nr. 4, at Energinet skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med tilladelser efter §§ 4 a og 4 b og tilsyn hermed.

Det foreslås i § 4 d, stk. 1, *nr. 4*, at Energinet skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med tilladelser efter § 4 a og regler udstedet i medfør af § 4 b og tilsyn hermed.

Den foreslåede ændring i § 4 d, stk. 1, nr. 4, vil ikke medføre indholdsmæssige ændringer, idet der alene er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 4 b, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone fastsætter regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter § 4 a i lov om Energinet, jf. bemærkninger til § 6, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3.

Til nr. 3

Det fremgår af § 24 a, stk. 2 nr. 2, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes Energinet eller virksomhedens helejede datterselskaber med bøde, hvis de tilsidesætter vilkår for en godkendelse fastsat efter § 4, stk. 4.

Der foreslås i § 24 a, stk. 1, *nr. 2*, at der efter »§ 4, stk. 4,« indsættes: »eller«.

Den foreslåede ændring i 24 a, stk. 1, nr. 2, vil ikke medføre indholdsmæssige ændringer, idet der alene er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 24 a, stk. 3 og 4, jf. lovforslagets § 6, nr. 4, som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 4 b, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone fastsætter regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter § 4 a i lov om Energinet, jf. bemærkninger til § 6, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3.

Til nr. 4

Det fremgår af § 24 a, stk. 1, nr. 3 og nr. 4, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes Energinet eller virksomhedens helejede datterselskaber med bøde, hvis de etablerer og driver anlæg omfattet af § 4 b uden tilladelse, eller tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter § 4 a for anlæg omfattet af § 4 b.

Det foreslås i 24 a, stk. 1, *nr. 3* og *nr. 4*, at bestemmelserne ophæves.

Den foreslåede ændring i 24 a, stk. 1, nr. 3 og nr. 4, vil ikke medføre indholdsmæssige ændringer, idet der alene er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede nyaffattelse af § 4 b, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone fastsætter regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter § 4 a i lov om Energinet, jf. bemærkninger til § 6, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til punkt 2.3.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2024.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 6-19, finder ikke anvendelse for ansøgninger om forundersøgelsestilladelse efter § 22, jf. § 23, stk. 4, i lov om fremme af vedvarende energi, som Energistyrelsen har modtaget før lovens ikrafttræden eller på projekter, hvor der er udstedt forundersøgelsestilladelse efter § 22, jf. § 23, stk. 4, i lov om fremme af vedvarende energi, før lovens ikrafttræden. For sådanne projekter finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede overgangsbestemmelse vil for det første indebære, at ansøgninger om forundersøgelsestilladelse modtaget før den 1. juli 2024, fortsat vil skulle behandles efter hidtidige gældende regler. Det indebærer, at ansøgninger indkommet før den 1. juli 2022 skal behandles efter de regler, som var gældende i medfør af VE-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1791 af 2. september 2021, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 2605 af 28. december 2021, jf. § 2, stk. 3, i lov nr. 804 af 7. juni 2022. Dette vil ligeledes indebære, at ansøgninger indkommet efter 1. juli 2022 og inden 1. juli 2024 skal behandles efter de regler, som er gældende i medfør af VE-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 6. februar 2024. Det vil blandt andet indebære, at der for ansøgninger om testprojekter skal udstedes både forundersøgelsestilladelse, etableringstilladelse og elproduktionstilladelse som hidtil, før projekterne kan tages i drift.

Endvidere vil disse projekter være omfattet af de gældende regler om grøn pulje, værditabsordning, salgsoptionsordning og VE-bonusordning. Derudover vil projekterne være omfattet af hhv. indsigelsesretten og veto retten.

Den foreslåede overgangsbestemmelse vil for det andet indebære, at projekter, hvor der er udstedt forundersøgelsestilladelse efter § 22, jf. § 23, stk. 3, i VE-loven før 1. juli 2024, fortsat vil skulle behandles efter hidtidige gældende regler.

Dette vil indebære, at der vil skulle ansøges om og tildeles etableringstilladelse efter godkendelse af forundersøgelsesrapporten, før etableringen af projekterne vil kunne påbegynde. Det betyder endvidere, at der vil skulle ansøges om og tildeles elproduktionstilladelse før projekterne vil kunne tages i drift med henblik på udnyttelse af energi.

Det forslås i *stk.* 3, at regler udstedt i medfør af § 22, stk. 11, i lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 06. februar 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 22, stk. 9, i lov om fremme af vedvarende energi, jf. denne lovs § 1, nr. 12.

Den foreslåede overgangsbestemmelse vil indebære, at bekendtgørelse nr. 803 af 14. juni 2023 om konsekvensvurdering vedrørende internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter ved projekter om etablering m.v. af elproduktionsanlæg og elforsyningsnet på havet udstedt i medfør af VE-lovens § 22, stk. 11, fortsat vil være gældende, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 22, stk. 9.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, fordi de berørte love ikke er gældende for Færøerne og Grønland og kan ikke sættes i kraft herfor, jf. VE-lovens § 77, elforsyningslovens § 107, lov om energinet § 29, biobrændstoflovens § 10, stk. 3, varmforsyningslovens § 36 og energibesparelseslovens § 40.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om fremme af vedvarende energi, jf. lovbekendtgørelse nr. 132 af 6. februar 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 1705 af 23. december 2016 og lov nr. 328 af 28. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning nr. 1024/2012/EU om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1999/2018/EU af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 663/2009/EF og nr. 715/2009/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og 2015/652/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82.

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning nr. 1024/2012/EU om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1999/2018/EU af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 663/2009/EF og nr. 715/2009/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og 2015/652/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rå-

dets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023.

§ 2. ---

Stk. 2. Ved vedvarende energikilder forstås vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi, geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

§ 3. ---

Stk. 2. ---

2. I § 2, *stk. 2*, indsættes efter »Ved vedvarende«: »energi og vedvarende«, og efter »geotermisk energi,«: »osmotisk energi,«.

3. I § 3 indsættes som *stk. 3-7*:

»*Stk. 3.* Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter efter forhandling med vedkommende minister regler på vedkommende ministers ressortområde med henblik på at gennemføre eller fastsætte supplerende bestemmelser til EU-regler om fremme af vedvarende energi.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af *stk. 3* kan vedrøre følgende:

- 1) Tilladelsesprocessen for vedvarende energianlæg og netinfrastruktur, herunder regler om tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, offentliggørelse af afgørelser samt regler om at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendt.
- 2) Særlige områder til vedvarende energianlæg og tilhørende netinfrastruktur.
- 3) Områder til fremskyndelse af vedvarende energi og fremskyndelsesområder til net- og lagringsinfrastruktur, herunder regler om udpegning heraf, om afbødende foranstaltninger og om screeningsproces.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af *stk. 3*, jf. *stk. 4*, kan efter forhandling med miljøministeren fravige regler, der gennemfører EU-regler på miljø- og naturbeskyttelsesområdet i det omfang det er nødvendigt for at fremme vedvarende energi.

Stk. 6. Vedkommende minister fastsætter efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren regler med henblik på at gennemføre EU-regler om tilladelsesprocessen for alle relevante administrative tilladelser til at opføre, at foretage repowering af og at drive anlæg til vedvarende energi, herunder regler om tilladelsesprocedurens startdato, tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling, gennemførelse af tilladelsesprocedurer i elektronisk format, offentliggørelse af afgørelser samt regler om, at manglende svar fra relevante kompetente myndigheder medfører, at mellemliggende administrative skridt skal betragtes som godkendt. Regler fastsat i medfør af 1. pkt. kan fravige regler på vedkommende ministers ressortområde, der gennemfører EU-regler på miljø- og naturbeskyttelsesområdet i det omfang det er nødvendigt for at fremme vedvarende energi.

Stk. 7. Ministeren for byer og landdistrikter kan efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om udpegning af områder på land til fremskyndelse af vedvarende energi og fremskyndelsesområder til

net- og lagringsinfrastruktur, herunder regler om afbødende foranstaltninger.«

§ 5. I denne lov forstås ved følgende:

1-8) ---

- 9) Produktion i fuldlasttime: Elproduktion svarende til produktionen i en time med vindmøllens installerede effekt.
- 10) Projektets påbegyndelse: Enten påbegyndelse af arbejdet på investeringsprojektet eller det første bindende tilsagn om køb af udstyr eller indgåelse af andre forpligtelser, som gør investeringen irreversibel, alt efter hvad der indtræder først.

11-15) ---

§ 5. I denne lov forstås ved følgende:

1-12) ---

- 13) VE-forpligtelse: En støtteordning, der kræver, at en bestemt andel af energiproducenternes produktion stammer fra energi fra vedvarende energikilder, at en bestemt andel af energileverandørernes leverancer stammer fra energi fra vedvarende energikilder, eller at en bestemt andel af energiforbrugernes forbrug stammer fra energi fra vedvarende energikilder, herunder ordninger, under hvilke der kan udstedes grønne certifikater til opfyldelse af sådanne forpligtelser.

14-15) ---

§ 14. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 1, nr. 1, omfatter ikke vindmøller på under 25 m, vindmøller opstillet på de nationale testcentre for store vindmøller og havvindmøller, der etableres efter udbud i et område, som er udpeget til store havvindmølleparker, jf. § 22, stk. 3, nr. 1, og § 23. Har flere kommunalbestyrelser vetoret efter § 22 b, skal opstilleren fordele og indbetale beløbet efter stk. 4 ligeligt mellem de berettigede kommuner. Der skal betales et beløb efter stk. 4 svarende til de VE-teknologier omfattet af stk. 1-3, som er omfattet af hybridanlægget efter stk. 1, nr. 4.

Stk. 4-6. ---

§ 22. ---

Stk. 2. Tilladelse til forundersøgelser gives retten efter indkaldelse af ansøgninger ved et udbud eller efter modtagelse af ansøgning i et område op til 15 km fra kysten.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Når ministeren har udpeget et område efter stk. 3, kan der ikke indgives ansøgninger uden for udbud, der helt eller delvis omfatter det udpegede område.

Stk. 6. Klager over afslag på ansøgning om tilladelse til forundersøgelser, jf. stk. 7, er ikke til hinder for, at området sendes i udbud inden klagesagens afslutning.

Stk. 7. Tilladelse til forundersøgelser gives til områder, hvor klima-, energi- og forsyningsministeren finder, at ud-

4. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 8 som nye numre:

- 9) Områder til fremskyndelse af vedvarende energi: En bestemt lokalitet eller et bestemt område, enten land-, hav- eller indlandsvandområde, som en medlemsstat har udpeget som særlig egnet til installation af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder.
- 10) Osmotisk energi: Energi produceret ved forskellen i saltkoncentration mellem to væsker, herunder fersk- og saltvand.«

Nr. 9-10 bliver herefter nr. 11-12.

5. I § 5, stk. 1, indsættes efter nr. 10, der bliver nummer 12, som nyt nummer:

- 13) »Solenergiudstyr: Udstyr, der omdanner energi fra solen til termisk eller elektrisk energi, navnlig solvarme- og solcelleudstyr.«

Nr. 11-15 bliver herefter nr. 14-18.

6. § 14, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

7. I § 22, stk. 2, udgår »enten« og »eller efter modtagelse af ansøgning i et område op til 15 km fra kysten«.

8. I § 22, stk. 5, ændres »uden for udbud« til: »om testprojekter efter § 22 a, stk. 1«.

9. I § 22, stk. 6, ændres »forundersøgelser, jf. stk. 7.« til: »om testprojekter efter § 22 a, stk. 1.«.

10. § 22, stk. 7, ophæves.

Stk. 8-9 bliver herefter stk. 7-8.

nyttelse af energi kan være relevant. Tilladelsen gives som en eneret for et nærmere angivet område og tidsrum.

Stk. 8. ---

Stk. 9. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan træffe afgørelse om tilladelser efter stk. 2, 7 og 8.

Stk. 10. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår udnyttelse af energi kan være relevant, herunder fastsætte en mindsteafstand fra kysten, jf. stk. 7.

Stk. 11. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om forhold omfattet af stk. 8.

11. I § 22, *stk. 9*, som bliver til stk. 8, ændres »stk. 2, 7 og 8« til: »stk. 2 og 7«.

12. § 22, *stk. 10*, ophæves

Stk. 11 bliver herefter stk. 9.

13. I § 22, *stk. 11*, der bliver stk. 9, ændres »stk. 8« til: »stk. 7«.

14. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede tilladelse til test af vedvarende energianlæg på havet, med henblik på forskning, udvikling eller demonstration af nye projekter, teknologier og processer i et område på op til 15 km fra kyststrækningen for et tidsrum af op til 3 år.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om tilladelser efter stk. 1, herunder om følgende:

- 1) Projekternes kapacitet.
- 2) Krav til oplysninger i ansøgningen.
- 3) Tildelingskriterier for tilladelsen, om myndighedshøring og offentlig høring.
- 4) Vilkår for tilladelsen.
- 5) Offentliggørelse af oplysninger om meddelte tilladelser og projektbeskrivelse.
- 6) Ansøgninger og afgørelser sendes digitalt.

Stk. 3. §§ 6-14 a og regler fastsat i medfør af § 6, stk. 7, § 6 a, stk. 7, § 7, stk. 6, § 9, stk. 11, § 13, stk. 4, § 14, stk. 6, og § 14 a, stk. 2, finder ikke anvendelse på de i stk. 1 nævnte projekter.«

15. § 22 b ophæves.

§ 22 b. En kommunalbestyrelse kan nedlægge veto mod, at der meddeles tilladelse til forundersøgelse efter § 23, stk. 4, jf. § 22, for så vidt angår projekter, der planlægges placeret i et område op til 15 km fra kommunens kyststrækning. Vetoretten kan alene benyttes i forbindelse med høring af relevante myndigheder, inden der træffes afgørelse om forundersøgelsestilladelse, jf. § 22, stk. 2.

Stk. 2. Nedlægger en kommunalbestyrelse veto efter stk. 1, meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren afslag på ansøgning om forundersøgelsestilladelse. Er der ansøgt om en forundersøgelsestilladelse på en kyststrækning, der berører flere kommuner, skal klima-, energi- og forsyningsministeren meddele afslag, hvis en af de berørte kommunalbestyrelser nedlægger veto mod, at der meddeles tilladelse til forundersøgelse efter § 23, stk. 4, jf. § 22.

Stk. 3. Stiller klima-, energi- og forsyningsministeren en godkendt forundersøgelsesrapport til rådighed for andre, jf. § 24, stk. 4, kan en kommunalbestyrelse nedlægge veto efter stk. 1.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt nedlægge veto efter stk. 1 og 3 til klima-, energi- og forsyningsministeren,

som fastsætter en frist for brug af veto retten. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan dispensere fra fristen.

§ 23. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Ved ansøgning uden for udbud kan klima-, energi- og forsyningsministeren give tilladelse til forundersøgelser til områder, hvor udnyttelse af energi vurderes relevant, jf. § 22, og ansøgeren skønnes at have den fornødne tekniske og finansielle kapacitet til at gennemføre forundersøgelserne. Søger flere tilladelse for samme område, gives tilladelse til den, som først fremsender en ansøgning, der dokumenterer opfyldelse af betingelserne herfor.

Stk. 5. ---

§ 25. Etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vedvarende energikilder, med tilhørende interne ledningsanlæg på søterritoriet og i den eksklusive økonomiske zone samt væsentlige ændringer i bestående anlæg kan kun foretages efter forudgående tilladelse fra klima-, energi- og forsyningsministeren.

Stk. 2-4. ---

§ 27. Med henblik på at undgå skade på udpegede internationale naturbeskyttelsesområders integritet skal anlægsprojekter efter § 25, der i sig selv eller i forbindelse med andre projekter eller planer kan påvirke sådanne områder væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne.

Stk. 2. Tilladelse til de projekter, der er nævnt i stk. 1, kan kun gives efter høring af berørte parter, og såfremt

- 1) sådanne projekter ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet eller
- 2) væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre projektet, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Når tilladelse meddeles efter stk. 2, nr. 2, træffer klima-, energi- og forsyningsministeren passende kompensationsforanstaltninger til afbødning af de negative virkninger for lokaliteten. Udgifter til sådanne foranstaltninger dækkes af projektansøgeren. Klima-, energi- og forsyningsministeren indberetter til Europa-Kommissionen, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

Stk. 4. Såfremt der er tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, kan der kun gives tilladelse efter § 25 til projekter omfattet af stk. 2, nr. 2, såfremt

- 1) dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavnlige virkninger på miljøet eller
- 2) andre væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig.

Stk. 5. Tilladelse efter stk. 4, nr. 2, kan først ske efter indhentet udtalelse fra Europa-Kommissionen.

16. § 23, stk. 4, ophæves

Stk. 5, bliver herefter stk. 4.

17. I § 25, stk. 1, indsættes efter »klima-, energi- og forsyningsministeren«: », jf. dog § 22 a, stk. 1«.

18. § 27 affattes således:

»§ 27. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter §§ 22 a, stk. 1 og 25.«

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for vurderingen af projekter efter stk. 1 og efter § 22 b i lov om elforsyning og kan i tilladelser efter denne bestemmelse og efter § 22 b i lov om elforsyning opstille vilkår, herunder om kompenserende foranstaltninger til beskyttelse af naturbeskyttelsesområderne.

§ 29. Anlæg omfattende af § 25, stk. 1, må først tages i drift med henblik på udnyttelse af energi, når tilladelse hertil er givet af klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. dog stk. 5. Tilladelsen gives for 25 år, jf. dog stk. 2, og kan efter ansøgning forlænges. Tilladelsen kan i særlige tilfælde gives for et kortere tidsrum.

Stk. 2 --

Stk. 3. Tilladelse kan gives, når ansøgeren dokumenterer, at vilkår stillet efter §§ 22-25, 27 og 28 og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og i en eventuel udbudskontrakt er opfyldt.

Stk. 4. Der kan i tilladelsen stilles vilkår, herunder om tekniske og økonomiske forhold vedrørende drift af anlægget, om pligt til at sikre fremtidig overholdelse af vilkår stillet i tilladelser efter §§ 22-25, 27 og 28 og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), om tilsyn og om tilladelseshavers tilsynsforpligtelse i forhold til det samlede anlæg og stillede vilkår og om pligt til indrapportering vedrørende de nævnte forhold.

Stk. 5-6 ---

§ 58. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af omkostningerne ved

- 1) behandling af ansøgninger om tilladelse, herunder tilladelser, der er nævnt i § 22, stk. 1, § 25, stk. 1, og § 29, stk. 1,
- 2) tilsyn med overholdelse af vilkår i tilladelser og
- 3) tilsyn og kontrol i henhold til regler udstedt i medfør af § 56 c, stk. 2, nr. 8, og § 56 f.

§ 67. Enhver med en væsentlig og individuel interesse i afgørelsen kan klage til Energiklagenævnet over de miljømæssige forhold i afgørelser i henhold til § 25, hvis afgørelserne tillige er omfattet af §§ 27 og 28 og lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

Stk. 2-7. ---

§ 72. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at betale for værditab efter § 6, stk. 1, jf. stk. 6,
- 2) undlader at tilbyde salgsoption efter § 6 a, stk. 1,
- 3) undlader at afholde møde efter § 9, stk. 1,
- 4) etablerer eller driver anlæg efter §§ 22, 24, 25 eller 29 uden tilladelse,
- 5) tilsidesætter vilkår i en godkendelse eller tilladelse efter de i nr. 4 nævnte bestemmelser,

19. I § 29, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »jf. dog stk. 5«: »og § 22 a«.

20. I § 29, stk. 3 og 4, ændres »27 og 28 og« til: »28, regler udstedt i medfør af § 27 eller«.

21. I § 58, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 22, stk. 1,«: » § 22 a, stk.1,«.

22. I § 67, stk. 1, ændres »§ 25« til: »§ 22 a, stk. 1, og § 25« og »§§ 27 og 28 og« til: »§ 28, regler udstedt i medfør af § 27 eller«.

23. I § 72, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »22,«: »22 a,«.

- 6) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold,
- 7) undlader at afgive oplysninger som omhandlet i § 59 eller
- 8) meddeler klima-, energi- og forsyningsministeren, Forsyningstilsynet eller Energiklagenævnet urigtige eller vildledende oplysninger eller efter anmodning undlader at afgive oplysninger.

§ 2

I biobrændstofloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 2167 af 29. november 2021, foretages følgende ændring:

§ 2. I denne lov forstås ved følgende:

1-15) ---

- 16) Vedvarende energikilder: Vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

17-18) ---

1. § 2, nr. 16, affattes således:

»16) Vedvarende energi og vedvarende energikilder: Vedvarende energi og vedvarende energikilder, som defineret i § 2, stk. 2, lov om fremme af vedvarende energi.«

§ 3

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021, foretages følgende ændring:

§ 2. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. I denne lov forstås ved energi fra vedvarende energikilder energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

Stk. 4. ---

1. § 2, stk. 3, affattes:

»Stk. 3. Energi fra vedvarende energikilder forstås som defineret i § 2, stk. 2, lov om fremme af vedvarende energi.«

§ 4

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, foretages følgende ændring:

§ 1 a. I denne lov forstås ved:

1-2) ---

- 3) Energi fra vedvarende energikilder eller vedvarende energi: Energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi og geotermisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas.

1. § 1 a, nr. 3, affattes således:

»3) Vedvarende energi eller energi fra vedvarende energikilder: Energi, der fremstilles ved anvendelse af vedvarende energikilder som defineret i § 2, stk. 2, i lov om fremme af vedvarende energi.«

§ 5

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som bl.a. ændret ved § 1 i lov nr. 2605 af

28. december 2021, § 3 i lov nr. 745 af 13. juni 2023, og § 1 i lov nr. 1787 af 28. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 22 b, stk. 1, affattes således:

»§ 22 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter § 22 a, stk. 1.«

§ 51 a. ---

Stk. 2. Virksomheder, som meddeles tilladelse efter § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1, skal betale omkostningerne til myndighedsbehandling forbundet med tilladelse nævnt i § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1, til virksomhederne.

Stk. 3. Virksomheder med elproduktionsbevilling efter § 10, stk. 1, og virksomheder, som meddeles tilladelse efter § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1, skal betale omkostningerne til tilsyn med overholdelse af vilkår i bevilling udstedt til virksomhederne efter § 10, stk. 1, og tilladelse efter § 11, stk. 1, § 12 a, stk. 1, § 21, stk. 1, §§ 22 a og 22 b eller § 23, stk. 1, udstedt til virksomhederne.

Stk. 4-5. ---

2. I § 51 a, stk. 2 og 3, ændres »§§ 22 a og 22 b« til: »§ 22 a, regler udstedt i medfør af § 22 b«.

§ 6

I lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 9. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 4 b affattes således:

»§ 4 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter med henblik på gennemførelse af EU direktiver på naturbeskyttelsesområdet for så vidt angår søterritoriet og den eksklusive økonomiske zone regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår tilladelser efter disse regler kan meddeles efter § 4 a.«

§ 4 b. Med henblik på at undgå skade på udpegede internationale naturbeskyttelsesområders integritet skal anlægsprojekter efter § 4 a, der i sig selv eller i forbindelse med andre projekter eller planer kan påvirke sådanne områder væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for dem.

Stk. 2. Tilladelse til de projekter, der er nævnt i stk. 1, kan kun gives efter høring af berørte parter, og såfremt

- 1) sådanne projekter ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet eller
- 2) væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, gør det bydende nødvendigt at gennemføre projektet, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Når tilladelse meddeles efter stk. 2, nr. 2, træffer klima-, energi- og forsyningsministeren passende kompensationsforanstaltninger. Udgifter til sådanne foranstaltninger dækkes af projektansøgeren. Klima-, energi- og forsyningsministeren indberetter til Europa-Kommissionen, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes.

Stk. 4. Såfremt der er tale om et internationalt naturbeskyttelsesområde med en prioriteret naturtype eller en prioriteret art, kan der kun gives tilladelse efter § 4 a til projekter omfattet af stk. 2, nr. 2, såfremt

- 1) dette er nødvendigt af hensyn til menneskers sundhed, den offentlige sikkerhed eller opnåelse af væsentlige gavn timer virkninger på miljøet eller
- 2) andre væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig.

Stk. 5. Tilladelse efter stk. 4, nr. 2, kan først ske efter indhentet udtalelse fra Europa-Kommissionen.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for vurderingen af projekter efter stk. 1 og kan i tilladelser efter denne bestemmelse stille vilkår, herunder om kompenserende foranstaltninger til beskyttelse af naturbeskyttelsesområderne.

§ 4 d. Energinet skal betale omkostningerne til følgende opgaver, jf. dog stk. 2:

- 1) Myndighedsbehandling og vurdering af Energinets plan efter § 4, stk. 2.
- 2) Myndighedsbehandling forbundet med godkendelser af udbygning af eltransmissionsnet og gastransmissions-systemer efter § 4, stk. 3, og tilsyn hermed.
- 3) Indhentelse af uafhængig ekstern bistand efter § 4, stk. 8.
- 4) Myndighedsbehandling forbundet med tilladelser efter §§ 4 a og 4 b og tilsyn hermed.
- 5) Koordinering af tilladelser til Energinets infrastrukturprojekter af fælles interesse efter kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 347/2013 af 17. april 2013 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur.

Stk. 2-3. ---

§ 24 a. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes Energinet eller virksomhedens helejede datterselskaber med bøde, hvis de

- 1) undlader at ansøge om godkendelse efter § 4, stk. 3,
- 2) tilsidesætter vilkår for en godkendelse fastsat efter § 4, stk. 4,
- 3) etablerer og driver anlæg omfattet af § 4 b uden tilladelse,
- 4) tilsidesætter vilkår for en tilladelse efter § 4 a for anlæg omfattet af § 4 b eller
- 5) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter § 4 c.

Stk. 2. ---

2. I § 4 d, stk. 1, nr. 4, ændres »§§ 4 a og 4 b« til: »§ 4 a og regler udstedt i medfør af § 4 b«.

3. § 24 a, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 4, stk. 4«: »eller«.

4. § 24 a, stk. 1, nr. 3 og 4, ophæves.
Nr. 5 bliver herefter nr. 3.